

4 Розбудову мережі індустріальних парків визначено одним з пріоритетних напрямів регіонального розвитку України. «Урядовий кур'єр» аналізує, що потрібно зробити

14 Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку формування та перевірки е-паспорта і е-паспорта для виїзду за кордон, їх електронних копій»

ГАЗЕТА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ЗАСНОВАНА В 1990 РОЦІ

www.ukurier.gov.ua

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

ЧЕТВЕР, 2 ВЕРЕСНЯ 2021 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№168 (7036)

ЦИТАТА ДНЯ

ЮРІЙ ВІТРЕНКО:

«Навіть попри те що «Північний потік-2» на 99% завершено, ми досі вважаємо, що його можна й потрібно зупинити».

Голова правління НАК «Нафтогаз України» про питання національної безпеки України, на яку зазіхає газогін з РФ до ФРН

Сезон цукроваріння розпочато

ПЕРСПЕКТИВИ АПК. Цукровий завод ТОВ «Панда» (Селищанський цукровий завод на Черкащині) першим почав переробляти цукрові буряки нового врожаю. Загалом у Національній асоціації цукровиків України «Укрцукор» цього року запланували роботу 33 цукрових заводів.

На 2021/2022 маркетинговий рік в Україні передбачають виробництво цукру на рівні 1,4 мільйона тонн, що на 30% більше, ніж торік у той самий період. З урахуванням чималих перехідних залишків (422 тисячі тонн) на початок минулого МР загальна пропозиція цукру становитиме 1,74 мільйона тонн. Цього буде цілком достатньо для задоволення внутрішнього попиту, обсяг якого Міністерство економіки оцінює в межах 1,25 мільйона тонн.

Цукрова галузь має змогу виробляти до 2 мільйонів тонн бурякового цукру на рік, що повністю забезпечує внутрішні потреби країни (1,1—1,2 мільйона тонн). 2020/2021 маркетингового року через несприятливі погодні умови в Україні виробили 1,1 мільйона тонн, що на 25% менше, ніж 2019/2020 МР.

ЦИФРА ДНЯ

44,3 млрд грн

спрямував Пенсійний фонд у серпні на виплати пенсіонерам. Суми серпневих виплат стали рекордними з початку 2021 року

Суспільство має запит на працівників із практичними навичками

СУЧАСНІ ВИМОГИ. Нині і влада, і бізнес, і навчальні заклади дедалі частіше застосовують механізм дуальної освіти

Прем'єр-міністр Денис Шмигаль привітав із Днем знань учнів і викладачів Київського вищого професійного училища будівництва і дизайну

Фото: надана пресслужбою Кабінету Міністрів України

Україна отримає нову партію «Джавелінів» та інвестиції в атомну енергетику

ВІЗИТ ПРЕЗИДЕНТА У США. Київ і Вашингтон підписали угоди в оборонній та енергетичній галузях

Відділ новин «Урядового кур'єра»

Президент Володимир Зеленський у супроводі урядової делегації перебував із дводенним робо-

чим візитом у США. Головні теми зустрічей — партнерство в галузі оборони, заходи, спрямовані на подолання негативних наслідків введення в експлуатацію газогону «Північний потік-2» та перебіг реформ в Україні.

Перший день візиту, за словами Володимира Зеленського, пройшов надзвичайно результативно. «Я вважаю, що підготували предметний візит. Складний з точки зору кількості зустрічей. Але найголовніше — щоб бу-

ла не кількість, а якість», — сказав глава держави в коментарі представникам ЗМІ у Вашингтоні, повідомляє пресслужба ОПУ. Однією з найважливіших зустрічей першого дня стали переговори Володимира Зелен-

ського й міністра оборони Андрія Тарана із главою Пентагону Ллойдом Остіном, що завершилися підписанням угод, серед яких угода про засади оборонного стратегічного партнерства.

4 820103 080039

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

встановлені Національним банком України на **2 вересня 2021 року**

USD 27.0029

за 1 долар США

EUR 31.9323

за 1 євро

RUB 3.6977 / AU 48990.01

за 10 рублів

AG 648.96

за 1 трійську унцію

PT 27225.94

PD 67390.33

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Україна отримає нову партію «Джавелінів» та інвестиції в атомну енергетику

(Закінчення.
Початок на стор. 1)Новий етап
оборонної співпраці

У дописі у Twitter Володимир Зеленський назвав її новим етапом у співпраці України та США в оборонній галузі: «Для нас дуже важлива підтримка США територіальної цілісності України, отримання членства в НАТО і спільна протидія агресії РФ».

Міністри підписали міжурядову угоду щодо проєктів у галузі досліджень, розробок, випробувань і оцінки, яка передбачає «проведення тестувань озброєння і військової техніки, науково-дослідних робіт, з використанням обладнання і технологій, яких немає в Україні».

Рамкова угода про стратегічні засади оборонного партнерства підтверджує ключові принципи і визначає амбітну мету двосторонніх відносин у галузі оборони. Документ підтверджує непохитну підтримку США суверенітету й територіальної цілісності України, засуджує російську окупацію Криму й агресію на сході країни. Він визначає подальші кроки взаємодії між оборонами України і США задля підвищення військового потенціалу України, прогресу на шляху до НАТО й сприяння регіональній безпеці.

США допомагатимуть Україні протидіяти російській агресії, проводити реформи в секторі оборони відповідно до стандартів НАТО, сприятимуть виконанню положень стратегії розвитку оборонної промисловості й реалізації реформ для потреб ЗСУ. Ідеться й про поглиблення співпраці в Чорноморському регіоні для забезпечення свободи судноплавства, посилення парт-

Міністр оборони США Ллойд Остін запевнив Володимира Зеленського: США будуть поруч з нашою країною, підтримуватимуть її суверенітет і територіальну цілісність

нерства в кібербезпеці, тіснішу співпрацю оборонних розвідувальних органів.

Ллойд Остін заявив, що в межах нещодавно схваленої президентом США Джо Байденом військової допомоги для України на суму 60 мільйонів доларів українська сторона отримає зокрема нову партію переносних протитанкових ракетних комплексів «Джавелін».

Під час переговорів з українським Президентом Ллойд Остін заявив, що США вимагатимуть від Росії «припинити розпалювання конфлікту» на сході України й піти з окупованого Криму.

«Ми й надалі підтримуватимемо вас у протидії російській агресії», — запевнив міністр оборони США. Він нагадав, що з 2014 року Україна отримала від Сполучених Штатів військової допомоги на загальну суму близько 2,5 мільярда доларів.

«Російський газ
найбрудніший
у світі»

У Вашингтоні Володимир Зеленський зустрівся з міністром енергетики Сполучених Штатів Дженніфер Гренхольм. Відбувся обмін думками про загрози сумнозвісного газогону «Північний потік-2», які він створює для безпеки нашої держави та енергетичної безпеки Європи.

«Російський газ найбрудніший у світі через значні викиди метану в процесі видобутку й транспортування, а також через корупцію, шантаж і маніпуляції», — заявив під час переговорів Володимир Зеленський. Він наголосив на важливості створення ефективних запобіжників від використання Росією газу як зброї. У цьому контексті він відзначив важливість якнайшвидшого започаткування регулярних тристоронніх консуль-

тацій у форматі Україна — Німеччина — США з питань збереження українського транзиту й гарантування європейської енергетичної безпеки.

Докладно обговорено шляхи активізації співпраці між Україною та Сполученими Штатами в енергетиці, протидії кліматичним змінам і зеленій трансформації. Окрему увагу було приділено співпраці в ядерній енергетиці та реалізації проєктів будівництва додаткових реакторів на українських АЕС, використання малих модульних реакторів.

Після переговорів міністр енергетики Герман Галущенко та Дженніфер Гренхольм підписали спільну заяву про посилення двосторонньої співпраці у галузях енергетики і клімату. Документ передбачає посилення двосторонньої взаємодії у питаннях корпоративного управління на державних підприємствах енергетичного сектору України зокрема шляхом залучення міжнародних незалежних наглядових рад. НАЕК «Енергоатом» і компанія Westinghouse Electric домовилися про залучення американських технологій на будівництво ядерного реактора проєкту AP1000 з електричною потужністю близько 1,1 ГВт. Ця домовленість дасть змогу залучити інвестиції для будівництва п'яти блоків вартістю до 30 мільярдів доларів.

Амбітний план
трансформації
країни

У межах програми першого дня візиту Володимир Зеленський узяв участь у презентації плану трансформації України. Виступаючи перед представниками провідних американських аналітич-

них центрів і журналістами, він зазначив, що його візит у США відбувається в особливий для України час — час великих викликів і можливостей. Адже всі перетворення у нашій країні відбуваються в умовах війни.

«Безпека залишається ключовим викликом для України. А повне відновлення суверенітету й територіальної цілісності — ключова мета», — наголосив Президент.

В Україні зміцнюється антикорупційна архітектура, було відкрито ринок землі, ухвалюють закони про підтримку українських та іноземних інвесторів, а безумовним пріоритетом, запевнив він, слугує утвердження верховенства права й реформа судової системи.

«Ми маємо чітке бачення, якою має стати Україна через п'ять — десять років. Це амбітний план трансформації нашої держави. Більше справедливості, більше можливостей — будемо успішну та стійку Україну», — зазначив він.

Документ окреслює бачення розбудови нашої держави на найближчі роки як «безпечового форпосту, цифрового, інфраструктурного та аграрного хаба». Він слугує інструментом для стратегічного партнерства України зі США в економіці й містить конкретні спільні економічні, інвестиційні проєкти. У план закладено понад 80 проєктів на загальну суму 277 мільярдів доларів. Вони передбачають фінансування коштом державного бюджету України, а також залучення програм міжнародної допомоги, кредитів, інвестицій.

Учора Володимир Зеленський зустрівся із президентом США Джо Байденом. Докладніше про підсумки зустрічі ми розповімо в наступному номері «УК».

Уряд збільшив стипендії

Оксана МАЛОЛЕТКОВА,
«Урядовий кур'єр»

ЗАСІДАННЯ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ. Вступне слово Прем'єр-міністр Денис Шмигаль присвятив темі освіти. Він привітав педагогів, школярів, студентів із Днем знань і побажав успіхів у навчанні, яке стане базисом майбутніх звершень і досягнень. Новий навчальний рік розпочався у звичайному режимі, й епідемічна ситуація дає змогу закласти основи освіти в традиційному форматі. Прем'єр закликав усіх українців не забувати про важливість вакцинації.

«Це необхідна умова для безпечного проходження всього навчального року і для вчителів, і для учнів. Що більше щеплень буде зроблено, то менше ризиків нових спалахів коронавірусу в освітніх закладах. Звертайтеся до пунктів щеплень. В Україні достатньо вакцин, і кожен охочий може вакцинуватися», — зазначив Прем'єр.

Він заявив, що профільне міністерство розробило методичні рекомендації для навчання за допомогою дистанційних форм: «Усі готові до роботи в умовах посиленого карантину, якщо буде нагальна необхідність переводити навчальні заклади на дистанційну роботу».

На порядок денний було винесено рішення з розвитку освіти. Кабмін надав мільярд гривень субвенції для регіонів на реалізацію програми «Спроможна школа для країн з високими результатами». Гроші спрямують на формування в освітніх закладах безбар'єрного простору, організацію та забезпечення здорового харчування. Ідеться про ремонти шкіл і харчоблоків. Нині у співпраці з облдержадміністраціями й народними депутатами погоджено понад 500 проєктів, покликаних поліпшити умови для належного освітнього процесу. Ще 150 мільйонів гривень субвенції спрямують місцевим бюджетам на створення навчально-практичних центрів сучасної професійно-технічної освіти.

«Це важливий крок, щоб здобувачі освіти здобували професійні навички безпосередньо під час навчання. На українському ринку дедалі більше відчувається потреба у кваліфікованих робітничих кадрах. І наша мета — задовольнити цей попит максимально, повернути престиж професійно-технічній освіті, заохочувати підприємців інвестувати в освіту, мотивувати вчителів кращими зарплатами, а студентів — вищими стипендіями», — прокоментував Денис Шмигаль.

Уряд запровадив зміни до розмірів стипендіального забезпечення учнів закладів професійної освіти, студентів закладів фахової передвищої та вищої освіти. Це означає, що стипендії зростуть: у системі профтехосвіти — у 2,5 рази, вищої освіти — щонайменше у 1,5 рази. Востаннє стипендії зростали 2017 року.

Суспільство має запит
на працівників
із практичними навичками

У День знань Прем'єр-міністр Денис Шмигаль побував у Київському вищому професійному училищі будівництва і дизайну. «Бажаю учням натхненного навчання, гарних оцінок і цікавих викликів. А вчителям — викладачам — витримки та міцного здоров'я», — привітав Денис Шмигаль усіх присутніх із початком нового навчального року.

Глава уряду зауважив, що на ринку дедалі більший запит на працівників, які мають практичні навички.

«Тому ми робимо наголос на дуальній освіті, коли заклад і бізнес укладають угоду, що дає учням змогу працювати під час навчання. Перевага дуальної освіти є й для бізнесу, і для освіти, і для учня. Тому що він отримуватиме більшу стипендію й більшу заробітну плату з першого дня своєї роботи і заздалегідь знатиме, де працюватиме», — зазначив Прем'єр-міністр.

Матеріально-технічна база й навчально-виробнича інфраструктура училища сприяють підготовці висококваліфікованих молодих кадрів

За два роки від початку реалізації дуальної освіти понад 200 закладів уклали відповідні договори з майже 1500 підприємствами.

«Учні таких закладів уже сьогодні, навчаючись, здобувають практичний досвід роботи на підпри-

ємствах. Це дасть їм змогу, приходячи на підприємство, не гаяти час на випробувальний термін із маленькою зарплатою або без неї. А приходить вже професійно підкутим, навченим працювати на виробничій базі цього підприєм-

ства», — цитує департамент комунікацій Секретаріату Кабінету Міністрів слова очільника уряду.

В умовах конкуренції громад за інвестора державно-приватне партнерство має стати державно-приватно-регіональним, бо заклади професійно-технічної освіти переважно комунальні.

«Держава також долучається фінансуванням до створення навчально-практичних центрів. Цього року на ці потреби спрямовано 150 мільйонів гривень — найбільше за всю історію. Загалом створено 300 центрів. Наша мета — створити навчально-практичні центри в усіх закладах професійно-технічної освіти», — пояснив Денис Шмигаль.

Він ознайомився з матеріально-технічною базою та навчально-виробничою інфраструктурою закладу й поспілкувався з учнями.

ІНФРАСТРУКТУРА

Дороги, які обирають нас

ГОСТРА ТЕМА. На Черкащині взяли високий темп ремонту та відновлення автошляхів. Однак чи завжди враховують інтереси місцевих жителів?

Роман КИРЕЙ,
«Урядовий кур'єр»

За два останні роки в межах Програми Президента «Велике будівництво» на Черкащині відновили автошляхів більше, ніж за попереднє десятиліття. Це підкреслив Прем'єр-міністр Денис Шмигаль під час серпневої робочої поїздки в Черкаську область. Тут є над чим у цьому плані працювати: як підраховували дорожники, міста і села регіону з'єднують 1750 км автошляхів державного значення та ще в області понад 4300 км місцевих доріг. Чимало з них у край занедбані, тож місцеві жителі називали їх «дорогами смерті».

Ремонту чекали кілька десятиліть

Такою, приміром, була автодорога Т-24-09 у селищі Шрамківка Золотоніського району. Авторів цих рядків не раз доводилося долати її, спостерігаючи обабіч пошкоджені автомобілі, чути пристрасні гнівні коментарі місцевих водіїв. Від початку незалежності України цю дорогу жодного разу капітально не ремонтували. Тепер шестикілометровий відрізок милує око рівним як дзеркало асфальтом і новенькою розміткою.

Торік в області збудовано та відремонтовано 254 кілометри автомобільних доріг. До кінця цього року тут планують відновити рекордну протяжність шляхів державного значення — 259 кілометрів і ще чимало автодоріг загального користування місцевого значення, вулиць і доріг комунальної власності.

«У краї з'являються нові транспортні артерії, якісно сполучення між сусідніми областями», — зазначив очільник уряду.

Уже відремонтовано 65% інфраструктури, визначених на цей рік програмою «Велике будівництво». Загалом у регіоні цього року відновлять і збудують понад 360 кілометрів.

Цього року на ремонт і будівництво шляхів державного значення в області, згідно з постановами Кабміну, спрямовано понад 2,8 мільярда гривень. За ці кошти виконують роботи на 30 об'єктах. Область уже отримала з держбюджету для ремонту місцевих

Зруйноване дорожнє полотно в Полуднівці на Чигиринщині

доріг понад 632 мільйони гривень. Роботи розпочато на 88 об'єктах, а загалом 2021-го заплановано відновити понад 100 км місцевих автошляхів.

Не потонути в багнюці

Однак попри переможні реляції щодо ліквідації бездоріжжя, якими рясніють місцеві ЗМІ, ситуація з непроїзними шляхами в окремих населених пунктах іще не змінилася і залишається складною. Приміром, жителі села Дубіївка Черкаського району зверталися скрізь, аби посприяти ремонту вулиці Тимошенка, але віз і нині там. У багнюці і ямах зламається не те що віз, кажуть селяни, а й КамАЗ чи інша потужна вантажівка застрягне. А якщо внесе небесні корективи дощ, то сиди вдома й не рипайся. Та іноді й удома не всиді-

ти, бо подвір'я затоплює багнюка з дороги. Ні велосипедом пошто-викам проїхати, аби пенсію доставити, ні дітям до школи дістатися, ні дорослим — до магазину. А як бути, якщо виникне потреба у швидкій медичній допомозі?

«Вам лист!» — кричить зда-леку бабусі, яка з'явилася на подвір'ї свого обійстя, сільська листоноша Наталія Панченко. Вона злазить з велосипеда й намагається дістатися до адресата. Але де там! Величезна, ніби безмежний океан, калюжа перепиняє шлях. Залишається через тин перебиратися. А он уже виглядають із-за іншого паркану школярі, яких обіцяла провести до автобусної зупинки, щоб малеча поїхала до школи.

У Руськокоплянській сільській раді, яка тепер об'єднує села в одній територіальній громаді, про цю проблему знають, але нічого вдіяти, на жаль, не можуть.

Якось кілька років тому пробували, кажуть, грейдера пускати, аби хоч як-небудь вирівняти шлях, однак це майже нічого не дало, адже багнюка перемішана з камінням, і зарадити селянам не вдалося. Коштів на серйозний ремонт в об'єднаній територіальній громаді немає.

Цього року, за словами голови громади Олега Гриценка, на поліпшення стану доріг у Дубіївці спрямували 35 тисяч гривень. Розуміють, що цього недостатньо. Але що змогли, мовляв, те й дали. Та й не одна вулиця в селі потребує ремонтних і будівельних робіт. У громаді вистає ін-ших проблем, які потребують негайного розв'язання.

Питання «на контролі»?

А в селі Полуднівка на Чигиринщині знесло покриття єдиної дороги, яка з'єднує село із трасою. Туди майже неможливо дістатися автомобілем, а коли люди намагаються йти пішки, грузнуть по коліна. У селі 50 жителів і до нього веде одна дорога: раніше вона була підсипана камінням, а тепер — ґрунтова. Тут немає ні медпункту, ні магазину. Після двох злив село залишилося відірваним від цивілізації: у домівках зникла (щоправда, тимчасово) електроенергія, автомобіль не привозив харчів. За словами місцевих, навесні цього року навіть межу, яка захищала дорогу від руйнування, розорали.

У коментарі журналістам сайту «18000» староста навколишніх сіл, зокрема й Полуднівки, Ніна Ткаченко зауважила, що про зруйновану дорогу знають у Чигирині й там це питання перебуває на контролі.

«Ця дорога не в комунальній власності, а належать службі місцевих автомобільних доріг області», — зазначила староста села. — Я пояснювала людям, що ніхто не сидить склавши руки. Оскільки така ситуація нині в усій області, можливо, підрядник виконував роботи в іншому місці».

Селяни намагалися рівняти дорогу й очікують на якісний ремонт. Востаннє її підсипали щебенем у червні цього року після дощу.

Не все так гарно і на під'їздах до Драбова на вже згаданій до-

розі Т-24-09 Драбів — Золотоноша. Загалом цього року заплановано відновити 24 км цієї автодороги (відстань між населеними пунктами 38 кілометрів). Днями в соцмережі опублікували відео зіпсованої, в суцільних ямах під'їзної дороги до Драбова від села Михайлівка.

Заступник голови Драбівської ТГ з питань діяльності виконавчих органів Зореслав Рудченко так прокоментував ситуацію: «Дорога, показана на відео, не перебуває на обслуговуванні Драбівської територіальної громади, вона перебуває на балансі області. Від громади ми зверталися до голови облдержадміністрації з листом щодо ремонту цього її відрізка. На цей час тендер проводять, чекаємо на того, кого оголосять переможцем і виконавцем робіт».

Насамкінець. Ось така історія. Схожих доріг на Черкащині ще багато. Амбітні плани «Великого будівництва», звичайно, вражають. Та й зроблено вже чимало для поліпшення сполучення між містами і селами, налагодження інфраструктури. Однак у центрі уваги будь-яких проєктів має стояти людина. А що сказати жителям сіл поблизу Шрамківки, які скаржаться в соціальних мережах на непроїзні шляхи? Поблизу з'явилася омріяна десятиліттями магістраль, пишуть селяни, але відійти вбік — і потонеш у багнюці.

Громаддя наших планів не може оминати інтересів конкретної людини, хоч би чого стосувалися проєкти. Очевидно, місцевим начальникам, які люблять рапортувати про успіхи у вищій інстанції, варто глибше зануритися в реальність сільського життя. Адже не такі вже й великі кошти потрібні, щоб налагодити в тому чи іншому селі гідне людини життя. Ми ж, кажуть, рухаємося до Європи, обравши єдино правильний шлях.

«Дороги, які ми обираємо» — цей журналістський штамп, здається, вже повністю вичерпав себе, втратив актуальність. Мабуть, краще перефразувати його так: «Дороги, які обирають нас». Адже саме нам їх прокладати й доглядати, ремонтувати і відновлювати, нам добиватися, щоб вони стали тими дорогами, які виведуть нас до кращого життя.

На Донеччині завершують споруджувати сучасний комплекс із велоспорту

Відділ аналітики
«Урядового кур'єра»

ФІНІШНА ПРЯМА. Останню із чотирьох прямих із трамплінами, що матиме сучасна велосипедна траса BMX у місті Лиман, облаштовують у межах президентської програми «Велике будівництво», повідомляє офіційний сайт Донецької ОДА. Очікують, що велокомплекс першим в Україні отримає відповідну сертифікацію, дасть змогу тренуватися майстрам і початківцям, проводити змагання різного рівня.

Наприкінці серпня виконання графіка запланованих робіт проінспектували заступник голови Донецької облдержадміністрації Вадим Філашкін і начальник управ-

ління фізичної культури та спорту облдержадміністрації Володимир Мицик. Вони обговорили з представниками підрядної організації ТОВ «Будтехмаш» нагальні проблемні питання та шляхи їх якнайшвидшого вирішення.

Формування спеціалізованого треку, який дасть змогу підвищувати майстерність вихованцям обласної спеціалізованої дитячо-юнацької спортивної школи олімпійського резерву з велосипедного спорту і спортсменам збірної команди України, добігає кінця. Завершується нанесення фінального шару покриття для останньої з чотирьох прямих із трамплінами заввишки від 40 до 190 см. Повністю виконано бетонні роботи на треку. На

На велокомплекс у Лимані очікують спортсмени з усієї України

стартовій рампі заввишки 5 метрів встановлено сучасні пневматичні стартові ворота, нанесено спеціальне

поверхнєве шарування. Такі роботи найближчим часом буде проведено і на трьох віражах.

Навколо велотраси облаштовують асфальтну велодоріжку, на черзі — відсіпання узбіч чорноземом та висівання рослин. Спорудження велотреку відбувається в консультативному режимі зі старшим тренером збірної України з велоспорту BMX Сергієм Панасенком, а тестові заїзди виконує титулований український спортсмен майстер спорту міжнародного класу Владислав Сапожников.

Велокомплекс у Лимані має дати старт олімпійській дисципліні BMX у Донецькій області та вивести її на новий рівень в Україні. Адже велосипедисти тренуються і змагаються на трасах у Харківській та Чернівецькій областях, що не мають відповідної сертифікації.

Поряд з треком споруджено триповерхову будівлю гуртожитку на 50 осіб — спортсменів, тренерсько-викладацького та суддівського складу. Медичний та масажний кабінети, тренажерний зал, конференц-зала, їдальня та кімнати для мешкання облаштовано відповідними меблями та обладнанням. На об'єкті передбачили елементи доступності для маломобільних груп населення, спорудили трибуни на 400 місць, зовнішнє освітлення з використанням сонячних батарей.

Загалом у межах «Великого будівництва» в Україні протягом року планують збудувати й реконструювати 29 басейнів і 80 стадіонів.

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 26 серпня 2021 р. № 981-р
Київ

Про призначення Бондар А. О.
заступником Міністра культури та інформаційної
політики України з питань цифрового розвитку,
цифрових трансформацій і цифровізації

Призначити Бондар Анастасію Олександрівну заступником Міністра культури та інформаційної політики України з питань цифрового розвитку, цифрових трансформацій і цифровізації.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 26 серпня 2021 р. № 982-р
Київ

Про звільнення Тафтая В. В. з посади Голови
Державного космічного агентства України

Звільнити Тафтая Володимира Володимировича, призначеного за контрактом про проходження державної служби на період дії карантину, установленого з метою запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2, з посади Голови Державного космічного агентства України у зв'язку із закінченням строку дії контракту (частина перша статті 85 Закону України «Про державну службу»).

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 26 серпня 2021 р. № 983-р
Київ

Про призначення Тафтая В. В. Головою Державного
космічного агентства України

Призначити Тафтая Володимира Володимировича Головою Державного космічного агентства України з дати початку фактичного виконання ним посадових обов'язків строком на п'ять років з оплатою праці відповідно до законодавства.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 26 серпня 2021 р. № 984-р
Київ

Про призначення Беня В. П. першим заступником
Голови Державного космічного агентства України

Призначити Беня Володимира Петровича першим заступником Голови Державного космічного агентства України з дати початку фактичного виконання ним посадових обов'язків строком на п'ять років з оплатою праці відповідно до законодавства, встановивши випробування строком на три місяці.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 26 серпня 2021 р. № 985-р
Київ

Про звільнення Дегнери І. А. з посади заступника
Голови Державної служби України з питань праці

Звільнити Дегнеру Ігоря Анатолійовича з посади заступника Голови Державної служби України з питань праці у зв'язку з переходом на іншу роботу.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 26 серпня 2021 р. № 986-р
Київ

Про призначення Дегнери І. А. першим заступником
Голови Державної служби України з питань праці

Призначити Дегнеру Ігоря Анатолійовича першим заступником Голови Державної служби України з питань праці з дати початку фактичного виконання ним посадових обов'язків строком на п'ять років з оплатою праці відповідно до законодавства, встановивши випробування строком на три місяці.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 26 серпня 2021 р. № 987-р
Київ

Про звільнення Малецького О. М. з посади
заступника Голови правління Пенсійного фонду
України з питань цифрового розвитку, цифрових
трансформацій і цифровізації

Звільнити Малецького Олександра Миколайовича, призначеного за контрактом про проходження державної служби на період дії карантину, установленого з метою запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2, з посади заступника Голови правління Пенсійного фонду України з питань цифрового розвитку, цифрових трансформацій і цифровізації у зв'язку із закінченням строку дії контракту (частина перша статті 85 Закону України «Про державну службу»).

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 26 серпня 2021 р. № 988-р
Київ

Про призначення Малецького О. М. заступником
Голови правління Пенсійного фонду України з питань
цифрового розвитку, цифрових трансформацій
і цифровізації

Призначити Малецького Олександра Миколайовича заступником Голови правління Пенсійного фонду України з питань цифрового розвитку, цифрових трансформацій і цифровізації з дати початку фактичного виконання ним посадових обов'язків строком на п'ять років з оплатою праці відповідно до законодавства.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 26 серпня 2021 р. № 1004-р
Київ

Про перенесення робочих днів у 2022 році

З метою забезпечення раціонального використання робочого часу і створення сприятливих умов для святкування у 2022 році 8 березня — Міжнародного жіночого дня та 28 червня — Дня Конституції України рекомендувати керівникам підприємств, установ та організацій (крім органів Пенсійного фонду України, акціонерного товариства «Укрпошта», Державної казначейської служби та банківських установ) для працівників, яким встановлено п'ятиденний робочий тиждень із двома вихідними днями в суботу та неділю, перенести у 2022 році в порядку та на умовах, визначених законодавством, робочі дні з:

понеділка 7 березня на суботу 12 березня;

понеділка 27 червня на суботу 2 липня.

Спеціальний режим роботи банків та їх установ у ці дні визначає Національний банк.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

Індустріальні парки: як оживити ефективність

ЕКОНОМІКА РЕГІОНУ. *Такі утворення мають стати місцем
концентрації майбутніх інвестицій і забезпечити людей роботою*

Олег ГРОМОВ,
«Урядовий кур'єр»

Останнім часом уряд приділяє дедалі більше уваги поліпшенню діяльності індустріальних парків, у яких зібрано підприємства, які ефективно працюють. Як відомо, їх почали створювати майже десять років тому, проте нині результативно працюють лише одиниці.

«Урядовий кур'єр» намагався з'ясувати, чому так сталося і чи можуть індустріальні парки, ефективно працюючи, надавати не лише нові робочі та конкурентооплачувані місця, а й стати прикладами розвитку підприємств і територій.

Закон України «Про індустріальні парки» було ухвалено 2012 року. На 9 серпня 2021-го їх зареєстровано понад 50.

«Та попри чисельність, яка рік у рік зростає, питань про ефективність їх функціонування стає дедалі більше. Індустріальні парки можуть мати великий перелік напрямів спеціалізації, але часто вони несумісні для розташування на компактних територіях через технологічні вимоги. Наявні індустріальні парки різняться за масштабами, планами створення робочих місць та залучення інвестицій. У практичній площині діяльність компаній у парку може зводитися лише до надання інформаційно-консультативних, рекламних та інших послуг», — зазначає «Урядовому кур'єру» провідний експерт економічних і соціальних програм Центру ім. О. Разумкова Катерина Маркевич.

Існують декларативно

На її думку, причина цього — несприятливий інвестиційний клімат, нерозвинена інфраструктура, нестача ресурсів для фінансування та розбудови. Останнє найбільше стосується тих утворень, які перебувають у державній чи муніципальній власності. А таких нині більшість — 30. Катерина Маркевич упевнена, що брак чітких процедур для одержання фінансової підтримки подекуди створює підстави для корупції.

Її в цьому підтримує аналітик Міжнародного центру перспективних досліджень Єгор Киян: «Індустріальні парки нині за деякими винятками декларативно, ніж реально функціонують. Головна причина — не вистачає ключових ланцюжків у системі від ідеї до втілення продукту та його продажу: немає системоутворювального університету чи дослідницького інституту, або фінансування, або бізнесу, здатного підхопити ідею. Без елементів ланцюжка технологія стоїть на полицях або навіть не народжується».

Експерт вважає, що офіційно кількість індустріальних парків не скоротилася. Проте неофіційно ефективно функціонує їх дедалі менше через обмежене фінансування, формальність (тобто коли весь парк вміщується на базі якоїсь із кафедр чи відділу без необхідної інфраструктури або виробничих потужностей) та незацікавленість бізнесів або через появу закордонних аналогів.

Законопроекти та очікування пільг

Чи мають такі утворення певні податкові або митні пільги, які надаватимуть їм неабиякий поштовх для розвитку?

За словами пані Маркевич, нині надають цілкове фінансування на безповоротній основі та безвідсоткові кредити для облаштування індустріальних парків, звільнення їх учасників від пайової участі у розвитку інфраструктури населеного пункту. Проте експертка зазначає, що податкові та митні пільги для учасників парків зафіксовано в законопроектах №5688 та 5689. Це відповідні документи про внесення змін до Податкового та Митного кодексів щодо створення сприятливих умов для залучення інвестицій у промисловість. Їх надано народним обранцям лише для ознайомлення влітку 2021 року.

«Але в документах немає фінансово-економічного обґрунтування надання таких пільг, що ставить під питання їх вигідність

ПРЯМА МОВА

**Олексій ЧЕРНИШОВ,
міністр розвитку громад та територій**

— Розбудову мережі індустріальних парків визначено як один з пріоритетних напрямів регіонального розвитку України. Вони мають стати місцем концентрації майбутніх інвестицій для нашої держави. Для цього створюються необхідні умови, серед яких, зокрема, звільнення на 10 років від податку на прибуток та повернення до 50-70% інвестицій вкладникам. Загалом маємо амбітну мету створити такий парк у кожній області України.

ДОВІДКА «УК»

Індустріальний парк — територія, відведена під час планування міста для промислового розвитку. Мета створення таких парків — забезпечення підприємств спільною розвинутою інфраструктурою та контроль над виробництвом і впливом на довкілля. Ці утворення зазвичай розміщують на околицях міст або поза основними житловими районами і забезпечують транспортною доступністю, зокрема автомобільним і залізничним транспортом.

та ефективність. Уповноважений державний орган може вирішувати на власний розсуд надання компенсації, що матиме дискримінаційний характер. Для підтримки розвитку індустріальних парків у першому читанні ухвалено законопроект №4416-1. Ідеться про будівництво інженерно-транспортної інфраструктури державним коштом, компенсацію відсоткових платежів за кредитами та господарську діяльність та облаштування цих парків», — зазначає Катерина Маркевич.

Експерти впевнені, що пільги не мають суперечити національним економічним інтересам. Податкові стимули безадресні, тому повне або часткове звільнення від оподаткування не вирішує в повному обсязі питання створення сприятливих умов для реалізації інвестиційного проекту.

«Такі пільги становлять ризик тому, що нечесний бізнес для мінімізації податків розміщуватиме свої офіси на території технопарку. Головне питання полягатиме в системі контролю і як зацікавити бізнес інвестувати у проекти», — зазначає Єгор Киян.

А наш досвід надто позитивний

Проте активні учасники індустріальних парків так не вважають. **Олексій Іванченко, заступник генерального директора Ізо-текст інвест груп, підприємства, розташованого в індустріальному парку «Мелітополь»**, думає, що таких зловживань не було за ще чинного закону: «У законопроекті, який пройшов перше читання, чітко визначено, що підприємство не повинно бути єдиним виробничим циклом. Причому, плавить метал, а потім його обробляє і торгує готовою продукцією. В індустріальному парку «Мелітополь» таких підприємств немає. На що ми очікуємо, згідно із законопроектом? По-перше, на звільнення таких компаній від податку на прибуток. По-друге, на безмитне ввезення обладнання, якщо його не виробляють в Україні, або ресурсів, яких не видобувають у нас».

На його думку, державі вигідно надавати такі пільги підприємствам індустріальних парків, адже всі вони чесно платять інші по-

датки і працюють прозоро. Мовляв, працювати в тіні в цьому разі їм не вигідно.

На думку Олексія Іванченка, індустріальні парки, які нині в Україні працюють, можна перелічити на пальцях. Проте вони переконливо доводять: ця форма ефективна.

«І головне: ми все створюємо самі. Не завдаємо, як кажуть, головного болю ні державі, ні місцевій владі. Ми об'єдналися на руїнах колишнього заводу холодильного обладнання, створили важливі напрями, серед яких машинобудування, металообробка, переробка агропродукції. Щоб не завдавати зайвого клопоту та не підключатися до енерготи тепломереж міста, ми створили власні локальні мережі. На даху парку встановили сонячні батареї — електрику виробляємо та споживаємо власну. Будь-яка компанія, що побажає приєднатися до нас, не відчує проблем, їй не знадобиться всі питання вибивати та вирішувати у місцевих енергокомпаніях, брати різні дозволи тощо — все надасть керуюча компанія нашого індустріального парку», — зазначає він.

Пан Іванченко додає, що він та його однодумці мають великі плани створення подібних індустріальних парків у Дніпропетровський та Київській областях. Але чекають на остаточне ухвалення вищезгаданого законопроекту.

Він переконаний, що народні обранці повинні зрозуміти: індустріальні парки, які мають деякі пільги, створюють сотні, а подекуди тисячі робочих місць у всій країні та значно підсилюють економіку регіонів. Приміром, у Чехії успішно працюють майже 300 таких утворень.

Звісно, держава повинна надавати податкові та митні пільги підприємствам у той чи той спосіб. Проте ними не мають права користуватися великі компанії або фірми-невидимки, а державну скарбницю слід чесно поповнювати.

Отже, згідно з дослідженням, яке провів «Урядовий кур'єр», можемо зробити висновок, що індустріальні парки — дієва форма існування малих і середніх підприємств, яким важко працювати й нарощувати м'язи в конкурентному середовищі без допомоги держави.

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

Голова Луганської обласної державної адміністрації — керівник обласної військово-цивільної адміністрації
Сергій Гайдай:

«Те, що можу мирно працювати, — заслуга хлопців, які відбивали атаки ворога раніше й стримують його нині»

Фото надав автор

Олександр КРЮЧКОВ,
«Урядовий кур'єр»

2008 року я вперше побував на Луганщині, області, де найраніше в Україні сходило сонце: Світило з'являється на українському обрії в селі Раня Зоря (колишні хутір Березово-Ярськ, пізніше — Червона Зірка) Міловського району Подінців'я (так ще називають Луганську область) — сточища річки Сіверський Донець. Щоправда, нині зустрічати сонце в цьому населеному пункті, де за переписом 2001 року було 106 жителів, майже нікому — жителі покинули Ранню Зорю 2016-го, хоч офіційно тут зареєстровано ще 16 осіб.

УК Сергію Володимировичу, Міловський район нині наш? Українці першими можуть щодня милуватися сходом сонця в нашій державі?

— Так. Але російсько-українська війна все-таки зробила свою чорну справу і розірвала територію Луганщини, де до 2014 року було 2 мільйони 258 тисяч жителів, на дві нерівні частини. По той бік фронту опинилися великі промислові міста з населенням майже півтора мільйона осіб, а на контрольованій Україною території — нині близько 650 тисяч та ще орієнтовно 200 тисяч тимчасово переміщених осіб.

З усіма цими реаліями ми повинні рахуватися й розподіляти кошти так, щоб їх вистачало на вирішення щоденних питань. Робити це непросто, бо Луганщину і до війни фінансували за залишковим принципом. Тепер і поготів: торік, наприклад, бюджет області становив лише 618 мільйонів гривень (другий в Україні з кінця). Для порівняння: місто Краматорськ, нині обласний центр Донецчини, 2020-го мало бюджет 1,55 мільярда гривень.

Але не збираюся посипати голову попелом. Разом з командою однопільців ми намагаємося в реальних умовах відновити зруйновані війною об'єкти інфраструктури: залізничні, автомобільні та магістральні шляхи. У цьому плані на Луганщині зроблено вже чимало: торік ми побудували та відремонтували 123 кілометри доріг. Це майже стільки, скільки за всю попередню десятирічку (134 кілометри). До кінця 2021-го заплановано виконати ці роботи ще на 241 кілометр. Не випадково за показником реалізації та якості виконання дорожніх робіт (це відзначено в національному проєкті «Велике будівництво») Луганщина одна з найкращих в Україні: із 21 запланованого об'єкта вона повністю відновила 20.

Добротний асфальт змінив значну територію області. Досягнуто це за рахунок обласного і державного бюджетів й міжнародних угод. Наприклад, між урядом України та Європейським інвести-

ційним банком, який надав на дороги Луганщини 100 мільйонів євро. Разом з раніше отриманими областю 65 мільйонами доларів від Світового банку це дасть змогу оновити 183 кілометри доріг.

Закордонна фінансова підтримка сприятиме реалізації нових проєктів: дорога на Новопсков та облаштування так званого Старобільського трикутника. 163 кілометри цього трикутника з'єднають сільський маршрут Северодонецьк — Сватове — Старобільськ — Северодонецьк.

Ми розглядаємо фантастичні амбітні проєкти, які дехто раніше вважав неможливими. Ідеться про міжміський тролейбусний маршрут, який з'єднає Северодонецьк із Лисичанськом та Рубіжним. На сьогодні проклали добротну асфальтну дорогу від Северодонецька до лисичанського залізничного вокзалу, провели тендер на закупівлю трьох тролейбусів, які надійдуть в область до кінця цього року. До речі, пасажирки зможуть користуватися послугами сучасних вітчизняних зручних, з автономним ходом тролейбусів. Автономне означає, що машини зможуть самостійно долати відстань до 30 кілометрів там, де неможливо провести контактну лінію (наприклад через залізничні колії). Між Северодонецьком, Лисичанськом та Рубіжним і в зворотному напрямку (87 кілометрів) курсуватиме 50 таких машин.

Перебувають у роботі документи з будівництва електрифікованої залізничної колії завдовжки 59 кілометрів (орієнтовна вартість проєкту — 100 мільйонів євро). Із Луганської області тоді можна буде доїхати до Києва не за 12, а за вісім годин. Проєктом зацікавилися французи, які хочуть не лише брати участь у будівництві залізниці, а й поставити нам свої локомотиви.

УК Наскільки знаю, французькі інвестори дуже активно проби-

ваються на Луганщину. Вони хочуть допомогти області й в інших проєктах. Чи не так?

— Франція фінансуватиме модернізацію попаснянського водоканалу. Цей проєкт уже пройшов усі стадії погоджень. Париж готовий дати Луганщині 70 мільйонів євро на 40 років, 10 з яких будуть пільговими: українці нічого не платитимуть. Гроші закордонних партнерів покладуть край неефективній роботі водоканалу, який лише на ремонт витрачає щороку близько 7 мільйонів гривень. Реалізовуватиме проєкт французька компанія, але 30% робіт виконуватимуть українські підприємці. Сподіваюся, що це будуть луганські компанії.

Наші міжнародні партнери не говорять нині лише про гуманітарну допомогу, хоч надають її. Вони вже разом з нами працюють на Луганщині: в Северодонецьку, наприклад, відкрито консульства країн Балтії. Литва через свого представника зацікавилася питанням відновлення роботи содового заводу. Якщо спільно нам вдасться це зробити, підприємство не матиме конкурентів в Україні й завод зможе працювати ще й на замовлення країн ЄС.

Я як керівник обласної військово-цивільної адміністрації з 25 жовтня 2019 року вважаю це і своїм досягненням. Але найбільше пишаюся тим, що нам вдалося завершити будівництво підстанції в місті Кремінна. Подінців'я нарешті перестало бути енергетичним островом на мапі України. Адже нова підстанція не лише витримала всі навантаження, які лягли на неї після проблем із Шастинською ТЕЦ, а й засвітила зелене світло інвесторам, які планують розмістити у прифронтовій області свої капітали. І цьому сприяли стабільне енергопостачання та добротна інфраструктура.

Сергій Гайдай постійно допомагає людям з інвалідністю. Цього разу глава області вручив спецавтомобіль комунальному підприємству «Луганський обласний центр соціокультурної адаптації молоді з обмеженими фізичними можливостями»

ДОСЬЄ «УК»

Сергій ГАЙДАЙ. Народився 6 листопада 1975 року в місті Северодонецьк Луганської області. Трудову діяльність розпочав 2000 року. До 2015-го працював на керівних посадах приватних підприємств міста Києва. З 2005 року — генеральний директор ТОВ «Дембуд». В 2014 році закінчив Хмельницький економічний університет (бакалавр, фінанси та кредит), а в 2019-му — Академію державного управління при Президенті України з відзнакою (магістр, публічне управління та адміністрування). З 8 вересня 2015 року по 28 листопада 2018-го обіймав посаду голови Мукачівської районної державної адміністрації. З 25 жовтня 2019 року — голова Луганської ОДА — керівник обласної військово-цивільної адміністрації. Неодружений, має доньку Ксенію.

УК Пане Сергію, напередодні Дня Незалежності в Северодонецькому районі неподалік Попасної виразом з командувачем операції Об'єднаних сил генерал-лейтенантом Олександром Павлюком урочисто відкрили в тестовому режимі радіотелевізійну передавальну станцію (РТПС) «Комішнуха». Раніше ви неодноразово заявляли, що Україна програє інформаційну війну Росії. Тепер ситуація зміниться?

— Безперечно! Сигнал від РТПС нарешті закріє останню білу пляму в ефірному просторі Луганщини та сприятиме ефективній протидії ворожому мовленню. Жителі прифронтових та населених пунктів на тимчасово окупованій території матимуть змогу чути правду інформацію про ситуацію в Україні, світі, зоні бойових дій.

Попри намагання ворожого нам сусіда глушити сигнал «Комішнуха» та скреготу його зубів через найбільший на Луганщині український прапор, що замайорів на станції (його, до речі, далеко видно на окупованій росіянами території), ми спробуємо покласти край тотальній, цинічній, брехливій, брудній пропаганді російської державної машини. Жителі Луганська, інших окупованих населених пунктів зможуть дивитися сюжети не про так звані досягнення «ЛНР», а про відремонтовані на території області, контрольованій Україною, школи та дитячі садочки, які не просто виблискують свіжими фарбами, а привабливі та цікаві для дітей. Або ж порадіють разом з нами змінам на краще в Луганському обласному фізкультурному центрі «Олімп» у Северодонецьку, чи не єдиний в Україні тренувальній базі, що відповідає вимогам спорту вищих досягнень.

До речі, спорт на Луганщині набуває дедалі більшої популярності, тому тут активно будують спортивні споруди: введено в дію гімнастичний комплекс, за два роки планують звести величезний легкоатлетичний манеж (вартість — 280 мільйонів гривень). Розпочато будівництво житлових будинків для видатних спортсменів та тренерів, які здебільшого є вимушеними переселенцями. Триває реконструкція зали боротьби (22 мільйони гривень), капітальний ремонт басейну «Садко» за рахунок державної субвенції (завершать 2021-го), реалізують проєкт

(вартість — 182,7 мільйона гривень) нової льодової арени в Северодонецьку. До нового року у великих містах та маленьких селах на Луганщині відкриють 70 спортивних майданчиків. Це лише спортивні об'єкти.

У нас активно будують житло. Скажу щиро, 2023 року місцеві жителі та гості не впізнають Луганщину. У Рубіжному, Кремінній, Северодонецьку виростуть нові житлові квартали на 300 квартир. Запрацює в недалекому майбутньому нова обласна лікарня, куди обіцяють повернутися лікарі Луганщини, які виїхали в інші регіони України. Її почнемо зводити за кошти державного бюджету (у березні 2022-го плануємо закласти перший камінь у фундамент).

УК Ви один з небагатьох в нашій державі голів ОДА, нагороджений багатьма медалями та відзнаками за сприяння та заслуги перед Збройними силами України. Кажуть навіть, що витрачаєте на армійську благодійність власні кошти.

— Я народився в Северодонецьку, люблю свій край і хочу бачити його мирним, щасливим, перспективним. Те, що маю змогу спокійно працювати, — заслуга хлопців, котрі відбивали атаки ворога раніше й стримують його нині. Тому, отримуючи найбільшу з усіх керівників областей зарплату — 110 тисяч гривень, вважаю за свій обов'язок поділитися ними з тими, хто потребує допомоги.

Власні гроші дав, наприклад, на кондиціонери для северодонецького мобільного госпіталю, пральні машини, холодильник, встановив у скверку лікувального закладу гранітну алею пам'яті. Хоч в армії не служив, добре знаю, що потрібно військовим, особливо на лінії фронту. Тому закупив дві системи керування вогнем на зенітні установки, 10 квадрокоптерів, безпілотник для розвідників, автомобіль, захисні костюми. Разом з одним із знайомих бізнесменів підготував снайперську пару (це коштує 100 тисяч доларів). І не одну. Під час пандемії роздав військовим та цивільним землякам дистанційні термометри, антисептик, тисячі масок.

УК Це відповідь громадянина, який любить Батьківщину. Залишайтеся й надалі таким!

СУСПІЛЬСТВО

Із безробітних — на власну пасіку

ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА. Сумська державна служба зайнятості вже два роки поспіль навчає охочих професії бджоляра, які днями зібралися на свій перший фестиваль меду

Олександр ВЕРТИЛЬ,
«Урядовий кур'єр»
Володимир КОВАЛЕНКО
(фото)

1 липня 2019 року для Сумської обласної служби зайнятості особливий день. Саме тоді розпочали навчання здобувачі освіти за професією «бджоляр» у селі Хоружівка Роменського району на Сумщині, де 2018-го під егідою Державної служби зайнятості організовано навчальне відділення Сумського центру ПТО і Центру сприяння розвитку об'єднаних територіальних громад. Цьому передувала напружена різнопланова робота, починаючи зі створення належної матеріально-технічної бази і закінчуючи отриманням відповідної державної ліцензії.

Як наголошує директор Сумського обласного центру зайнятості Володимир Підлісний, головної мети досягнуто: обидва центри запрацювали, почали виконувати передбачені для них важливі функції, пов'язані насамперед з підготовкою для новостворених об'єднаних територіальних громад фахівців особливо затребуваних спеціальностей та професій. І серед них — бджолярів.

Робота солодка, але копітка

Свого часу Сергій Близнюк був безробітним. Мешкаючи в невеликому селищі Липова Долина, марно намагався працевлаштуватися: пропозиції хоч і були, однак настільки куцї, що навіть не ризикував приставати на жодну. Але позаторік дізнався, що в селі Хоружівка, яке за кілька десятків кілометрів від Липової Долини, в тамтешньому навчальному відділенні Центру ПТО Державної служби зайнятості почали готувати фахівців за певними професіями і спеціальностями, зокрема бджолярів.

Зацікавила саме ця, бо раніше трохи пасічникував, мав децидню вуликів, певні навички, хоч і на аматорському рівні. Звернувся до місцевої районної філії Сумського обласного центру зайнятості, де запропонували здобути професію бджоляра, одержати відповідний документ державного зраз-

Солодке може бути корисним навіть для дітей

ка і розпочати нову сторінку у власній трудовій біографії.

Довго не роздумував і торік у січні почав навчання. П'ять місяців промайнуло як один. Щоденні лекції, практичні заняття, спілкування з колегами, викладачами, пасічниками-практиками додали знань, досвіду розв'язання різних проблем, що можуть виникнути, зрештою, зробили свою добру справу. Нині Сергій Близнюк — майстер медового фаху в усій окрузі, власник майже 200 бджолосімей, який охоче передає досвід пасічникам-початківцям.

За словами Сергія, хоружівська школа стала для нього не просто підмогою, а круто змінила не тільки його, а й життя всіх 14 випускників двох груп. Упевнений, що й ті 14 нинішніх здобувачів професії бджоляра, які навчаються за наглядом центрів зайнятості й за рахунок ваучера, знайдуть своє місце на ринку праці. Адже в Хоружівці є добра матеріально-технічна база, сформовано колектив викладачів, які відповідають усім сучасним вимогам.

Було б бажання вчитися. Директор центру ПТО Михайло Гузь пропонує оглянути навчально-виробничий майданчик у Хоружівці й насамперед бджільницький. Каже, що для тих, хто хоче опанувати саме цю професію, створено всі умови і можливості. Насамперед є оснащення сучасним обладнанням лабораторії, класи, майстерні, а головне — навчальна пасіка із

25 бджолосімей. Вона розташована на садибі відомого уродженця Хоружівки третього Президента України Віктора Ющенка. Свого часу він залюбки поділявся мальовничою місциною, на якій нині працюють золотокрилі трудівниці.

Стосовно викладання теорії та основ справи, то цим опікується насамперед голова Сумського міжрайонного об'єднання бджолярів,

Василь Рисований завжди готовий поділитися досвідом пасічника

майстер виробничого навчання Сумського центру ПТО ДНЗ Анатолій Денисенко, запрошені викладачі, пасічники-практики. Іншими словами, було б бажання вчитися. І не тільки на бджоляра. Тут, у центрі,

Вироби на основі меду, які представили випускники навчального центру, дивували ексклюзивними рецептами

можна здобути професію кухаря, організовано курси цільового призначення за такими напрямками: охорона громадського порядку та цивільного захисту населення, АПК та земельні питання, розвиток і монетизація сільського зеленого туризму, соціальна робота і її супровід, мале підприємництво й започаткування власної справи на замовлення ОТГ.

Ця робота має надзвичайно важливе значення для територіальної громади, адже працівники навчального відділення піклуються про розвиток місцевої території. Свого часу спільними зусиллями центру ПТО та соціальних партнерів на території села посаджено 300 саджанців плодкових та хвойних дерев, які слугуватимуть навчальною базою для підготовки кваліфікованих робітників за професією «Садівник». Ворондованому приміщенню облаштовано конференц-зал, дегустаційні зали для здобувачів освіти за професією «Кухар» та заплановано до ліцензування «Бармен». Торік завершено поточний ремонт сучасного гуртожитку на 25 місць для здобувачів освіти, викладачів, тренерів, учасників місцевих заходів.

І мед, і до меду

Перший медовий фестиваль, на який зібралися випускники центру — тепер уже професійні бджоляри, на думку учасників й організаторів, вдавня, став запашним і смачним. На свято з'їхалися численні гості з усієї округи — багатьох районів Сумщини, а також із Гадяча на Полтавщині, аби на власні очі переконалися, наскільки вмілих і професійних фахівців готують у Хоружівці. Тут у великій кількості було представлено різні види меду, супутню продукцію — віск, прополіс, маточне молочко, перга, за-

брус. Як наголошує заступник директора Центру ПТО Вікторія Шаповалова, і учасники, й гості фестивалю могли спілкуватися та обмінюватися досвідом. Наприклад, Василь Рисований із селища Терни Роменського району має багаторічний стаж пасічника, а Олександр Губа лише навчається, тож обом було про що поговорити.

Фестиваль доповнили і прикрасили цікаві розважальні й водночас корисні заходи. Наприклад, профорієнтаційні майстер-класи професійних бджолярів, спеціалістів з манікюру і педикюру, перукарів. Прокоментувати людей могли ремісники електроустаткування, а умільці з ліплення та гончарства показали свої роботи й навчали охочих щось зробити власними руками.

Для пасічника-початківця важливо одразу подружитися з бджолами

Добре, коли є куди прийти

Відділ регіональних проєктів та кормережі
«Урядового кур'єра»

ТУРБОТА. Практику Чугуївської міської ради «Створення системи освітніх та корекційних послуг для надання всебічної підтримки дітям з особливими освітніми потребами в місті Чугуїв Харківської області» відзначено дипломом I ступеня в конкурсі «Кращі практики місцевого самоврядування» 2020 року.

Один з надважливих напрямів соціальної роботи Чугуївської міської ради

— турбота про дітей з особливими потребами. Щоб створити для них єдиний інклюзивний освітній простір, забезпечити рівний доступ до якісної дошкільної, шкільної та позашкільної освіти, у громаді прийняли міський освітній проєкт «Розвиток інклюзивної освіти в місті Чугуїв».

У місті функціонують дві профільні комунальні установи. Центр комплексної реабілітації для дітей з інвалідністю «ШАНС» проводить реабілітаційні заходи, спрямовані на створення умов для всебічного розвитку дітей з інвалідністю та дітей віком до трьох років, які

належать до групи ризику щодо отримання інвалідності. А також заходи із засвоєння цими дітьми знань, умінь, навичок, досягнення й збереження їхньої максимальної незалежності, фізичних, розумових, соціальних, професійних здібностей для максимальної реалізації особистого потенціалу. Завдяки співпраці міської ради з Німецьким товариством міжнародного співробітництва (GIZ) центр отримав найсучасніше реабілітаційне обладнання, а для персоналу закладу було проведено навчання.

Дитячий фонд ООН (ЮНІСЕФ) у межах проєкту «Батьки за раннє втру-

чання» передав центру обладнання, оргтехніку та меблі. Загальний бюджет практики (кошти міської ради, субвенція з державного бюджету, внески громадських організацій, міжнародна технічна допомога) становить понад 7 мільйонів гривень.

Другий комунальний заклад «Інклюзивно-ресурсний центр» надає послуги для дітей віком 2—18 років. Тут пропонують дошкільну та загальну середню освіту, психолого-педагогічну допомогу, забезпечують дитину кваліфікованим супроводженням. Центр теж оснащено сучасним обладнанням, у ньому

працюють фахівці із психології, логопедії, дефектології, лікувальної фізкультури. У дошкільних закладах та школах міста створено та обладнано інклюзивні групи та класи. Інклюзивно-ресурсні центри доступні для дітей та молоді з особливими потребами Чугуєва, Чугуївського й Печенізького районів і міста Харкова.

Підсумок організації інклюзивного навчання — дитячі успіхи, які сприяли їх переведенню на навчання за загальноосвітньою програмою, а з індивідуального — на інклюзивне. Це більш як десять дітей за два роки роботи центрів.

КУЛЬТУРНА СПАДЩИНА

Містечко майстрів

ЕКСПОЗИЦІЯ. На Закарпатті представили розмаїття народних художніх виробів, які зачарували гостей своєю досконалістю

Василь БЕДЗІР,
«Урядовий кур'єр»
(фото автора)

Виставки виробів народних майстрів на Закарпатті відбуваються неодноразово протягом року і прикрашають багато знакових для області свят. Але та, яку відкрили з нагоди відзначення 30-ї річниці Незалежності України, у багатьох сенсах незвичайна. Вона продемонструвала зростання майстерності народних умільців, більшість з яких виявили нові творчі сторони своїх талантів. На виставці побував і кореспондент «Урядового кур'єра».

Під егідою центру культури

Вернісаж, який влаштував Закарпатський обласний організаційно-методичний центр культури, має назву «Дивоцвіт Закарпаття». Це зобов'язувало подати широку палітру жанрів і технік, якими володіють автори. Ткацтво, вишивка, різьблення по дереву, коренепластика, кераміка, бісероплетіння. Роботи майстрів зайняли великий зал і фойє Закарпатського музею народної архітектури та побуту. І здавалося, автори у презентації своїх творчих здобутків могли б розширитися ще більше: їм тут було навіть тіснувато.

Про те, як у краї за Карпатами розвивалася прикладна народна творчість і в якому вигляді дійшла до нас, на відкритті коротко розповів директор музейної установи краю Василь Коцан: «Представлені добре відомі у краї й за його межами імена, що репрезентують і різні райони Закарпаття, і різні національності. Поряд з українцями це угорці, румуни, словаки, представники інших націй. Загалом на стінах, під склом на сто-

Вишивальниця з Іршави Ілона Войнарович поряд зі своїми роботами

Витвори з дерева представив Василь Сочка

лах і в шафах — 270 експонатів».

Зі своїми творами прийшли до глядачів заслужені майстри народної творчості України Ендре Гіді — кераміст, вишивальниця Ірина Церковник, скульптор по дереву Василь Сочка, член Національної спілки художників України Магдалина Пуглик-Белень — авторка мініскульптур із глини. Їм можна присвячувати окремі публікації, але зараз про кожного — лише кількома штрихами.

77-річний Ендре Гіді, за національністю угорець, своєму ремеслу присвятив понад пів століття. Із глини може виготовити будь-які вироби, але найбільше йому до душі побутові речі: тарілки, вази, корчаги, набори керамічного посуду. Свої гончарні вироби розписує в угорській національній традиції. А ще під його руками з'являються дивні казкові павичі, півні, бички, коники, риби, птахи. Усі наче живі. Пан Ендре зберігає добру фізичну форму, творить й дивує глядачів своїми роботами. Його вироби, до речі, зберігаються у приватних колекціях далеко за межами України: в

Угорщині, Словаччині, Німеччині, Англії, Бельгії, Нідерландах, Франції, США. Чимало робіт закарпатського майстра придбали музеї.

Постійна учасниця виставок народних майстрів керамістка Магдалина Пуглик-Белень. Творчість цієї майстрині вже давно здобула визнання і, мабуть, можемо говорити про її школу кераміки. А Віра Пуглик-Балога, сестра пані Магдалини, пішла власним

шляхом: її вироби більш прив'язані до гончарного круга. У її роботах відчувається легка іронія й артистизм.

Різні за тематикою роботи репрезентувала майстриня з Іршави Надія Вербицук. Її «Храм», «Мелодію душі» та «Карпатську зиму» сприймаєш як своєрідний триптих. Об'єднують їх характерні прийоми стилізації та колорит.

Малювати голкою непросто

64-річна Ірина Церковник усе життя вишиває. Сотні її ідей втілено у вишуканих виробах — сорочках, сукнях, скатертинах, рушниках. Її творчість вражає чистотою виконання, ретельністю й акуратністю. У своїй фантазії пані Ірина намагається не віддалятися від традиційної народної вишивки, яка здавна побутує на її рідній Перечинщині. Завдяки таким вишивальницям, як вона, мистецтво творіння голкою живе. На виставці демонструють свої найкращі роботи вишивальниці Ілона Войнарович, Ганна Маринець.

Майстриня Марія Купарь, яка теж полюбляє вишивку, цього разу виставила писані торби й вити-

нанки. У перших проглядає віртуозне володіння пензликом, відчуття форми й кольору, у других — витонченість і грація ліній.

Пластика, втілена в дереві

Скульптор Василь Сочка зберігає за собою окрему царину у просторі скульптури: на неї мало хто наважується стати, а на Закарпатті — ніхто. Його надзвичайно тонкі пластичні роботи виконано із твердого матеріалу — дерева. Ці витвори з ясеня, граба, бука, черешні, сливи, горіха, а ще бамбука й бузку переносять у фантазійний світ перевтілень. Працює над творіннями тижнями, а то й місяцями, зате у пластичній формі вигадливості ліній панові Василеві немає рівних. Глядачеві марно намагатися розгадати таємницю цих шедеврів з дерева. Хоч майстер завжди готовий про неї розказати, повторити і втілити її в дереві навіть професіонали не беруться.

Вернісаж з нагоди 30-річчя Незалежності ознайомлює і з творчістю різьбярів Андрія Пузакулича з Перечина, Михайла Мадяря з Рахівщини. Володію-

чи лише однією рукою, пан Михайло створює довершені роботи. Цього разу він репрезентував барельєф на карпатську тематику: вирізьбленого з дерева ведмедя зображено надзвичайно достовірно. Дивився на нього і думаєш: неже несправжній? Інший різьбяр, провідний методист обласного організаційно-методичного центру культури Костянтин Ковган подав на виставку добротні побутові речі, популярні в житті краян.

Відгукнулися майже всі

«Ми відчували велику відповідальність, створюючи експозицію, адже це своєрідний підсумок творчості наших майстрів за всі роки незалежності, — розповідає директор обласного організаційно-методичного центру культури Ганна Дрогальчук. — І приємно, що майже всі майстри різних художніх промислів, а також декоративно-прикладного мистецтва, до яких ми зверталися — загалом це понад три десятки творців, — відгукнулися на запрошення взяти участь в експозиції. Роботи надіслали з найвіддаленіших міст і районів краю».

Ганна Дрогальчук коротко розповіла про учасників. Прозвучали імена Лесі Газуди, Марії Дуркот, Ольги Поп, Ганни Беряк, Віри Буряник, Зиновії Форкош, Марії Влад та інших. Поділився міркуваннями відомий скульптор Михайло Белень. Святковий настрій присутнім створював народний аматорський ансамбль народної пісні «Розмарія», який під керівництвом Ольги Зюбрицької діє в обласному організаційно-методичному центрі культури.

У залу з виставкою щодня приходять сотні відвідувачів Закарпатського музею народної архітектури та побуту. Усе це засвідчує, що наповнюється ріка тих, хто творить, і тих, хто щиро захоплюється духовними скарбами багатонаціонального регіону, народних майстрів і прагне їх підтримувати.

«Карпатський медвідь» — різьба по дереву Михайла Мадяря

ДОКУМЕНТИ

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про заходи, спрямовані на подолання кризових явищ та забезпечення фінансової стабільності на ринку природного газу

Розділ І
ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:
взаєморозрахунки — розрахунки з погашення заборгованості суб'єктів ринку природного газу, які проводяться за рахунок видатків державного бюджету учасниками процедури врегулювання заборгованості;

договір про організацію взаєморозрахунків — договір, що укладається між учасниками процедури врегулювання заборгованості суб'єктів ринку природного газу для погашення заборгованості та є підставою для проведення взаєморозрахунків відповідно до цього Закону;
заборгованість суб'єктів ринку природного газу, що підлягає врегулюванню відповідно до цього Закону (далі — заборгованість), а саме:

заборгованість постачальників природного газу, в тому числі підтверджена судовими рішеннями, які набрали законної сили, за договорами купівлі-продажу (постачання) природного газу для постачання побутовим споживачам (у тому числі суми неустойки (штрафів, пені), інфляційних нарахувань, процентів річних, нарахованих на заборгованість за спожитий природний газ або за прострочення її сплати), не сплачена станом на розрахункову дату;
заборгованість постачальників природного газу, в тому числі підтверджена судовими рішеннями, які набрали законної сили, за договорами про надання послуг з транспортування природного газу перед особою, що здійснює функції оператора газотранспортної системи з 1 січня 2020 року, не сплачена станом на розрахункову дату;

заборгованість операторів газорозподільних систем, у тому числі підтверджена судовими рішеннями, які набрали законної сили, за договорами про надання послуг з транспортування природного газу перед особою, що здійснює функції оператора газотранспортної системи з 1 січня 2020 року, не сплачена станом на розрахункову дату;

заборгованість операторів газорозподільних систем, у тому числі підтверджена судовими рішеннями, які набрали законної сили, та/або реструктуризована, за договорами з транспортування природного газу, укладеними з особою, що здійснює функції оператора газотранспортної системи з 1 січня 2020 року, не сплачена станом на розрахункову дату;

заборгованість операторів газорозподільних систем, у тому числі підтверджена судовими рішеннями, які набрали законної сили, та/або реструктуризована, за договорами купівлі-продажу природного газу для виробничо-технологічних та власних потреб, укладеними з акціонерним товариством «Національна акціонерна компанія «Нафтогаз України»» (далі — НАК «Нафтогаз України»), не сплачена станом на розрахункову дату;

заборгованість постачальників природного газу, в тому числі підтверджена судовими рішеннями, які набрали законної сили, за договорами про надання послуг з транспортування природного газу перед особою, що здійснювала функції оператора газотранспортної системи до 31 грудня 2019 року включно, не сплачена станом на розрахункову дату;

заборгованість особи, що здійснювала функції оператора газотранспортної системи до 31 грудня 2019 року включно, перед НАК «Нафтогаз України», не сплачена станом на розрахункову дату;

заборгованість особи, що здійснює функції оператора газотранспортної системи з 1 січня 2020 року, перед НАК «Нафтогаз України», не сплачена станом на розрахункову дату;

дебіторська заборгованість побутових споживачів, в тому числі безнадійна та сумнівна заборгованість, що обліковується у постачальників природного газу, в розмірі вартості обсягів приведення обсягів споживання до стандартних умов та вартості обсягів, які виникли у зв'язку з визнанням судами незаконними та нечинними актів Кабінету Міністрів України про затвердження норм споживання природного газу населенням без лічильників в період з 1 жовтня 2014 року до розрахункової дати, та граничного обсягу втрат, що виникли в газорозподільних мережах внаслідок ненадання або неякісного надання послуг з централізованого опалення та гарячого водопостачання, розрахованого за Методикою, затвердженою наказом Міністерства палива та енергетики України від 23 липня 2007 року № 346, не сплачена станом на розрахункову дату;

процедура врегулювання заборгованості суб'єктів ринку природного газу — заходи, спрямовані на врегулювання заборгованості за природний газ та послуги з його транспортування шляхом проведення взаєморозрахунків та реструктуризації заборгованості;

реєстр підприємств, які беруть участь у процедурі врегулювання заборгованості суб'єктів ринку природного газу (далі — Реєстр) — відкритий загальнодоступний перелік підприємств та організацій, які є учасниками процедури врегулювання заборгованості відповідно до цього Закону. Реєстр розміщується на офіційному веб-сайті Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг;

розрахункова дата — 31 грудня 2020 року;

суб'єкт аудиторської діяльності — суб'єкт аудиторської діяльності, внесений до розділу Реєстру аудиторів та суб'єктів аудиторської діяльності, що ведеється відповідно до закону, в частині суб'єктів аудиторської діяльності, які мають право проводити обов'язковий аудит фінансової звітності підприємств, що становлять суспільний інтерес, не менш як 10 працівників якого мають сертифікат, що визначає їхню кваліфікаційну придатність для провадження аудиторської діяльності на території України, і не менше п'яти працівників — прийимні один документ, що засвідчує проходження повної програми сертифікації, виданий однією з організацій, що є членом Міжнародної федерації бухгалтерів (IFAC), — Асоціацією присяжних сертифікованих бухгалтерів (АССА), Американським інститутом сертифікованих громадських бухгалтерів (АІСРА), Інститутом присяжних бухгалтерів Англії і Уельсу (ІСАЕВ), а також у складі якого не менше 60 працівників безпосередньо залучени до надання аудиторських послуг і працюють на умовах повної зайнятості за трудовим договором;

учасники процедури врегулювання заборгованості — підприємства та організації, включені до Реєстру, зокрема: постачальники природного газу, оператори газорозподільних систем, особа, що здійснювала функції оператора газотранспортної системи до 31 грудня 2019 року включно, особа, що здійснює функції оператора газотранспортної системи з 1 січня 2020 року, НАК «Нафтогаз України», розпорядники коштів державного бюджету, органи, що здійснюють казначейське обслуговування бюджетних коштів.

Стаття 2. Сфера дії Закону

Дія цього Закону поширюється на відносини із врегулювання заборгованості за придбаний у НАК «Нафтогаз України» природний газ, послуги з його розподілу і транспортування та виключно на суб'єктів ринку природного газу, що включені до Реєстру.

Стаття 3. Порядок участі у процедурі врегулювання заборгованості

1. Для участі у процедурі врегулювання заборгованості суб'єкти ринку природного газу включаються до Реєстру, який веде Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг.

2. Для включення до Реєстру суб'єкти ринку природного газу подають до Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, заяву, до якої додаються:

копії установчих документів, завірени у встановленому порядку;
копії чинних ліцензій на провадження певних видів господарської діяльності;
довідка, складена підприємством (організацією) у довільній формі, про обсяги та структуру дебіторської і кредиторської заборгованості із зазначенням кредиторів, дебіторів, величини і видів заборгованості станом на розрахункову дату та за останній звітний період;
копії актів звіряння взаєморозрахунків між суб'єктами ринку природного газу;
розрахунок неоплаченої вартості обсягів природного газу, відображеної в обліку постачальників природного газу у період з 1 жовтня 2014 року до розрахункової дати у зв'язку з визнанням судами незаконними та нечинними актів Кабінету Міністрів України про затвердження норм споживання природного газу населенням без лічильників, підтверджений висновком суб'єкта аудиторської діяльності. Такий розрахунок затверджується на підставі зазначеного висновку Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг;

розрахунок заборгованості постачальника природного газу в межах обсягів приведення до стандартних умов, проведений за методикою визначення питомих втрат природного газу при його вимірюваннях побутовими лічильниками в разі несприведення об'єму газу до стандартних умов, затвердженої наказом Міністерства палива та енергетики України від 21 жовтня 2003 року № 595, що виникла в період з 1 грудня 2015 року до 1 жовтня 2018 року через приведення операторами газорозподільних систем об'ємів використаного побутовими споживачами природного газу до стандартних умов на обсяги, відмінні від визначених лічильниками, при здійсненні комерційних розрахунків, підтверджений висновком суб'єкта аудиторської діяльності. Такий розрахунок затверджується на підставі зазначеного висновку Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг;

розрахунок дебіторської заборгованості побутових споживачів перед постачальниками природного газу в розмірі вартості неоплачених обсягів, що виникла внаслідок приведення об'єму природного газу до стандартних умов, проведений за методикою визначення питомих втрат природного газу при його вимірюваннях побутовими лічильниками в разі несприведення об'єму газу до стандартних умов, затвердженої наказом Міністерства палива та енергетики України від 21 жовтня 2003 року № 595, а також у зв'язку з визнанням судами незаконними та нечинними актів Кабінету Міністрів України про затвердження норм споживання природного газу населенням без лічильників у період з 1 жовтня 2014 року до розрахункової дати та не сплачена станом на розрахункову дату, внаслідок та за рахунок якої утворилася кредиторська заборгованість постачальників природного газу за договорами купівлі-продажу природного газу для побутових споживачів, що включає, в тому числі, сумнівну та безнадійну заборгованість, підтверджений висновком суб'єкта аудиторської діяльності. Такий розрахунок затверджується на підставі зазначеного висновку Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг;

розрахунок граничного обсягу втрат, які виникли в газорозподільних мережах внаслідок ненадання або неякісного надання послуг з централізованого опалення та гарячого водопос-

тання, проведений за методикою, затвердженою наказом Міністерства палива та енергетики України від 23 липня 2007 року № 346, підтверджений висновком суб'єкта аудиторської діяльності. Такий розрахунок затверджується на підставі зазначеного висновку Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг;

реєстр побутових споживачів природного газу (в розрізі особових рахунків) із зазначенням обсягів неоплаченої побутовими споживачами вартості природного газу, відображеної в обліку суб'єктів ринку природного газу у період з 1 жовтня 2018 року до розрахункової дати у зв'язку приведенням операторами газорозподільних систем об'ємів використаного побутовими споживачами природного газу до стандартних умов, при здійсненні комерційних розрахунків;

затверджений Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, обсяг різниці між фактичною обгрунтованою вартістю послуг з розподілу природного газу, що надаються операторами газорозподільних систем, та тарифами на розподіл природного газу, затвердженими Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг;

копії договорів та документів, на підставі яких відбулася заміна боржника у зобов'язаннях державних підприємств публічного та приватного права та/або комунальних підприємств, які виникли до розрахункової дати перед НАК «Нафтогаз України», оператором газотранспортної системи, що здійснював свою діяльність до 31 грудня 2019 року включно, та особою, що здійснює функції оператора газотранспортної системи з 1 січня 2020 року.

Відповідальність за повноту та достовірність даних, наведених у поданих документах, несуть учасники процедури врегулювання заборгованості, які подають відповідні документи.

Рішення про включення або про відмову у включенні до Реєстру приймається Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, та оприлюднюється на її офіційному веб-сайті.

Включення до Реєстру здійснюється безоплатно.

Підставою для відмови у включенні до Реєстру є: неподання документів, передбачених цією частиною; невідповідність поданих документів вимогам законодавства; виявлення недостовірних відомостей у поданих документах.

3. Включення учасника процедури врегулювання заборгованості з Реєстру здійснюється за рішенням Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, у разі:

ухвалення учасника процедури врегулювання заборгованості від укладення договору (договорів) про реструктуризацію заборгованості, якщо укладення такого договору (договорів) є необхідним відповідно до цього Закону, протягом трьох місяців з моменту включення цього учасника до Реєстру;

нездійснення учасником процедури врегулювання заборгованості платежів за договором (договорами) про реструктуризацію заборгованості, укладеним (укладеними) відповідно до цього Закону, у розмірі, що дорівнює сумі тримісячного платежу за цим договором (цими договорами);

закінчення строку дії договору (договорів) про реструктуризацію заборгованості учасника процедури врегулювання заборгованості та/або повне погашення заборгованості за договором (договорами).

Рішення про виключення учасника процедури врегулювання заборгованості з Реєстру приймається Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, у десятиденний строк з дня надходження обгрунтованого звернення підприємства-кредитора.

Підприємство (організація) вважається виключеним з Реєстру з наступного дня після прийняття Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, рішення про виключення такого підприємства (організації) з Реєстру та внесення відповідного запису до Реєстру.

Стаття 4. Проведення взаєморозрахунків

1. Взаєморозрахунки в цілях погашення заборгованості, визначеної статтю 1 цього Закону, здійснюються за рахунок видатків державного бюджету для врегулювання:

неоплаченої вартості обсягів природного газу, відображеної в обліку постачальників природного газу у період з 1 жовтня 2014 року до розрахункової дати у зв'язку з визнанням судами незаконними та нечинними актів Кабінету Міністрів України про затвердження норм споживання природного газу населенням без лічильників, — в цілях погашення заборгованості включених до Реєстру суб'єктів ринку природного газу, у тому числі підтвердженої судовими рішеннями, які набрали законної сили, за договорами купівлі-продажу (постачання) природного газу для постачання побутовим споживачам, укладеними з НАК «Нафтогаз України», а також за договорами про надання послуг з транспортування природного газу перед особою, що здійснювала функції оператора газотранспортної системи до 31 грудня 2019 року включно, та/або особою, що здійснює функції оператора газотранспортної системи з 1 січня 2020 року;

заборгованості постачальника природного газу в межах обсягів приведення до стандартних умов за методикою визначення питомих втрат природного газу при його вимірюваннях побутовими лічильниками в разі несприведення об'єму газу до стандартних умов, затвердженого наказом Міністерства палива та енергетики України від 21 жовтня 2003 року № 595, що виникла в період з 1 грудня 2015 року до 1 жовтня 2018 року через приведення операторами газорозподільних систем об'ємів використаного побутовими споживачами природного газу до стандартних умов на обсяги, відмінні від визначених лічильниками, при здійсненні комерційних розрахунків — в цілях погашення заборгованості включених до Реєстру суб'єктів ринку природного газу, у тому числі підтвердженої судовими рішеннями, які набрали законної сили, за договорами купівлі-продажу (постачання) природного газу для постачання побутовим споживачам, укладеними з НАК «Нафтогаз України», а також за договорами про надання послуг з транспортування природного газу перед особою, що здійснювала функції оператора газотранспортної системи до 31 грудня 2019 року включно, та/або особою, що здійснює функції оператора газотранспортної системи з 1 січня 2020 року;

неоплаченої суми сумнівної та безнадійної дебіторської заборгованості побутових споживачів перед постачальниками природного газу, внаслідок та за рахунок якої утворилася кредиторська заборгованість постачальників природного газу за договорами купівлі-продажу природного газу для побутових споживачів;

неоплаченої вартості природного газу, відображеної в обліку постачальників природного газу у період з 1 січня 2014 року до розрахункової дати, в межах граничного обсягу втрат, що виникли внаслідок неякісного надання населенню послуг з централізованого опалення та гарячого водопостачання, розрахованого за методикою, затвердженою наказом Міністерства палива та енергетики України від 23 липня 2007 року № 346, — в цілях погашення заборгованості включених до Реєстру суб'єктів ринку природного газу, у тому числі підтвердженої судовими рішеннями, які набрали законної сили, за договорами купівлі-продажу (постачання) природного газу для постачання побутовим споживачам, укладеними з НАК «Нафтогаз України»;

різниці між фактичною обгрунтованою вартістю послуг з розподілу природного газу, що надаються операторами газорозподільних систем, та тарифами на розподіл природного газу, затвердженими Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, станом на розрахункову дату — в цілях погашення заборгованості операторів газорозподільних систем, у тому числі підтвердженої судовими рішеннями та/або реструктуризованої, не сплаченої станом на розрахункову дату; за договорами транспортування природного газу, укладеними з особою, що здійснювала функції оператора газотранспортної системи до 31 грудня 2019 року, особою, що здійснює функції оператора газотранспортної системи з 1 січня 2020 року, а також за договорами купівлі-продажу природного газу для виробничо-технологічних та власних потреб, укладеними з НАК «Нафтогаз України».

2. Обсяги заборгованості, що підлягають врегулюванню відповідно до статті 4 цього Закону:

підтверджуються висновком суб'єкта аудиторської діяльності; затверджуються Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, відповідно до статті 3 цього Закону на підставі висновку суб'єкта аудиторської діяльності.

Обсяги різниці між фактичною обгрунтованою вартістю послуг з розподілу природного газу, що надаються операторами газорозподільних мереж, та тарифами на розподіл природного газу затверджуються Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг.

3. Взаєморозрахунки проводяться у порядку та на умовах, затверджених Кабінетом Міністрів України, в межах видатків спеціального фонду державного бюджету за цільовим призначенням та в обсягах, передбачених Законом України «Про Державний бюджет України на 2021 рік», із застосуванням рахунків, відкритих у Державному казначействі України, згідно з договором про організацію взаєморозрахунків, який укладається між учасниками розрахунків на підставі документа, що підтверджує наявність в обліку учасників розрахунків кредиторської та/або дебіторської заборгованості на дату підписання такого договору, та в обсязі, що не перевищує підтверджену учасниками заборгованість.

Дебіторська заборгованість побутових споживачів перед постачальниками природного газу в розмірі вартості несплачених обсягів, що виникла внаслідок приведення об'єму природного газу до стандартних умов за методикою визначення питомих втрат природного газу при його вимірюваннях побутовими лічильниками в разі несприведення об'єму газу до стандартних умов, затвердженого наказом Міністерства палива та енергетики України від 21 жовтня 2003 року № 595, а також у зв'язку з визнанням судами незаконними та нечинними актів Кабінету Міністрів України про затвердження норм споживання природного газу населенням без лічильників у період з 1 жовтня 2014 року до розрахункової дати та не сплачена станом на розрахункову дату, внаслідок та за рахунок якої утворилася кредиторська заборгованість постачальників природного газу за договорами купівлі-продажу природного газу для побутових споживачів, що включає, в тому числі, сумнівну та безнадійну заборгованість, підлягає списанню на особових рахунках побутових споживачів за результатами проведення взаєморозрахунків, передбачених цією статтею.

Стаття 5. Реструктуризація заборгованості за природний газ та послуги з його транспортування

1. Реструктуризації на умовах, визначених цим Законом, підлягає:

1) заборгованість постачальників природного газу, у тому числі реструктуризована, та операторів газорозподільних систем понад обсяги, врегульовані із застосуванням механізмів, визначених статтю 4 цього Закону;

за договорами купівлі-продажу природного газу для постачання побутовим споживачам (без урахування суми неустойки (штрафів, пені), інфляційних нарахувань, процентів річних, нарахованих на заборгованість за спожитий природний газ), використаного станом на розрахункову дату, у тому числі підтверджена судовими рішеннями, що набрали законної сили; за природний газ, переданий НАК «Нафтогаз України» операторам газорозподільних систем за договорами купівлі-продажу природного газу для виробничо-технологічних потреб станом на розрахункову дату, у тому числі підтверджена судовими рішеннями, що набрали законної сили;

за послуги, надані операторам газорозподільних систем та постачальникам природного газу за договорами транспортування природного газу, перед особою, що здійснювала функції оператора газотранспортної системи до 31 грудня 2019 року включно, у тому числі підтверджена судовими рішеннями, що набрали законної сили;

за послуги, надані операторам газорозподільних систем та постачальникам за договорами транспортування природного газу, перед особою, що здійснює функції оператора газотранспортної системи з 1 січня 2020 року, у тому числі підтверджена судовими рішеннями, що набрали законної сили;

2) заборгованість особи, що здійснювала функції оператора газотранспортної системи до 31 грудня 2019 року включно, перед НАК «Нафтогаз України».

2. Реструктуризація заборгованості, що підлягає врегулюванню відповідно до цього Закону, здійснюється після проведення розрахунків, передбачених статтю 4 цього Закону, шляхом розстрочення на 60 календарних місяців рівними частинами з першого числа місяця укладення договору без відстрочення погашення заборгованості та з можливістю дострокового погашення.

3. На реструктуризовану заборгованість не нараховуються неустойка (штрафи, пені), проценти річних, інфляційні нарахування, крім випадків повного або часткового нездійснення платежів за договором про реструктуризацію заборгованості, укладеним відповідно до цього Закону, у сумі тримісячного платежу.

4. Виконання зобов'язань за договором про реструктуризацію заборгованості забезпечується шляхом надання учасниками процедури врегулювання заборгованості фінансових та/або інших гарантій на суму реструктуризації (крім суми заборгованості, погашення якої проводиться за рахунок видатків бюджету) як будь-якого виду забезпечення, передбаченого законодавством України, за згодою сторін.

5. Повне або часткове нездійснення платежів за договором про реструктуризацію заборгованості, укладеним відповідно до цього Закону, у розмірі, що дорівнює сумі тримісячного платежу за цим договором, є підставою для:

розірвання договору про реструктуризацію заборгованості кредитором в односторонньому порядку;

дострокового стягнення всієї реструктуризованої та непогашеної заборгованості згідно з договором про реструктуризацію заборгованості;

нарахування на непогашену суму реструктуризованої заборгованості неустойки (штрафів, пені), процентів річних, інфляційних нарахувань.

6. Типовий договір про реструктуризацію заборгованості за оплати природного газу та послуги з його транспортування затверджується Кабінетом Міністрів України.

7. Кожна із сторін зобов'язана укласти договір про реструктуризацію заборгованості у строк, що не перевищує 10 календарних днів з дня його отримання, якщо сума за таким договором підтверджена актами звіряння між учасниками процедури врегулювання заборгованості.

8. За зверненнями побутових споживачів суб'єкти ринку природного газу, які уклали з НАК «Нафтогаз України» та/або особою, що здійснювала функції оператора газотранспортної системи до 31 грудня 2019 року включно, та/або особою, що здійснює функції оператора газотранспортної системи з 1 січня 2020 року, договори про реструктуризацію заборгованості за спожитий природний газ та послуги з його транспортування, зобов'язані в порядку, затвердженому Кабінетом Міністрів України, укласти з такими споживачами договори про реструктуризацію заборгованості побутових споживачів станом на 31 грудня 2020 року, за умови здійснення ними поточних розрахунків за відповідні спожиті послуги, шляхом розстрочення на 60 календарних місяців рівними частинами з першого числа місяця укладення договору.

Стаття 6. Списання неустойки (штрафів, пені), інфляційних нарахувань, процентів річних, нарахованих на заборгованість за оплати природного газу та послуги з його транспортування

На реструктуризовану згідно з цим Законом заборгованість за оплати природного газу та послуги з його транспортування неустойка (штраф, пеня), інфляційні нарахування, проценти річних не нараховуються.

Неустойка (штраф, пеня), інфляційні нарахування, проценти річних, нараховані на заборгованість за договорами купівлі-продажу газу та договорами на транспортування, у тому числі підтверджені судовими рішеннями, які набрали законної сили, що обліковуються учасниками процедури погашення заборгованості та не сплачені станом на розрахункову дату, підлягають списанню:

з дня набрання чинності цим Законом, якщо погашення основної частини боргу здійснено до 31 грудня 2020 року або до моменту укладення договорів про реструктуризацію відповідно до статті 5 цього Закону, у тому числі шляхом проведення взаєморозрахунків відповідно до статті 4 цього Закону;

за умови повного виконання підприємством-дебітором укладеного договору про реструктуризацію заборгованості.

Стаття 7. Гарантії забезпечення прав та інтересів кредиторів

НАК «Нафтогаз України», особа, що здійснювала функції оператора газотранспортної системи до 31 грудня 2019 року включно, особа, що здійснює функції оператора газотранспортної системи з 1 січня 2020 року, заборгованість перед якими (з урахуванням суми неустойки (штрафу, пені), інфляційних нарахувань, процентів річних, нарахованих на таку заборгованість) підлягає врегулюванню відповідно до цього Закону, мають право на відшкодування з державного бюджету додаткових витрат на сплату процентів та інших витрат у зв'язку із запозиченням коштів з метою покриття касових розривів, що утворилися внаслідок врегулювання заборгованості відповідно до статей 5-6 цього Закону, в порядку, затвердженому Кабінетом Міністрів України.

Розділ ІІ
ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, крім підпункту «г» підпункту 7 пункту 2 розділу ІІ «Прикінцеві та перехідні положення» цього Закону, який набирає чинності з першого числа трьох місяців, що настає за місяцем, в якому опубліковано цей Закон.

2. Внести зміни до таких законів України:

1) у статті 7 Закону України «Про трубопровідний транспорт» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 29, ст. 139; 2013 р., № 8, ст. 67; 2020 р., № 4, ст. 25):

частину восьму після слів «відчуження основних фондів» доповнити словами «що є об'єктами державної власності»;

частину дев'яту після слів «передачі в суборенду основних фондів» доповнити словами «що є об'єктами державної власності»;

2) у Законі України «Про місцеве самоврядування в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 24, ст. 170 із наступними змінами):

а) частину другу статті 70 після слів «що належать до комунальної власності відповідних територіальних громад» доповнити словами «а також зобов'язань інших підприємств, установ та організацій у випадках, передбачених цим Законом»;

б) розділ V «Прикінцеві та перехідні положення» допов

ДОКУМЕНТИ

51) підписання договорів фінансового гарантування за зобов'язаннями комунальних підприємств, що перебувають у власності відповідної територіальної громади»;

б) у частині третій:

пункт 5 доповнити словами «передачі майна за комунальної до державної власності та списання комунального майна»;

доповнити пунктом 18 такого змісту:

«18) підписання договорів фінансового гарантування за зобов'язаннями комунальних підприємств, що перебувають у спільній власності територіальних громад міст, сіл, селищ, районів та знаходяться в управлінні районних і обласних рад»;

4) у Законі України «Про ринок природного газу» (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 27, ст. 234 із наступними змінами):

а) частину третю статті 4 доповнити пунктами 7² і 7³ такого змісту:

«7²) визначення порядку надання фінансового забезпечення оплати послуг транспортування та зберігання (закачування, відбору) природного газу, у тому числі вимог до банківських гарантій;

7³) затвердження нормативів розподілу коштів з поточних рахунків із спеціальним режимом використання операторів газорозподільної системи»;

б) частину шосту статті 11 викласти в такій редакції:

«6. Рішення Кабінету Міністрів України, інших органів виконавчої влади застосовуються в частині, що не суперечить рішенню Кабінету Міністрів України про покладання спеціальних обов'язків на суб'єкті ринку природного газу»;

в) частину другу статті 19 доповнити абзацом четвертим такого змісту:

«Оператор газотранспортної системи та оператор газосховища мають право отримати від замовників послуг транспортування або зберігання (закачування, відбору) природного газу фінансове забезпечення виконання зобов'язань, зокрема у формі гарантій, для усунення наслідків невиконання замовниками обов'язків щодо здійснення будь-якої плати за договором транспортування або зберігання (закачування, відбору) природного газу. Порядок надання фінансового забезпечення, у тому числі вимоги до банківських гарантій, визначається кодексом газотранспортної системи та кодексом газосховищ. Такі вимоги не можуть бути спрямовані на усунення, суттєве обмеження чи спотворення конкуренції на ринку фінансових послуг»;

г) статтю 40 доповнити частиною третьою такого змісту:

«3. Для проведення розрахунків за послуги розподілу природного газу оператори газорозподільних систем відкривають в установлах уповноважених банків поточні рахунки із спеціальним режимом використання для зарахування коштів, що надходять як плата за послуги розподілу природного газу.

Уповноважені банки, що обслуговують поточні рахунки із спеціальним режимом використання, визначаються Кабінетом Міністрів України.

Порядок відкриття (закриття) поточних рахунків із спеціальним режимом використання та порядок проведення розрахунків за послуги розподілу природного газу затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Забораються зарахування коштів за послуги розподілу природного газу на інші рахунки. Оператори газорозподільних систем передбачають у відповідному договорі про відкриття банківського рахунку право банку на договірне списання (перерахування) з поточних рахунків із спеціальним режимом використання коштів, що надходять як плата за послуги розподілу природного газу.

Перелік поточних рахунків із спеціальним режимом використання доводиться уповноваженим банком до відома підприємств поштового зв'язку, споживачів та інших учасників розрахунків шляхом опублікування на офіційному веб-сайті уповноваженого банку. Оператори газорозподільних систем протягом 10 робочих днів інформують замовників послуг розподілу природного газу про відкриті в уповноваженому банку поточні рахунки із спеціальним режимом використання.

Оплата послуг з розподілу природного газу здійснюється шляхом перерахування коштів виключно на поточний рахунок із спеціальним режимом використання для зарахування коштів, що надходять за послуги розподілу природного газу. У разі перерахування коштів за послуги з розподілу природного газу на інші рахунки оператора газорозподільних систем, ніж поточні рахунки із спеціальним режимом використання, отримувачі повинні самостійно перерахувати ці кошти на такі поточні рахунки із спеціальним режимом використання у триденний строк після їх отримання, але не раніше дня відкриття таких поточних рахунків із спеціальним режимом використання.

Кошти щоденно перераховуються з поточних рахунків із спеціальним режимом використання для зарахування коштів, що надходять за послуги розподілу природного газу, відкриті в установлах уповноваженого банку операторами газорозподільних систем, згідно з нормативами розподілу коштів, затвердженими Регулятором, виключно на:

1) поточний рахунок оператора газорозподільної системи;

2) поточний рахунок оператора газотранспортної системи.

Такий розподіл коштів передбачає, за відсутності простроченої заборгованості оператора газорозподільної системи перед оператором газотранспортної системи, перерахування у повному обсязі коштів на поточний рахунок оператора газорозподільної системи.

У разі виникнення простроченої заборгованості оператора газорозподільної системи перед оператором газотранспортної системи у розмірі, що перевищує 20 відсотків витрат, що забезпечують покриття вартості газу на технологічні та власні потреби такого оператора газорозподільної системи, передбачених Регулятором у складі річної планованої тарифної виручки від здійснення діяльності з розподілу природного газу у поточному році, оператор газотранспортної системи звертається до Регулятора. Регулятор протягом п'яти робочих днів приймає рішення про внесення змін до нормативів розподілу коштів для погашення такої заборгованості. Такі зміни мають передаватися перерахування коштів з рахунку із спеціальним режимом використання на поточний рахунок оператора газотранспортної системи у розмірі не більше 80 відсотків тарифної виручки від здійснення діяльності з розподілу природного газу такого оператора газорозподільної системи, але у розмірі не менше суми витрат, що забезпечують покриття вартості газу на технологічні та власні потреби такого оператора газорозподільної системи, передбачених Регулятором у складі річної планованої тарифної виручки від здійснення діяльності з розподілу природного газу у поточному році та планового прибутку у поточному році, до повного погашення його заборгованості перед оператором газотранспортної системи.

Перерахування коштів з рахунку із спеціальним режимом використання на поточний рахунок оператора газотранспортної системи не обмежує право оператора газотранспортної системи щодо стягнення в судовому порядку простроченої заборгованості та притягнення боржника до іншої відповідальності відповідно до законодавства.

На кошти, що знаходяться на поточних рахунках із спеціальним режимом використання, не може бути звернено стягнення.

На кошти, що обліковуються за зазначеними рахунками, не накладається арешт, а операції за такими рахунками не підлягають зупиненню»;

г) у статті 59:

частину другу доповнити пунктом 4¹ такого змісту:

«4¹) порушення обов'язку з відкриття поточних рахунків із спеціальним режимом використання для зарахування коштів, що надходять як плата за послуги розподілу природного газу, та порушення обов'язку з перерахування на рахунки із спеціальним режимом використання коштів за розподіл природного газу, зарахованих на інші рахунки, ніж поточні рахунки із спеціальним режимом використання, відповідно до частини третьої статті 40 цього Закону»;

у пункті 5 частини четвертої цифри «50000» замінити цифрами «100000»;

доповнити пунктом «в» такого змісту:

«в») за порушення обов'язку з відкриття поточних рахунків із спеціальним режимом використання для зарахування коштів, що надходять як плата за послуги розподілу природного газу, та порушення обов'язку з перерахування на рахунки із спеціальним режимом використання коштів за розподіл природного газу, зарахованих на інші рахунки, ніж поточні рахунки із спеціальним режимом використання, відповідно до частини третьої статті 40 цього Закону»;

пункт 1 розділу VII «Прикінцеві та перехідні положення» після абзацу четвертого доповнити новим абзацом такого змісту:

«вимог абзацу четвертого частини третьої статті 40 цього Закону, які застосовуються з першого числа третього місяця з дня набрання чинності Законом України «Про заходи, спрямовані на подолання кризових явищ та забезпечення фінансової стабільності на ринку природного газу».

У зв'язку з цим абзац п'ятий вважати абзацом шостим;

5) у Законі України «Про виконавче провадження» (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 30, ст. 542 із наступними змінами):

а) пункт 6 частини п'ятої статті 27 викласти в такій редакції:

«6) за виконавчими документами про стягнення заборгованості, яка підлягає врегулюванню відповідно до Закону України «Про заходи, спрямовані на врегулювання заборгованості теплопостачальних та теплогенеруючих організацій та підприємств централізованого водопостачання і водовідведення» та Закону України «Про заходи, спрямовані на подолання кризових явищ та забезпечення фінансової стабільності на ринку природного газу», а також згідно з постановами державних виконавців, винесеними до набрання чинності зазначеними законами»;

б) у статті 34:

у частині першій:

пункт 10 викласти в такій редакції:

«10) включення (за кожним кредитором, який є стягувачем у відповідному виконавчому провадженні) підприємств, що виробляють, транспортують та постачають теплову енергію, надають послуги з централізованого опалення та постачання гарячої води, підприємств централізованого водопостачання та водовідведення, що надають послуги з централізованого водопостачання та водовідведення, послуги з постачання холодної води та послуги з водовідведення (з використанням внутрішньобудинкових систем), до реєстру підприємств, що беруть участь у процедурі врегулювання заборгованості відповідно до Закону України «Про заходи, спрямовані на врегулювання заборгованості теплопостачальних та теплогенеруючих організацій та підприємств централізованого водопостачання і водовідведення», з виконавчих проваджень, стягувачами за якими є Національна акціонерна компанія «Нафтогаз України», її дочірня компанія «Газ України», публічне акціонерне товариство «Укртрансгаз», оператори газотранспортної системи, оператори газорозподільних систем, електропостачальники, оператори системи розподілу (як правонаступники в частині прав та обов'язків за договорами на постачання електричної енергії та про користування електричною енергією), у то-

му числі їхніх правонаступники у разі заміни стягувача у виконавчому провадженні, а також теплогенеруючі організації, а боржниками — підприємства, що виробляють теплову енергію, транспортують та постачають теплову енергію, надають послуги з централізованого опалення та централізованого постачання гарячої води, послуги з постачання теплової енергії та постачання гарячої води, та підприємства централізованого водопостачання та водовідведення, що надають послуги з централізованого постачання холодної води та водовідведення (з використанням внутрішньобудинкових систем), послуги з централізованого водопостачання та централізованого водовідведення»;

доповнити пунктами 15 і 16 такого змісту:

«15) якщо сума, що стягується, підлягає врегулюванню відповідно до процедури, передбачених Законом України «Про заходи, спрямовані на подолання кризових явищ та забезпечення фінансової стабільності на ринку природного газу», за умови перебування боржника в реєстрі підприємств, які беруть участь у процедурі врегулювання заборгованості суб'єктів ринку природного газу;

16) якщо рішенням, на підставі якого видано виконавчий документ, зобов'язано Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, встановити оператору газорозподільних систем економічно обґрунтований тариф на послуги з розподілу природного газу з включенням компенсацій за період з 1 січня 2015 року по 31 грудня 2020 року включно»;

частину четверту викласти в такій редакції:

«4. Виконавче провадження з підстави, передбаченої пунктом 10 частини першої цієї статті, зупиняється у частині стягнення з теплопостачальних та теплогенеруючих організацій заборгованості за спожитий природний газ, використаний станом на 1 червня 2021 року для виробництва теплової енергії, послуг з централізованого опалення та централізованого постачання гарячої води, послуг з постачання теплової енергії та постачання гарячої води (з урахуванням суми неустойки (штрафу, пені), інфляційних нараховувань, процентів річних, нарахованих на заборгованість за спожитий природний газ), а також за послуги з транспортування і розподілу природного газу, теплову енергію, отриману для її подальшого постачання споживачам та/або надання відповідних комунальних послуг, та підприємств централізованого водопостачання та водовідведення за електричну енергію, спожиту для виробництва та надання послуг з централізованого постачання холодної води та водовідведення (з використанням внутрішньобудинкових систем), послуг з централізованого водопостачання та централізованого водовідведення»;

в) у статті 35:

у першому реченні частини четвертої слова і цифри «крім випадку, передбаченого пунктом 10 частини першої статті 34 цього Закону» замінити словами і цифрами «крім випадків, передбачених пунктами 10, 15 частини першої статті 34 цього Закону»;

у частині шостій слова «Закону України «Про заходи, спрямовані на врегулювання заборгованості теплопостачальних та теплогенеруючих організацій та підприємств централізованого водопостачання і водовідведення за спожиті енергоносії» замінити словами «Закону України «Про заходи, спрямовані на врегулювання заборгованості теплопостачальних та теплогенеруючих організацій та підприємств централізованого водопостачання і водовідведення» та доповнити словами «(за кожним кредитором, який є стягувачем у відповідному виконавчому провадженні)»;

доповнити частиною дев'ятою такого змісту:

«9. У випадку, передбаченому пунктом 15 частини першої статті 34 цього Закону, виконавець зупиняє вчинення виконавчих дій до виключення боржника з реєстру підприємств, які беруть участь у процедурі врегулювання заборгованості суб'єктів ринку природного газу відповідно до Закону України «Про заходи, спрямовані на подолання кризових явищ та забезпечення фінансової стабільності на ринку природного газу». У разі поновлення виконавчого провадження, зупиненого на підставі пункту 15 частини першої статті 34 цього Закону, виконавець провадження повторно зупиненню з таких підстав не підлягає»;

г) у частині першій статті 39:

пункт 16 викласти в такій редакції:

«16) врегулювання (погашення, списання) відповідно до Закону України «Про заходи, спрямовані на врегулювання заборгованості теплопостачальних та теплогенеруючих організацій та підприємств централізованого водопостачання і водовідведення» неустойки (штрафів, пені), інших штрафних, фінансових санкцій, а також інфляційних нараховувань і процентів річних, нарахованих на заборгованість теплопостачальних та теплогенеруючих організацій перед Національною акціонерною компанією «Нафтогаз України», її дочірньою компанією «Газ України», публічним акціонерним товариством «Укртрансгаз», оператором газотранспортної системи та операторами газорозподільних систем, за спожитий природний газ, а також послуги з його транспортування та розподілу відповідно, перед теплогенеруючими організаціями за теплову енергію, отриману для її подальшого постачання споживачам та/або надання відповідних комунальних послуг, підприємств централізованого водопостачання та водовідведення, що надають послуги з централізованого постачання холодної води та водовідведення (з використанням внутрішньобудинкових систем), послуги з централізованого водопостачання та централізованого водовідведення, перед електропостачальниками або операторами системи розподілу (як правонаступниками в частині прав та обов'язків за договорами на постачання електричної енергії та про користування електричною енергією) за спожиту електричну енергію, що підлягали виконанню на підставі виконавчого документа за судовим рішенням, яке набрало законної сили»;

доповнити пунктами 19 і 20 такого змісту:

«19) врегулювання (погашення, списання) відповідно до Закону України «Про заходи, спрямовані на подолання кризових явищ та забезпечення фінансової стабільності на ринку природного газу» неустойки (штрафів, пені), інших штрафних, фінансових санкцій, а також інфляційних нараховувань і процентів річних, нарахованих на заборгованість учасників процедури врегулювання заборгованості, що підлягали виконанню на підставі виконавчого документа за судовим рішенням, яке набрало законної сили;

20) врегулювання (погашення, списання) оператором газорозподільної системи заборгованості відповідно до Закону України «Про заходи, спрямовані на подолання кризових явищ та забезпечення фінансової стабільності на ринку природного газу», якщо таке виконавче провадження розпочато за рішенням про зобов'язання Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, встановити оператору газорозподільної системи економічно обґрунтований тариф на послуги з розподілу природного газу з включенням компенсацій за період з 1 січня 2015 року по 31 грудня 2020 року включно»;

г) в абзаці другому частини другої статті 59 слова і цифри «а також у випадку, передбаченому пунктом 10 частини першої статті 34 цього Закону» замінити словами і цифрами «а також у випадку, передбаченому пунктами 10, 15 частини першої статті 34 цього Закону»;

д) додаток «Перелік майна, на яке не може бути звернено стягнення за виконавчими документами» доповнити абзацом п'ятнадцятим такого змісту:

«Не може бути звернено стягнення за виконавчими документами на природний газ оператора газосховищ, що використовується для забезпечення власної господарської діяльності (у тому числі для власних виробничо-технічних потреб, покриття витрат та виробничо-технологічних витрат), та на природний газ оператора газотранспортної системи, що використовується для наповнення та забезпечення належного функціонування газотранспортної системи (у тому числі для власних потреб, виробничо-технологічних витрат, балансування газотранспортної системи)»;

6) у Законі України «Про заходи, спрямовані на врегулювання заборгованості теплопостачальних та теплогенеруючих організацій та підприємств централізованого водопостачання і водовідведення за спожиті енергоносії» (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 51, ст. 839):

а) у назві слова «за спожиті енергоносії» виключити;

б) у статті 1:

у частині першій:

абзац четвертий доповнити словами «(до такої кредиторської заборгованості, зокрема, включасться заборгованість, щодо якої ухвалено судове рішення про стягнення або затверджено мирову угоду)»;

абзац п'ятий викласти в такій редакції:

«кредиторська заборгованість теплопостачальних та теплогенеруючих організацій перед постачальником природного газу, операторами газорозподільних систем, оператором газотранспортної системи та особою, що виконувала функції оператора газотранспортної системи до 31 грудня 2019 року включно, за спожитий природний газ, використаний для виробництва теплової та електричної енергії (у тому числі за договорами купівлі-продажу природного газу для власних потреб, що був використаний виключно для виробництва теплової та електричної енергії), надання послуг з централізованого опалення та централізованого постачання гарячої води, послуг з постачання теплової енергії та постачання гарячої води (у тому числі у разі заміни сторони у зобов'язанні та/або у разі правонаступництва), а також послуги з його розподілу і транспортування»;

після абзацу п'ятого доповнити новим абзацом такого змісту:

«кредиторська заборгованість теплопостачальних організацій перед теплогенеруючими організаціями за теплову енергію, отриману для її подальшого постачання споживачам та/або надання відповідних комунальних послуг (у тому числі заборгованість перед НАК «Нафтогаз України», право вимоги якої набуто шляхом заміни кредитора у зобов'язанні)».

У зв'язку з цим абзаці шостий — дванадцятий вважати відповідно абзацами сьомим — тринадцятим;

абзаці сьомий і восьмий викласти в такій редакції:

«кредиторська заборгованість перед постачальником електричної енергії, електропостачальником, оператором системи розподілу (як правонаступником в частині прав та обов'язків за договорами на постачання електричної енергії та про користування електричною енергією) підприємств централізованого водопостачання і водовідведення за електричну енергію, спожиту для виробництва та надання послуг з централізованого постачання холодної води та водовідведення (з використанням внутрішньобудинкових систем), послуг з централізованого водопостачання та централізованого водовідведення;

заборгованість з різниці в тарифах на виробництво, транспортування та постачання теплової енергії, на теплову енергію, послуги з централізованого опалення та централізованого постачання гарячої води, послуги з постачання теплової енергії та постачання гарячої води (у тому числі у разі заміни сторони у зобов'язанні та/або у разі правонаступництва), послуги з централізованого постачання холодної води та водовідведення (з використанням внутрішньобудинкових систем), послуги з централізованого водопостачання та водовідведення, що вироблялись, транспортувалися та постачалися населенню, установам і організаціям, що фінансуються з державного та/або місцевих бюджетів, та/або іншим підприємствам;

абзаці сьомий і восьмий викласти в такій редакції:

«кредиторська заборгованість перед постачальником електричної енергії, електропостачальником, оператором системи розподілу (як правонаступником в частині прав та обов'язків за договорами на постачання електричної енергії та про користування електричною енергією) підприємств централізованого водопостачання і водовідведення за електричну енергію, спожиту для виробництва та надання послуг з централізованого постачання холодної води та водовідведення (з використанням внутрішньобудинкових систем), послуги з централізованого водопостачання та водовідведення, що вироблялись, транспортувалися та постачалися населенню, установам і організаціям, що фінансуються з державного та/або місцевих бюджетів, та/або іншим підприємствам;

емствам теплопостачання, централізованого водопостачання та водовідведення, що постачають теплову енергію, надають послуги з централізованого опалення та централізованого постачання гарячої води, послуги з постачання теплової енергії та постачання гарячої води, послуги з централізованого постачання холодної води та водовідведення (з використанням внутрішньобудинкових систем), послуги з централізованого водопостачання та централізованого водовідведення населенню, а також організаціям та установам, що фінансуються з державного та/або місцевих бюджетів, яка виникла у зв'язку з невідповідністю фактичної вартості теплової енергії, послуг з централізованого опалення та централізованого постачання гарячої води, послуг з постачання теплової енергії та постачання гарячої води, послуг з централізованого постачання холодної води та водовідведення (з використанням внутрішньобудинкових систем), послуг з централізованого водопостачання та централізованого водовідведення тарифам, що затверджувалися та/або погоджувалися органами державної влади чи органами місцевого самоврядування, та залишилася непогашеною станом на 1 червня 2021 року (далі — заборгованість з різниці в тарифах), методика визначення якої затверджується Кабінетом Міністрів України»;

абзац дев'ятий доповнити словами «за договорами купівлі-продажу (постачання) природного газу, укладеними з учасниками процедури врегулювання заборгованості, а також за договорами купівлі-продажу (постачання) природного газу, укладеними з учасниками процедури врегулювання заборгованості, право вимоги заборгованості за якими набуто НАК «Нафтогаз України» та її дочірньою компанією «Газ України» шляхом заміни кредитора у зобов'язанні»;

абзац десятий після слів «за спожитий природний газ» доповнити словами «послуги з його розподілу та транспортування»;

абзац тринадцятий викласти в такій редакції:

«учасники процедури врегулювання заборгованості — підприємства та організації, включені до реєстру, постачальники природного газу, оператор газотранспортної системи та особа, що здійснювала функції оператора газотранспортної системи до 31 грудня 2019 року включно, оператори газорозподільних систем, електропостачальники або оператори системи розподілу (як правонаступники в частині прав та обов'язків за договорами на постачання електричної енергії та про користування електричною енергією), оптовий постачальник електричної енергії, розпорядники коштів державного та місцевих бюджетів, органи, що здійснюють казначейське обслуговування бюджетних коштів»;

частину другу викласти в такій редакції:

«2. Інші терміни вживаються в цьому Законі у значеннях, наведених у законах України «Про житлово-комунальні послуги», «Про теплопостачання», «Про питну воду та питне водопостачання», «Про ринок електричної енергії та інших законах України»;

в) частину першу статті 2 викласти в такій редакції:

«1. Для цього Закону поширюється на відносини із врегулювання заборгованості теплопостачальних та теплогенеруючих організацій за спожитий природний газ та послуги з його розподілу і транспортування, за теплову енергію, а також підприємств централізованого водопостачання і водовідведення за спожиту електричну енергію»;

г) у статті 3:

частину першу доповнити абзацом другим такого змісту:

«Учась у процедурі врегулювання заборгованості відповідно до статті 4 цього Закону не потребує обов'язкового включення до реєстру»;

у частині другій:

абзац третій викласти в такій редакції:

«копії ліцензій (за наявності) або рішень про видачу ліцензій, прийнятих органами ліцензування, на провадження видів господарської діяльності, що діяли на момент виникнення заборгованості, або виписки з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб — підприємств та громадських формувань із записом про рішення органу ліцензування щодо видачі ліцензії суб'єкту господарювання (для підприємств та організацій, діяльність яких підлягає ліцензуванню згідно із законодавством)»;

абзац четвертий виключити;

абзаці п'ятий — сьомий викласти в такій редакції:

«довідки, складені підприємством (організацією) у довільній формі, про обсяги та структуру дебіторської заборгованості (із зазначенням категорії споживачів) станом на 1 червня 2021 року та кредиторської заборгованості, що підлягає врегулюванню відповідно до вимог цього Закону (у тому числі за договорами купівлі-продажу природного газу для власних потреб, що був використаний виключно для виробництва теплової та електричної енергії), із зазначенням кредиторів, величини заборгованості, розміру неустойки (штрафів, пені), інфляційних нараховувань, процентів річних, нарахованих на заборгованість, що підлягає врегулюванню, станом на 1 червня 2021 року, а також обсягів заборгованості, реструктуризованої станом на 1 червня 2021 року в порядку та на умовах, визначених цим Законом;

копія акта звіряння взаєморозрахунків станом на 1 червня 2021 року із зазначенням договорів, заборгованість за якими реструктуризована станом на 1 червня 2021 року в порядку та на умовах, визначених цим Законом;

розрахунки обсягів заборгованості з різниці в тарифах та копії протоколів територіальних комісій з питань узгодження заборгованості з різниці в тарифах або довідки про відсутність такої заборгованості, підписані керівником»;

абзац десятий доповнити словами «та за кожним кредитором окремо»;

доповнити абзацом п'ятнадцятим такого змісту:

«Для внесення змін до даних, що містяться в реєстрі, учасники процедури врегулювання заборгованості подають до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері житлово-комунального господарства, заяву з обґрунтуванням необхідності внесення змін до реєстру, до якої додаються документи, визначені абзацами другим — восьмим цієї частини, якими підтверджуються відповідні зміни»;

у частині третій:

абзац перший після слів «або уповноваженої ним посадової особи» доповнити словами «за кожним кредитором окремо»;

в абзаці другому слово та цифру «статті 5» замінити словами та цифрами «статей 5 і 6», а слова та цифру «з моменту завершення процедури врегулювання заборгованості відповідно до статті 4 цього Закону» замінити словами «з дати включення учасника процедури врегулювання заборгованості до реєстру»;

в абзаці п'ятому слова «та/або електроенергії» замінити словами «оператора газотранспортної системи, оператора газорозподільної системи, електропостачальника, оператора системи розподілу (як правонаступника в частині прав та обов'язків за договорами на постачання електричної енергії та про користування електричною енергією)»;

абзац шостий після слів «вважається виключеним з реєстру» доповнити словами «за певним кредитором»;

г) у статті 4:

в абзаці другому слова «надання послуг з централізованого опалення та постачання гарячої води» замінити словами «надання послуг з централізованого опалення та централізованого постачання гарячої води, послуг з постачання теплової енергії та постачання гарячої води» та доповнити словами «або операторами газотранспортної та газорозподільної системи за послуги з розподілу або транспортування природного газу»;

після абзацу другого доповнити новим абзацом такого змісту:

«кредиторської заборгованості теплопостачальних організацій перед теплогенеруючими організаціями за теплову енергію, отриману для її подальшого постачання споживачам».

У зв'язку з цим абзаці третій — шостий вважати відповідно абзацами четвертим — сьомим;

в абзаці четвертому слова «надання послуг централізованого водопостачання та водовідведення, постачання холодної води та водовідведення (з використанням внутрішньобудинкових систем)» замінити словами «надання послуг з централізованого постачання холодної води та водовідведення (з використанням внутрішньобудинкових систем), послуг з централізованого водопостачання та централізованого водовідведення»;

в абзаці п'ятому слова «послуг централізованого водопостачання та водовідведення, постачання холодної води та водовідведення (з використанням внутрішньобудинкових систем)» замінити словами «та надання послуг з централізованого постачання холодної води та водовідведення (з використанням внутрішньобудинкових систем), послуг з централізованого водопостачання та централізованого водовідведення»;

абзац сьомий викласти в такій редакції:

«Взаєморозрахунки проводяться у порядку та на умовах, затверджених Кабінетом Міністрів України, за рахунок та в межах видатків спеціального фонду державного бюджету за цілевим призначенням, джерелом формування яких є надходження, визначені Законом України «Про Державний бюджет України на 2021 рік» на погашення заборгованості з різниці в тарифах»;

доповнити абзацом восьмим такого змісту:

«Підтвердження наявних станом на 1 червня 2021 року обсягів заборгованості з різниці в тарифах на виробництво, транспортування та постачання теплової енергії, теплову енергію, послуги з централізованого опалення та централізованого постачання гарячої води, послуги з постачання теплової енергії та постачання гарячої води, послуги з централізованого постачання холодної води та водовідведення (з використанням внутрішньобудинкових систем), послуги з централізованого водопостачання та централізованого водовідведення здійснюється територіальними комісіями з питань узгодження заборгованості з різниці в тарифах, до складу яких включаються представники Державної аудиторської служби України та територіальних органів Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг. Типове положення про територіальну комісію з питань узгодження заборгованості з різниці в тарифах затверджується Кабінетом Міністрів України»;

д) у статті 5:

назву доповнити словами «а також послуги з його розподілу і транспортування»;

частину першу викласти в такій редакції:

«1. Реструктуризації підлягають кредиторська заборгованість теплопостачальних та теплогенеруючих організацій за спожитий природний газ, використаний станом на 1 червня 2021 року для виробництва теплової та електричної енергії (у тому числі за договорами купівлі-продажу природного газу для власних потреб, що був використаний виключно для виробництва теплової та електричної енергії), надання послуг з централізованого опалення та централізованого постачання гарячої води, послуг з постачання теплової енергії та постачання гарячої води, а також заборгованість за послуги з розподілу і транспортування природного газу та кредиторська заборгованість теплопостачальних організацій перед теплогенеруючими організаціями за теплову енергію, отриману для її подальшого постачання споживачам та/або надання відповідних комунальних послуг споживачам, які утворилися станом на 1 черв-

ДОКУМЕНТИ

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Угоди (у формі обміну нотами) між Україною та Європейським Союзом про відновлення дії Угоди між Україною та Європейським Співтовариством про наукове і технологічне співробітництво

Верховна Рада України **постановляє**:
Ратифікувати Угоду (у формі обміну нотами) між Україною та Європейським Союзом про відновлення дії Угоди між Україною та Європейським Співтовариством про наукове і технологічне співробітництво, вчинену 23 грудня 2020 року в м. Брюсселі, яка набирає чинності з дати останнього письмового повідомлення про виконання Сторонами внутрішньодержавних процедур, необхідних для набрання чинності Угоди.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
15 липня 2021 року
№ 1673-IX

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про основи національного спротиву

Цей Закон визначає правові та організаційні засади національного спротиву, основи його підготовки та ведення, завдання і повноваження сил безпеки та сил оборони та інших визначених цим Законом суб'єктів з питань підготовки і ведення національного спротиву.

Розділ І ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення основних термінів

1. У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:

1) добровольець Сил територіальної оборони Збройних Сил України — громадянин України або іноземець чи особа без громадянства, який перебуває в Україні на законних підставах впродовж останніх п'яти років та на добровільній основі зарахований до проходження служби у складі добровольчого формування Сил територіальної оборони Збройних Сил України;

2) добровольче формування територіальної громади — воєнізований підрозділ, сформований на добровільній основі з громадян України, які проживають у межах території відповідної територіальної громади, який призначений для участі у підготовці та виконанні завдань територіальної оборони в межах території відповідної територіальної громади;

3) зона територіальної оборони — частина сухопутної території України, яка включена до території відповідної військово-сухопутної зони та межі якої збігаються з адміністративними межами Автономної Республіки Крим, області, міст Києва, Севастополя;

4) керівник зони територіальної оборони — Голова Ради міністрів Автономної Республіки Крим, голова обласної державної адміністрації, голова Київської, Севастопольської міської державної адміністрації (керівник відповідної військово-цивільної або військової адміністрації у разі її утворення);

5) керівник району територіальної оборони — голова районної державної адміністрації (керівник районної військово-цивільної або військової адміністрації у разі її утворення);

6) керівник штабу зони територіальної оборони — командир бригади Сил територіальної оборони Збройних Сил України;

7) керівник штабу району територіальної оборони — командир батальйону Сил територіальної оборони Збройних Сил України;

8) національний спротив — комплекс заходів, які організовуються та здійснюються з метою сприяння обороні України шляхом максимально широкого залучення громадян України до дій, спрямованих на забезпечення воєнної безпеки, суверенітету і територіальної цілісності держави, стримування і відсічі агресії та завдання противнику неприйнятних втрат, з огляду на які він буде змушений припинити збройну агресію проти України;

9) органи управління силами і засобами, які залучаються до виконання завдань територіальної оборони, — Генеральний штаб Збройних Сил України, Командування Сил територіальної оборони Збройних Сил України, регіональні органи військового управління Сил територіальної оборони Збройних Сил України, органи управління інших складових сил безпеки та сил оборони, у підпорядкуванні яких перебувають сили і засоби, що сплановані та/або залучаються до виконання завдань територіальної оборони, штаби зон (районів) територіальної оборони;

10) підготовка громадян України до національного спротиву — сукупність заходів, які здійснюються державними органами та органами місцевого самоврядування з метою формування патріотичної свідомості та стійкої мотивації, набуття ними знань та практичних вмінь, необхідних для захисту України;

11) район територіальної оборони — частина сухопутної території України, яка включена до території відповідної зони територіальної оборони України та межі якої збігаються з адміністративними межами району у складі Автономної Республіки Крим, області, міст Києва, Севастополя;

12) рух опору — система воєнних, інформаційних і спеціальних заходів, організація, планування, підготовка і підтримка яких здійснюється з метою відновлення державного суверенітету і територіальної цілісності під час відсічі збройної агресії проти України;

13) сили і засоби, які залучаються до виконання завдань територіальної оборони, — визначені планувальними документами територіальної оборони сили і засоби сил безпеки та сил оборони;

14) сили і засоби руху опору — визначені сили і засоби сил безпеки та сил оборони, які залучаються до здійснення заходів з організації, підготовки та виконання завдань руху опору, а також окремі особі, які на добровільній та конфіденційній основі залучаються до виконання завдань руху опору;

15) Сили територіальної оборони Збройних Сил України — окремий рід сил Збройних Сил України, на який покладается організація, підготовка та виконання завдань територіальної оборони;

16) територіальна оборона — система загальнодержавних, воєнних і спеціальних заходів, що здійснюються у мирний час та в особливий період з метою протидії воєнним загрозам, а також для надання допомоги у захисті населення, територій, навколишнього природного середовища та майна від надзвичайних ситуацій;

17) штаб зони територіальної оборони — постійно діючий орган управління територіальною обороною в межах відповідної зони територіальної оборони, який підпорядкований керівнику зони територіальної оборони;

18) штаб району територіальної оборони — постійно діючий орган управління територіальною обороною в межах відповідного району територіальної оборони, який підпорядкований керівнику району територіальної оборони.

2. Інші терміни в цьому Законі вживаються у значенні, наведеному в інших законах України.

Стаття 2. Правова основа національного спротиву

1. Правову основу національного спротиву становлять Конституція України, цей та інші закони України, міжнародні договори, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а також видані на виконання Конституції та законів України інші нормативно-правові акти.

Розділ ІІ ЗАГАЛЬНІ ЗАСАДИ ТА ОРГАНІЗАЦІЯ НАЦІОНАЛЬНОГО СПРТИВУ

Стаття 3. Склад, мета і завдання національного спротиву

1. Складовими національного спротиву є територіальна оборона, рух опору та підготовка громадян України до національного спротиву.

2. Метою національного спротиву є підвищення обороноздатності держави, надання обороні України всеохоплюючого характеру, сприяння забезпеченню готовності громадян України до національного спротиву.

3. Завданнями територіальної оборони є:

- своєчасне реагування та вжиття необхідних заходів щодо оборони території та захисту населення на визначеній місцевості до моменту розгортання в межах такої території угруповання військ (сил) або/чи угруповання об'єднаних сил, призначених для ведення воєнних (бойових) дій з відсічі збройної агресії проти України;
- участь у посиленні охорони та захисті державного кордону;
- участь у захисті населення, територій, навколишнього природного середовища та майна від надзвичайних ситуацій, ліквідації наслідків ведення воєнних (бойових) дій;
- участь у підготовці громадян України до національного спротиву;

4. участі у забезпеченні умов для безпечного функціонування органів державної влади, інших державних органів, органів місцевого самоврядування та органів військового управління;

6) участь в охороні та обороні важливих об'єктів і комунікацій, інших критично важливих об'єктів інфраструктури, визначених Кабінетом Міністрів України, та об'єктів обласного, районного, сільського, селищного, міського значення, районного у містах рад, сільських, селищних, порушення функціонування та виведення з ладу яких становлять загрозу для життєдіяльності населення;

7) забезпечення умов для стратегічного (оперативного) розгортання військ (сил) або їх перегрупування;

8) участь у здійсненні заходів щодо тимчасової заборони або обмеження руху транспортних засобів і пішоходів поблизу та в межах зон/районів надзвичайних ситуацій та/або ведення воєнних (бойових) дій;

9) участь у забезпеченні заходів громадської безпеки і порядку в населених пунктах;

10) участь у запровадженні та здійсненні заходів правового режиму воєнного стану в разі його введення на всій території України або в окремих її місцевостях;

11) участь у боротьбі з диверсійно-розвідувальними силами, іншими збройними формуваннями агресора (противника) та не передбаченими законами України воєнізованими або збройними формуваннями;

12) участь в інформаційних заходах, спрямованих на підвищення рівня обороноздатності держави та на протидію інформаційним операціям агресора (противника).

4. Завданнями руху опору є:

- формування осередків руху опору та набуття ними відповідних спроможностей;
 - перешкоджання діям військ (сил) агресора (противника);
 - участь у проведенні спеціальних (розвідувальних, інформаційно-психологічних тощо) операцій;
 - участі у підготовці громадян України до руху опору.
5. Завданнями підготовки громадян України до національного спротиву є:
- сприяння набуттю громадянами України готовності та здатності виконання конституційного обов'язку щодо захисту Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України;
 - військово-патріотичне виховання громадян України;
 - підготовка населення до умов життєдіяльності в районах ведення (воєнних) бойових дій.

Стаття 4. Основи побудови територіальної оборони

1. Територіальна оборона ґрунтується на принципах територіальності, масовості, мінімального часу на розгортання та приведення підрозділів територіальної оборони у готовність до дій, єдиначальності, централізації управління та децентралізації і контрольованої автономності застосування сил і засобів територіальної оборони, активності, рішучості та безперервності ведення територіальної оборони, наполегливості у досягненні мети територіальної оборони, узгодженого, спільного застосування сил і засобів, залучених до ведення територіальної оборони, безперервності взаємодії сил і засобів територіальної оборони, всебічного врахування і повного використання моральних та психологічних факторів.

Територіальна оборона складається з військової, цивільної та військово-цивільної складових.

2. Військова складова територіальної оборони включає органи військового управління, військові частини Сил територіальної оборони Збройних Сил України, інші сили і засоби сил безпеки та сил оборони, які залучаються до виконання завдань територіальної оборони.

Провідна роль в організації та виконанні завдань територіальної оборони належить Силам територіальної оборони Збройних Сил України, до яких належать:

- Командування Сил територіальної оборони Збройних Сил України;
 - регіональні органи військового управління Сил територіальної оборони Збройних Сил України;
 - бригади Сил територіальної оборони Збройних Сил України;
 - батальйони зі складу бригад Сил територіальної оборони Збройних Сил України.
- До виконання завдань територіальної оборони та здійснення заходів підтримки і забезпечення територіальної оборони за рішенням Головнокомандувача Збройних Сил України можуть залучатися інші сили і засоби Збройних Сил України.

Склад сил і засобів сил безпеки та сил оборони, що залучаються до територіальної оборони, визначається Головнокомандувачем Збройних Сил України за узгодженням з керівниками органів управління відповідних сил безпеки та сил оборони.

3. Цивільна складова територіальної оборони включає державні органи, органи місцевого самоврядування, які залучаються до територіальної оборони.

4. Військово-цивільна складова територіальної оборони включає штаби зон (районів) територіальної оборони та добровольчі формування територіальних громад, які залучаються до територіальної оборони.

5. Для організації підготовки, підтримки, забезпечення та виконання завдань територіальної оборони на постійній основі функціонують:

- в органах управління сил безпеки та сил оборони, місцевих органах виконавчої влади — відповідні структурні підрозділи з питань територіальної оборони;
 - у Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київській, Севастопольській міських державних адміністраціях (відповідних військово-цивільних або військових адміністрацій у разі їх утворення) — штаби зон територіальної оборони;
 - у районних державних адміністраціях (районних військово-цивільних або військових адміністраціях у разі їх утворення) — штаби районів територіальної оборони.
6. В основу побудови територіальної оборони закладається територіально-зональний принцип з урахуванням військово-адміністративного поділу території України.

Стаття 5. Основи побудови руху опору

1. Заходи з організації, планування і підготовки руху опору здійснюються в мирний час та особливий період.

Ведення руху опору здійснюється з настанням особливого періоду на тимчасово окупованій території України, території України, яка захоплена агресором (противником) під час збройної агресії проти України.

2. Провідна роль в організації, підготовці, підтримці та виконанні завдань руху опору належить Силам спеціальних операцій Збройних Сил України.

3. До організації, підготовки, підтримання та виконання завдань руху опору за рішенням Головнокомандувача Збройних Сил України залучаються інші сили і засоби сил безпеки та сил оборони за узгодженням з керівниками органів управління відповідних сил безпеки та сил оборони.

Стаття 6. Основи підготовки громадян України до національного спротиву

1. Основою підготовки громадян України до національного спротиву є їх загально-військова підготовка, яка організовується за територіально-зональним принципом, ґрунтується на засадах високої мотиваційної привабливості та узгоджується з процесом трансформації системи комплектування за призовом відповідно до принципів та найкращих практик держав — членів НАТО.

2. Загальновійськова підготовка громадян України полягає в опануванні базовими загальновійськовими знаннями, практичними вміннями і навичками та подляється на початкову і базову підготовку.

3. Початкова підготовка організовується центральним органом виконавчої влади, який забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері освіти і науки, разом з Міністерством оборони України та проводиться в закладах загальної середньої освіти. У літній час проводиться військово-патріотична підготовка в ігровій формі у літніх таборах.

4. Базова підготовка організовується Міністерством оборони України разом з іншими заінтересованими центральними органами виконавчої влади та проводиться з громадянами України, які досягли 18-річного віку та не проходять військову службу в Збройних Силах України, інших утворених відповідно до законів України військових формуваннях, службу в правоохоронних органах, шляхом проведення періодичних навчальних зборів, занять, курсів.

5. Загальновійськова підготовка громадян України організовується та здійснюється у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

6. Загальновійськова підготовка громадян України до національного спротиву організовується з використанням фондів військових частин Сил територіальної оборони Збройних Сил України, військових навчальних закладів, навчальних центрів, інших військових частин (установ) Збройних Сил України, інших складових сил безпеки та сил оборони, об'єктів, які перебувають у сфері управління державних органів та органів місцевого самоврядування.

Стаття 7. Керівництво національним спротивом

1. Загальне керівництво національним спротивом здійснює Президент України як Верховний Головнокомандувач Збройних Сил України через Міністра оборони України.

2. Безпосереднє керівництво територіальною обороною здійснюється:

- на всій території України — Головнокомандувачем Збройних Сил України через Командувача Сил територіальної оборони Збройних Сил України;
- у межах військово-сухопутної зони — керівником регіонального органу військового управління Сил територіальної оборони Збройних Сил України через регіональний орган військового управління Сил територіальної оборони Збройних Сил України;

3) у межах зони територіальної оборони — керівником зони територіальної оборони через штаб зони територіальної оборони;

4) у межах району територіальної оборони — керівником району територіальної оборони через штаб району територіальної оборони.

3. Керівництво рухом опору здійснює Головнокомандувач Збройних Сил України через Командувача Сил спеціальних операцій Збройних Сил України.

4. Керівництво підготовкою громадян України до національного спротиву здійснюється Кабінетом Міністрів України через відповідні центральні органи виконавчої влади.

Розділ ІІІ

ФОРМУВАННЯ ТА КОМПЛЕКТУВАННЯ ВІЙСЬКОВИХ ЧАСТИН СИЛ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ОБОРОНИ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ, ДОБРОВОЛЬЧИХ ФОРМУВАНЬ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД ТА РУХУ ОПОРУ

Стаття 8. Формування військових частин Сил територіальної оборони Збройних Сил України та добровольчих формувань територіальних громад

1. Військові частини Сил територіальної оборони Збройних Сил України утворюються та функціонують:

1) у кожній зоні територіальної оборони та додатково в кожному місті, чисельність населення якого перевищує 900 тисяч мешканців, як бригади Сил територіальної оборони Збройних Сил України;

2) у кожному районі територіальної оборони та додатково в кожному адміністративному центрі області як батальйони Сил територіальної оборони Збройних Сил України.

У зонах територіальної оборони, чисельність населення яких перевищує 2400000 мешканців, можуть утворюватися та функціонувати додаткові військові частини (підрозділи) Сил територіальної оборони Збройних Сил України.

Для розміщення військових частин Сил територіальної оборони Збройних Сил України в межах відповідних адміністративно-територіальних одиниць використовуються інфраструктура (фонди) Збройних Сил України, а також інфраструктура (фонди) складових сил безпеки та сил оборони, органи місцевого самоврядування у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Етапи і порядок створення та розвитку Сил територіальної оборони Збройних Сил України визначаються Головнокомандувачем Збройних Сил України.

2. Добровольчі формування територіальних громад утворюються з урахуванням ресурсних та людських можливостей відповідних територіальних громад.

Загальна кількість та місця розташування добровольчих формувань територіальних громад визначаються Командуванням Сил територіальної оборони Збройних Сил України за участю відповідних сільських, селищних, міських рад та затверджуються Головнокомандувачем Збройних Сил України.

Положення про добровольчі формування територіальних громад затверджується Кабінетом Міністрів України.

Діяльність добровольчих формувань територіальних громад здійснюється під безпосереднім керівництвом і контролем командира військової частини Сил територіальної оборони Збройних Сил України за територіальним принципом.

Командуванням Сил територіальної оборони Збройних Сил України разом з органами місцевого самоврядування, які розташовані в межах території відповідної зони територіальної оборони, розробляється та затверджується єдина символіка для всіх добровольчих формувань територіальних громад, що функціонують у межах території відповідної зони територіальної оборони.

Стаття 9. Комплектування Сил територіальної оборони Збройних Сил України та добровольчих формувань територіальних громад

1. Комплектування органів військового управління, військових частин Сил територіальної оборони Збройних Сил України здійснюється:

- у мирний час — військовослужбовцями за контрактом та за призовом особами офіцерського складу;
- в особливий період — військовослужбовцями за контрактом, за призовом особами офіцерського складу та територіальним резервом.

2. Комплектування добровольчих формувань територіальних громад здійснюється на добровільній основі відповідно до порядку, затвердженого Кабінетом Міністрів України.

3. До складу добровольчих формувань територіальних громад зараховуються громадяни України, які відповідають вимогам, встановленим Положенням про добровольчі формування територіальних громад, пройшли медичний, професійний та психологічний відбір і підписали контракт добровольця територіальної оборони.

4. До складу добровольчих формувань територіальних громад не може бути зарахована особа, яка була раніше засуджена до позбавлення волі за вчинення тяжкого або особливо тяжкого злочину, криміналізованого, або має дві і більше судимостей за вчинення умисних злочинів.

5. Облік громадян України, які уклали контракт добровольця територіальної оборони, здійснюється територіальними центрами комплектування та соціальної підтримки.

6. Основу добровольчих формувань територіальних громад складають громадяни України, які пройшли військову службу у Збройних Силах України та/або службу в інших військових формуваннях та правоохоронних органах.

7. Громадяни України, які не проходили військову службу у Збройних Силах України та/або службу в інших військових формуваннях та правоохоронних органах, зараховуються до складу добровольчих формувань територіальних громад після складення ними присяги добровольця територіальної оборони.

8. Командири добровольчих формувань територіальних громад призначаються Командувачем Сил територіальної оборони Збройних Сил України за погодженням з Командувачем Сил спеціальних операцій Збройних Сил України за поданням командира військової частини Сил територіальної оборони Збройних Сил України з найбільш підготовлених і вмотивованих членів добровольчих формувань територіальних громад.

9. Кандидати на посаду командирів добровольчих формувань територіальних громад погоджуються органом місцевого самоврядування, на території якого функціонуватиме таке добровольче формування, та проходить обов'язкову спеціальну перевірку в Службі безпеки України і Національній поліції України у порядку, визначеному законодавством України.

Стаття 10. Формування та комплектування руху опору

1. Порядок проведення відбору осіб, які виявили бажання стати учасниками руху опору, обліку таких осіб, заходи з організації, підготовки, підтримання та здійснення руху опору визначаються Положенням про рух опору, що затверджується Кабінетом Міністрів України.

Стаття 11. Позапартійність національного спротиву

1. Діяльність політичних партій, включаючи ведення агітації та/або використання будь-яких предметів, на яких зображена символіка політичних партій, у системі національного спротиву заборонена.

Розділ ІV

ПОВНОВАЖЕННЯ У СФЕРІ НАЦІОНАЛЬНОГО СПРТИВУ

Стаття 12. Повноваження Кабінету Міністрів України, міністерств та інших центральних органів виконавчої влади

1. Кабінет Міністрів України:

- спрямовує і координує роботу центральних та інших органів виконавчої влади з питань національного спротиву;
- затверджує перелік важливих об'єктів та комунікацій, інших критично важливих об'єктів інфраструктури, які підлягають охороні та обороні, порядок їх дообладнання та примання під охорону;
- затверджує Типове положення про штаб зони (району) територіальної оборони; 4) визначає порядок використання інфраструктури (фондів) Збройних Сил України, а також інфраструктури (фондів) складових сил безпеки та сил оборони, органів місцевого самоврядування для розміщення військових частин Сил територіальної оборони Збройних Сил України в межах відповідних адміністративно-територіальних одиниць;
- визначає порядок організації та здійснення загальновійськової підготовки громадян України;
- здійснює керівництво підготовкою громадян України до національного спротиву;
- затверджує Положення про добровольчі формування територіальних громад;
- визначає Порядок організації, забезпечення та проведення підготовки добровольчих формувань територіальних громад до виконання завдань територіальної оборони;
- затверджує Положення про рух опору;
- здійснює інші повноваження, визначені цим та іншими законами.

2. Міністерство оборони України:

- забезпечує формування та реалізує державну політику з питань національного спротиву;
- розробляє проекти законів та інших нормативно-правових актів з питань національного спротиву;
- організовує та забезпечує в межах відповідних видатків Міністерства оборони України належне фінансування і ресурсне забезпечення Сил територіальної оборони Збройних Сил України, Сил спеціальних операцій Збройних Сил України та заходів підготовки громадян України до національного спротиву;
- забезпечує накопичення озброєння, військової, спеціальної техніки, інших матеріальних ресурсів у неперушному запасі та мобілізаційному резерві для виконання завдань територіальної оборони;
- формує та вносить у встановленому порядку пропозиції щодо обсягів фінансового забезпечення національного спротиву.

3. Центральний орган виконавчої влади, який забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері освіти і науки:

- бере участь у реалізації державної політики з питань підготовки громадян України до національного спротиву;
- організовує та здійснює реалізацію заходів з початкової підготовки громадян України до національного спротиву;
- формує та вносить у встановленому порядку пропозиції щодо обсягів фінансового забезпечення заходів підготовки громадян України до національного спротиву.
- Інші центральні органи виконавчої влади:
- беруть участь у межах компетенції в реалізації державної політики з питань національного спротиву;
- беруть участь у навчаннях (тренуваннях) з територіальної оборони, забезпечують участь у таких навчаннях (тренуваннях) підприємств, установ і організацій, які належать до сфери їх управління;
- забезпечують виконання законів та інших нормативно-правових актів з питань національного спротиву.

Стаття 13. Повноваження Ради міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських, районних державних адміністрацій

1. Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські, районні державні адміністрації (відповідні військово-цивільні або військові адміністрації у разі їх утворення):

- беруть участь в організації та проведенні заходів національного спротиву;

ДОКУМЕНТИ

2) беруть участь у створенні штабу зони (району) територіальної оборони, спрямуванні його діяльності та забезпеченні його функціонування;

3) беруть участь у створенні системи управління територіальної оборони в зоні (районі) територіальної оборони та підготовці громадян України до національного спротиву;

4) беруть участь у здійсненні заходів контролю за створенням, зберіганням та обслуговуванням запасів матеріально-технічних і сировинних ресурсів, передбачених для виконання завдань національного спротиву;

5) беруть участь у навчаннях (тренуваннях), оперативно-польових поїздках з територіальної оборони та підготовці громадян України до національного спротиву;

6) здійснюють інші повноваження, визначені законом.

Стаття 14. Повноваження обласних та районних рад, сільських, селищних та міських рад

1. Обласні та районні ради:

1) сприяють підготовці та виконанню завдань національного спротиву в мирний час та в особливий період;

2) забезпечують у межах відповідних видатків місцевих бюджетів належне фінансування заходів територіальної оборони місцевого значення;

3) сприяють створенню добровольчих формувань територіальних громад;

4) забезпечують життєдіяльність населення і функціонування об'єктів у межах відповідної адміністративно-територіальної одиниці;

5) сприяють популяризації участі в заходах національного спротиву.

2. Сільські, селищні та міські ради:

1) беруть участь у підготовці та виконанні завдань національного спротиву в мирний час та в особливий період;

2) забезпечують у межах відповідних видатків місцевих бюджетів належне фінансування заходів національного спротиву місцевого значення та підготовки громадян України до національного спротиву;

3) сприяють створенню добровольчих формувань територіальних громад;

4) забезпечують життєдіяльність населення і функціонування об'єктів інфраструктури у межах відповідної адміністративно-територіальної одиниці;

5) сприяють популяризації участі в заходах національного спротиву.

3. Сільський, селищний, міський голова:

1) сприяє підготовці територіальної громади та відповідної території до національного спротиву;

2) взаємодіє з питань територіальної оборони з органами державної влади, органами управління, сили і засоби яких залучаються до виконання завдань територіальної оборони у відповідній адміністративно-територіальній одиниці;

3) сприяє створенню добровольчих формувань територіальних громад;

4) сприяє реалізації заходів національного спротиву.

Стаття 15. Повноваження органів військового управління Збройних Сил України

1. Генеральний штаб Збройних Сил України:

1) забезпечує реалізацію Головнокомандувачем Збройних Сил України повноважень щодо керівництва територіальною обороною та рухом опору;

2) організовує планування територіальної оборони в рамках стратегічного планування застосування Збройних Сил України, інших складових сил оборони;

3) здійснює в межах, визначених законодавством України, контроль за підготовкою та станом готовності сил і засобів, які сплановані до виконання завдань територіальної оборони.

2. Командування Сил територіальної оборони Збройних Сил України:

1) організовує територіальну оборону в межах сухопутної території України;

2) розробляє проект Зведеного плану територіальної оборони України та бере участь у розробці проекту Стратегічного плану застосування Збройних Сил України та інших складових сил оборони;

3) готує пропозиції щодо концептуальних засад функціонування територіальної оборони, напрямів її розвитку;

4) готує пропозиції щодо визначення складу сил і засобів Збройних Сил України, інших сил і засобів сил безпеки та сил оборони, які залучатимуться до виконання завдань територіальної оборони;

5) забезпечує реалізацію Командувачем Сил територіальної оборони Збройних Сил України повноважень щодо організації та керівництва територіальною обороною;

6) організовує створення і забезпечення функціонування системи управління територіальною обороною та здійснює контроль за її станом;

7) організовує і координує інформаційно-аналітичну діяльність, необхідну для підготовки та ведення територіальної оборони;

8) вивчає, аналізує та оцінює обстановку, яка впливає на підготовку і ведення територіальної оборони, розробляє прогнози її можливого розвитку;

9) розробляє та доводить до органів управління, сили і засоби яких залучаються до виконання завдань територіальної оборони, а в особливий період також до центральних і місцевих органів виконавчої влади, накази і директиви з питань територіальної оборони Верховного Головнокомандувача Збройних Сил України, Головнокомандувача Збройних Сил України, Командувача Сил територіальної оборони Збройних Сил України, організовує їх виконання і здійснює контроль за їх реалізацією;

10) визначає перелік військових частин Сил територіальної оборони Збройних Сил України, які залучаються до посилення охорони та захисту сухопутних ділянок державного кордону України;

11) узагальнює потребу в особовому складі, військовій, спеціальній та іншій техніці, озброєнні, боєприпасах, паливно-мастильних, інших матеріально-технічних, енергетичних, фінансових, інформаційних ресурсах, продовольстві, земельних ділянках, комунікаціях, фондах та майні, необхідних для розгортання (формування та доукомплектування) військових частин Сил територіальної оборони Збройних Сил України та сил і засобів, які сплановані та/або залучаються до виконання завдань територіальної оборони;

12) подає через Міністра оборони України у встановленому порядку Кабінету Міністрів України пропозиції щодо залучення міністерств та інших центральних органів виконавчої влади до навчання (тренувань) з територіальної оборони;

13) організовує проведення навчання (тренувань), оперативно-польових поїздок з територіальної оборони та підготовку громадян України до національного спротиву;

14) організовує та підтримує взаємодію з органами військового управління Збройних Сил України, органами управління інших складових сил безпеки та сил оборони, сили і засоби яких залучаються до виконання завдань територіальної оборони;

15) розробляє проекти Доктрини територіальної оборони, Типового положення про штаб зони (району) територіальної оборони, Положення про добровольчі формування територіальних громад;

16) бере участь у розробці проектів законів України, інших нормативно-правових актів з питань територіальної оборони та підготовки громадян України до національного спротиву;

17) визначає напрями підготовки, затверджує відповідні програми підготовки добровольчих формувань територіальних громад та організовує їх реалізацію.

3. Регіональний орган військового управління Сил територіальної оборони Збройних Сил України:

1) організовує територіальну оборону у військово-сухопутній зоні відповідальності;

2) здійснює оперативне управління військовими частинами Сил територіальної оборони Збройних Сил України у військово-сухопутній зоні відповідальності;

3) забезпечує реалізацію керівником регіонального органу військового управління Сил територіальної оборони Збройних Сил України повноважень щодо організації та керівництва територіальною обороною у військово-сухопутній зоні відповідальності;

4) організовує створення та забезпечення функціонування системи управління територіальною обороною у військово-сухопутній зоні відповідальності, здійснює контроль за її станом;

5) організовує і координує інформаційно-аналітичну діяльність, необхідну для ведення територіальної оборони у військово-сухопутній зоні відповідальності;

6) вивчає, аналізує та оцінює обстановку, яка впливає на підготовку та ведення територіальної оборони, розробляє прогнози її можливого розвитку у військово-сухопутній зоні відповідальності;

7) організовує планування територіальної оборони у військово-сухопутній зоні відповідальності;

8) розробляє та доводить до регіональних (територіальних, міжтериторіальних) органів управління сил безпеки та сил оборони, місцевих органів виконавчої влади накази і директиви з питань територіальної оборони, організовує їх виконання і здійснює контроль за їх реалізацією у військово-сухопутній зоні;

9) готує пропозиції щодо переліку військових частин Сил територіальної оборони Збройних Сил України, які залучаються до посилення охорони та захисту сухопутних ділянок державного кордону України у військово-сухопутній зоні відповідальності;

10) організовує проведення заходів щодо підготовки до розгортання військових частин Сил територіальної оборони Збройних Сил України, що сплановані до виконання завдань територіальної оборони у військово-сухопутній зоні відповідальності;

11) визначає потребу в особовому складі, військовій, спеціальній та іншій техніці, озброєнні, боєприпасах, паливно-мастильних, інших матеріально-технічних, енергетичних, фінансових, інформаційних ресурсах, продовольстві, земельних ділянках, комунікаціях, фондах та майні, необхідних для розгортання військових частин Сил територіальної оборони Збройних Сил України, що сплановані до виконання завдань територіальної оборони у військово-сухопутній зоні відповідальності;

12) організовує проведення навчання (тренувань), оперативно-польових поїздок з територіальної оборони та підготовку громадян України до національного спротиву у військово-сухопутній зоні відповідальності;

13) організовує та підтримує взаємодію з питань територіальної оборони з органами управління сил безпеки та сил оборони, які залучаються до виконання завдань територіальної оборони та знаходяться в межах відповідної військово-сухопутної зони відповідальності.

4. Командування Сил спеціальних операцій Збройних Сил України:

1) забезпечує реалізацію Командувачем Сил спеціальних операцій Збройних Сил України повноважень щодо керівництва рухом опору;

2) організовує та здійснює підготовку, ведення та підтримку руху опору;

3) розробляє проект Положення про рух опору;

4) здійснює відбір осіб, які виявили бажання стати учасниками руху опору;

5) вивчає, аналізує та оцінює обстановку, яка впливає на здійснення заходів щодо підготовки та ведення руху опору;

6) готує необхідні розрахунки та пропозиції, аналітичні матеріали для прийняття Командувачем Сил спеціальних операцій Збройних Сил України рішень з питань руху опору;

7) організовує виконання наказів та директив з питань руху опору;

8) визначає потреби у ресурсах, необхідних для підготовки, підтримання та ведення руху опору.

5. Інші органи військового управління Збройних Сил України:

1) беруть участь у вивченні, аналізі та оцінці обстановки, яка впливає на здійснення заходів національного спротиву;

2) беруть участь у плануванні територіальної оборони, створенні системи управління територіальною обороною;

3) у межах компетенції організовують і здійснюють заходи підтримки та забезпечення територіальної оборони;

4) організовують підготовку підпорядкованих сил і засобів, які сплановані до участі у територіальній обороні, та здійснюють управління ними під час виконання завдань територіальної оборони;

5) беруть участь у навчаннях (тренуваннях), оперативно-польових поїздках з територіальної оборони, забезпечують участь у них підпорядкованих сил і засобів;

6) забезпечують використання навчальної матеріально-технічної бази військових частин, центрів підготовки, полігонів для підготовки військових частин Сил територіальної оборони Збройних Сил України та громадян України до національного спротиву.

Стаття 16. Повноваження штабів зон (районів) територіальної оборони, керівників зон (районів) територіальної оборони

1. Штаб зони (району) територіальної оборони:

1) здійснює збір, аналіз та оцінку обстановки, яка впливає на підготовку та виконання завдань територіальної оборони;

2) організовує та здійснює планування територіальної оборони в межах території відповідної зони (району) територіальної оборони;

3) організовує територіальну оборону в межах території відповідної зони (району) територіальної оборони;

4) забезпечує реалізацію повноважень керівників зон (районів) територіальної оборони щодо управління територіальною обороною у відповідній зоні (районі) територіальної оборони;

5) бере участь у створенні системи управління територіальною обороною в межах території відповідної зони (району) територіальної оборони;

6) відпрацьовує на підставі рішень керівника зони (району) територіальної оборони та доводить до виконавців розпорядження керівника зони (району) територіальної оборони з питань територіальної оборони, організовує та контролює їх виконання;

7) готує необхідні розрахунки та пропозиції, аналітичні матеріали для прийняття керівником зони (району) територіальної оборони рішень з питань територіальної оборони;

8) організовує та підтримує взаємодію між штабами зон (районів) територіальної оборони та військовими частинами (органами, загонами, підрозділами) під час підготовки та виконання завдань територіальної оборони;

9) здійснює в межах, визначених законодавством України, контроль за готовністю сил і засобів, які залучаються до виконання завдань територіальної оборони;

10) бере участь у навчаннях (тренуваннях), оперативно-польових поїздках з територіальної оборони та підготовці громадян України до національного спротиву в межах території відповідної зони (району) територіальної оборони.

2. Керівник зони (району) територіальної оборони:

1) несе персональну відповідальність за стан готовності зони (району) територіальної оборони до виконання завдань територіальної оборони;

2) організовує та здійснює керівництво територіальною обороною в межах території відповідної зони (району) територіальної оборони;

3) організовує створення та функціонування системи управління територіальною обороною в зоні (районі) територіальної оборони та здійснює контроль за її станом;

4) організовує виконання у зоні (районі) територіальної оборони завдань щодо підготовки і ведення територіальної оборони, реалізацію наказів і директив з питань територіальної оборони;

5) забезпечує взаємодію з питань територіальної оборони з органами місцевого самоврядування у відповідній зоні (районі) територіальної оборони;

6) організовує підготовку та проводить навчання (тренування), оперативно-польові поїздки з територіальної оборони в зоні (районі) територіальної оборони;

7) бере участь в організації підготовки громадян України до національного спротиву в межах зони (району) територіальної оборони;

8) здійснює контроль за готовністю сил і засобів, які залучаються до виконання завдань територіальної оборони у відповідній зоні (районі) територіальної оборони.

Стаття 17. Повноваження інших сил безпеки та сил оборони

1. Національна поліція України, Національна гвардія України, Служба безпеки України, Державна прикордонна служба України, Державна служба спеціального зв'язку та захисту інформації України, Державна спеціальна служба транспорту, Управління державної охорони України, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері цивільного захисту:

1) беруть участь у проведенні аналізу та оцінки обстановки, яка впливає на виконання завдань територіальної оборони та руху опору;

2) беруть участь у плануванні територіальної оборони;

3) беруть участь у створенні системи управління територіальною обороною;

4) здійснюють підготовку підпорядкованих сил і засобів, що залучаються до територіальної оборони, та управління ними під час виконання завдань територіальної оборони;

5) підтримують взаємодію під час підготовки та виконання завдань територіальної оборони;

6) беруть участь у навчаннях (тренуваннях), оперативно-польових поїздках з територіальної оборони, забезпечують участь у них підпорядкованих органів та підрозділів.

2. Національна поліція України та Служба безпеки України крім завдань, визначених частиною першою цієї статті, проводять у визначеному законодавством України порядку обов'язкову спеціальну перевірку кандидатів на посаду командира добровольчого формування територіальної громади.

Розділ V

ПІДГОТОВКА, РОЗГОРТАННЯ ТА ВЕДЕННЯ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ОБОРОНИ УКРАЇНИ

Стаття 18. Підготовка територіальної оборони

1. Підготовка територіальної оборони є складовою підготовки держави до оборони та організовується Головнокомандувачем Збройних Сил України через Командувача Сил територіальної оборони Збройних Сил України.

2. Заходи щодо підготовки територіальної оборони не здійснюються на тимчасово окупованих територіях України та в межах районів ведення воєнних (бойових) дій.

3. Основи підготовки та виконання завдань територіальної оборони, порядок організації управління, взаємодії, підтримки та забезпечення сил і засобів, які залучаються до територіальної оборони, визначаються в Доктрині територіальної оборони, яка затверджується Верховним Головнокомандувачем Збройних Сил України.

4. Порядок організації, забезпечення та проведення підготовки добровольчих формувань територіальних громад до виконання завдань територіальної оборони визначається Кабінетом Міністрів України.

Стаття 19. Розгортання територіальної оборони

1. Розгортання територіальної оборони на всій території України або в окремих її місцевостях здійснюється з урахуванням розвитку суспільно-політичної обстановки у військово-сухопутних зонах та зонах (районах) територіальної оборони або воєнно-політичної обстановки навколо України для своєчасного реагування та вжиття необхідних заходів щодо захисту незалежності і територіальної цілісності України та усунення загроз національній безпеці України у воєнній сфері.

Підставою для розгортання територіальної оборони є введення в дію Зведеного плану територіальної оборони України або планів територіальної оборони в окремих її місцевостях.

2. Рішення про введення в дію Зведеного плану територіальної оборони України або планів територіальної оборони в окремих її місцевостях приймається Радою національної безпеки і оборони України за поданням Головнокомандувача Збройних Сил України, у якому зазначаються:

1) обґрунтування необхідності введення в дію Зведеного плану територіальної оборони України або планів територіальної оборони в окремих її місцевостях;

2) межі території, на якій вводиться Зведений план територіальної оборони України або плани територіальної оборони в окремих її місцевостях, час введення і строк, на який вони вводяться;

3) завдання органів управління територіальною обороною, органів державної влади та органів місцевого самоврядування щодо запровадження і здійснення заходів, передбачених Зведеним планом територіальної оборони України або планами територіальної оборони в окремих її місцевостях;

4) обмеження щодо введення в дію окремих складових Зведеного плану територіальної оборони України або планів територіальної оборони України за умов відсутності правового режиму воєнного стану;

5) інші питання, що впливають із цього Закону.

3. Рішення Ради національної безпеки і оборони України про введення в дію Зведеного плану територіальної оборони України або планів територіальної оборони в окремих її місцевостях, яке введено в дію указом Президента України, підлягає негайному оголошенню через засоби масової інформації або оприлюдненню іншим способом.

Стаття 20. Виконання завдань територіальної оборони

1. Виконання завдань територіальної оборони здійснюється поза районами ведення воєнних (бойових) дій.

2. З метою нарощування сил і засобів для стабілізації обстановки, а також у випадку визначення відповідної зони територіальної оборони районом ведення воєнних (бойових) дій, військові частини Сил територіальної оборони Збройних Сил України за рішенням Головнокомандувача Збройних Сил України можуть залучатися до виконання завдань територіальної оборони поза межами своєї зони територіальної оборони.

Стаття 21. Припинення та скасування дії планів територіальної оборони

1. Дія Зведеного плану територіальної оборони України або планів територіальної оборони в окремих її місцевостях припиняється після закінчення строку, на який їх було введено.

2. До закінчення строку, на який було введено Зведений план територіальної оборони України або плани територіальної оборони в окремих її місцевостях, за умови усунення загроз національній безпеці України у воєнній сфері, стабілізації обстановки Рада національної безпеки і оборони України приймає рішення про скасування дії відповідних планів територіальної оборони.

Дія планів територіальної оборони також скасовується в межах окремих місцевостей у разі розгортання в межах таких місцевостей угруповання військ (сил) або/чи угруповання об'єднаних сил, призначених для ведення воєнних (бойових) дій з відсічі збройній агресії проти України.

Рішення Ради національної безпеки і оборони України про скасування дії Зведеного плану територіальної оборони України або планів територіальної оборони в окремих її місцевостях вводиться в дію указом Президента України, який підлягає негайному оголошенню через засоби масової інформації або оприлюдненню іншим способом.

3. У випадку, передбаченому абзацом другим частини другої цієї статті, сили і засоби, які залучалися до виконання завдань територіальної оборони на відповідній місцевості, відповідно до рішення Головнокомандувача Збройних Сил України можуть передаватися в підпорядкування командувачу (командиру) угруповання військ (сил) або/чи угруповання об'єднаних сил.

Силам і засобам, які передані в підпорядкування командувачу (командиру) угруповання військ (сил) або/чи угруповання об'єднаних сил, визначаються бойові (спеціальні, оперативні-службові) завдання відповідно до їх призначення, структури та спроможностей.

Сили і засоби складових сил безпеки та сил оборони, які не передані в підпорядкування командувачу (командиру) угруповання військ (сил) або/чи угруповання об'єднаних сил, залучаються до виконання завдань за призначенням в інтересах цих угруповань за узгодженням з керівниками органів управління відповідних сил безпеки та сил оборони.

4. У ході відсічі збройній агресії проти України військові частини та окремі військовослужбовці Сил територіальної оборони Збройних Сил України, добровольчі формування територіальних громад та окремі члени добровольчих формувань територіальних громад можуть залучатися до виконання окремих завдань руху опору на тимчасово окупованих територіях у порядку та на умовах, визначених законодавством України.

Стаття 22. Порядок зберігання і застосування зброї, бойової техніки та спеціальних засобів під час виконання завдань територіальної оборони

1. Індивідуальна штатна зброя військовослужбовців Сил територіальної оборони Збройних Сил України, членів добровольчих формувань територіальних громад зберігається у визначених та спеціально обладнаних приміщеннях на території пунктів постійної дислокації або у визначених місцях зберігання у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

2. Застосування зброї, бойової техніки та спеціальних засобів Збройними Силами України, іншими складовими сил безпеки та сил оборони під час виконання завдань територіальної оборони здійснюється відповідно до законодавства України.

3. Члени добровольчих формувань територіальних громад мають право застосувати під час виконання завдань територіальної оборони особисті мисливську зброю та набій до неї у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Розділ VI

ФІНАНСУВАННЯ ТА МАТЕРІАЛЬНО-ТЕХНІЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОГО СПРОТИВУ

Стаття 23. Фінансування та матеріально-технічне забезпечення національного спротиву

1. Фінансування та матеріально-технічне забезпечення національного спротиву здійснюються за рахунок і в межах коштів Державного бюджету України, місцевих бюджетів, а також з інших не заборонених законодавством України джерел.

2. Видатки на здійснення та забезпечення заходів з організації, підготовки, підтримання та здійснення руху опору належать до таємних видатків Державного бюджету України.

3. Забезпечення добровольчих формувань територіальних громад індивідуальною штатною зброєю та боєприпасами до неї здійснюється в загальній системі забезпечення Збройних Сил України.

Розділ VII

СОЦІАЛЬНИЙ І ПРАВОВИЙ ЗАХИСТ

Стаття 24. Гарантії соціального і правового захисту військовослужбовців та членів добровольчих формувань територіальних громад, які беруть участь у національному спротиві

1. Соціальний і правовий захист військовослужбовців, які беруть участь у заходах підготовки та виконання завдань територіальної оборони, здійснюється згідно із Законом України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей».

2. На членів добровольчих формувань територіальних громад та акредитованих громадських об'єднань під час їх участі у заходах підготовки добровольчих формувань територіальних громад, а також виконання ними завдань територіальної оборони поширюються гарантії соціального і правового захисту, передбачені Законом України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей».

Стаття 25. Гарантії соціального і правового захисту осіб, які на добровільній та конфіденційній основі залучаються до виконання завдань руху опору

1. Особам, які на добровільній та конфіденційній основі залучаються до виконання завдань руху опору, гарантуються нерозголошення факту їх участі в русі опору, а також соціальний і правовий захист з боку держави у порядку та на умовах, визначених законодавством України.

2. З метою забезпечення безпеки і захисту осіб, які на добровільній та конфіденційній основі залучаються до виконання завдань руху опору, а також їх близьких родичів Командуванням Сил спеціальних операцій Збройних Сил України можуть здійснюватися спеціальні заходи безпеки.

3. Залучені до конфіденційного співробітництва особи, які брали участь у виконанні завдань руху опору на тимчасово окупованій території України, у районі проведення антитерористичної операції, районі здійснення заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії, або на інших територіях, де в період виконання цих завдань велися воєнні (бойові) дії, мають право на отримання статусу ветерана війни відповідно до Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» у визначеному Кабінетом Міністрів України порядку, що унеможливує розкриття факту залучення таких осіб до конфіденційного співробітництва.

4. У разі смерті (загибелі), встановлення інвалідності або часткової втрати працездатності без встановлення інвалідності, що настали у зв'язку з виконанням завдань руху опору, особи, які на добровільній та конфіденційній основі залучені до виконання завдань руху опору, або члени їх сімей мають право на призначення та виплату одноразової грошової допомоги, медичне забезпечення в розмірах і порядку, визначених для співробітників кадрового складу Сил спеціальних операцій Збройних Сил України.

5. У разі затримання, арешту або засудження незаконними органами чи формуваннями, утвореними на тимчасово окупованих територіях України, або органами чи формуваннями країни, яка здійснює збройну агресію проти України, осіб, які на добровільній та конфіденційній основі залучені до виконання завдань руху опору, у зв'язку з виконанням ними завдань руху опору держава вживає всіх можливих заходів для їх звільнення. Збитки, завдані таким особам у зв'язку з виконанням ними завдань руху опору, відшкодовуються в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

6. Залучені до конфіденційного співробітництва іноземці та особи без громадянства за клопотанням Міністра оборони України можуть бути прийняті до громадянства України за спрощеною процедурою або отримати статус біженця в Україні чи притулок в Україні. З дня прийняття до громадянства України або надання статусу біженця в Україні чи притулку в Україні на таких осіб поширюється дія положень частин другої - четвертої цієї статті.

Розділ VIII

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ З ПИТАНЬ НАЦІОНАЛЬНОГО СПРОТИВУ

Стаття 26. Відповідальність за порушення законодавства України з питань національного спротиву

1. Керівники та інші посадові особи центральних органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, органи військового управління, військових частин,

ДОКУМЕНТИ

підприємств, установ, організацій незалежно від їх підпорядкування та форми власності несуть кримінальну, адміністративну, дисциплінарну та матеріальну відповідальність за невиконання або неналежне виконання вимог цього Закону відповідно до закону.

2. Громадяни України, визнані винними у порушенні законодавства України з питань національного спротиву, несуть відповідальність відповідно до закону.

Розділ IX
ПРИКРИЦЕВІ І ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, та вводить­ся в дію з 1 січня 2022 року.

2. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) у Кодексі законів про працю України (Відомості Верховної Ради УРСР, 1971 р., додаток до № 50, ст. 375):

а) статтю 46 доповнити частиною другою такого змісту:

«Відсторонення від роботи керівників підприємств, установ та організацій військомов командуванням допускається у випадках, визначених Законом України «Про правовий режим воєнного стану»;

б) частину третю статті 119 після слів «під час мобілізації, на особливий період» доповнити словами «військову службу за призовом осіб із числа резервістів в особливий період»;

2) пункт 1 статті 3 Закону України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 15, ст. 190 із наступними змінами) доповнити підпунктом 4 такого змісту:

«4) членів добровольчих формувань територіальних громад під час їх участі у заходах підготовки добровольчих формувань територіальних громад, а також виконання ними завдань територіальної оборони України»;

3) частину першу статті 6 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 45, ст. 425 із наступними змінами) доповнити пунктом 24 такого змісту:

«24) залучені до конфіденційного співробітництва особи, які брали участь у виконанні завдань руху опору на тимчасово окупованій території України, у районі проведення антитерористичної операції, районі здійснення заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримуванні збройної агресії, або на інших територіях, де в період виконання цих завдань велися воєнні (бойові) дії»;

4) у Законі України «Про місцеве самоврядування в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 24, ст. 170 із наступними змінами):

а) у частині першій статті 36:

пункт 3 після слів «мобілізаційною підготовкою та цивільним захистом» доповнити словами «підготовкою і виконанням завдань територіальної оборони»;

пункт 8 викласти у такій редакції:

«8) здійснення заходів щодо підготовки населення України до участі в русі національного спротиву»;

доповнити пунктом 9 такого змісту:

«9) підготовка і подання відповідним районним/обласним радам пропозицій до цілевих місцевих програм підготовки територіальної оборони та підготовки населення України до участі в русі національного спротиву та участь в організації їх виконання»;

б) у частині першій статті 43:

пункт 16 після слів «культурного розвитку» доповнити словами «підготовки територіальної оборони та населення України до участі в русі національного спротиву»; доповнити пунктами 39 і 40 такого змісту:

«39) здійснення заходів щодо підготовки населення України до участі в русі національного спротиву в межах території відповідної адміністративно-територіальної одиниці»;

40) забезпечення проведення заходів щодо популяризації служби у військовому резерві»;

в) пункт 1 частини першої статті 44 викласти у такій редакції:

«1) підготовка і внесення на розгляд ради проектів програм соціально-економічного та культурного розвитку відповідно районів і областей, цільових місцевих програм підготовки територіальної оборони та підготовки населення до участі в русі національного спротиву, цільових програм з інших питань, а в місяцях компактного проживання національних меншин — також програм їх національно-культурного розвитку, проектів рішень, інших матеріалів з питань, передбачених цією статтею; забезпечення виконання рішень ради»;

г) у тексті Закону слова «громадський порядок» в усіх відмінках замінити словами «громадська безпека і порядок» у відповідному відмінку;

5) у Законі України «Про місцеві державні адміністрації» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 20-21, ст. 190 із наступними змінами):

а) у статті 27:

пункт 1 після слів «забезпечує виконання законодавства про» доповнити словами «територіальну оборону»;

пункт 2 після слів «здійснює заходи, пов'язані з» доповнити словами «територіальною обороною»;

пункт 3 доповнити словами «та громадян України, які проходять військову службу у військовому резерві (резервістах)»;

пункт 4 викласти в такій редакції:

«4) бере участь в організації та забезпеченні заходів підготовки населення України до участі в русі національного спротиву та підготовці молоді до військової служби, сприяє проведенню призову громадян на строкову військову та альтернативну (невійськову) службу на відповідній території»;

б) у тексті Закону слова «громадський порядок» в усіх відмінках замінити словами «громадська безпека і порядок» у відповідному відмінку;

6) текст статті 3 Закону України «Про Збройні Сили України» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 48, ст. 410; 2004 р., № 33-34, ст. 405; 2009 р., № 19, ст. 258; 2016 р., № 31, ст. 546) викласти у такій редакції:

«Збройні Сили України мають таку загальну структуру:

Генеральний штаб Збройних Сил України;

Командування об'єднаних сил Збройних Сил України;

види Збройних Сил України — Сухопутні війська, Повітряні Сили, Військово-Морські Сили;

окремі роди сил Збройних Сил України — Сили спеціальних операцій, Сили територіальної оборони, Сили логістики, Сили підтримки, Медичні сили;

окремі роди військ Збройних Сил України — Десантно-штурмові війська, Війська зв'язку та кібербезпеки;

органи військового управління, з'єднання, військові частини, вищі військові навчальні заклади, військові навчальні підрозділи закладів вищої освіти, установи та організації, що не належать до видів та окремих родів військ (сил) Збройних Сил України.

Організаційно Збройні Сили України складаються з органів військового управління, з'єднань, військових частин, вищих військових навчальних закладів, військових навчальних підрозділів закладів вищої освіти, установ та організацій»;

7) у Законі України «Про оборону України» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 49, ст. 420 із наступними змінами):

а) у статті 1:

абзац шістнадцятий викласти у такій редакції:

«Військове командування — Головнокомандувач Збройних Сил України, Командувач об'єднаних сил Збройних Сил України, командувачі видів та окремих родів військ (сил) Збройних Сил України, командувачі (начальники) органів військового управління, командири з'єднань, військових частин Збройних Сил України та інших утворених відповідно до законів України військових формувань»;

доповнити абзацями двадцяті четвертим — двадцять шостим такого змісту:

«бойові дії — форма застосування з'єднань, військових частин, підрозділів (інших сил і засобів) Збройних Сил України, інших складових сил оборони для вирішення бойових (спеціальних) завдань в операціях або самостійно під час відсічі збройної агресії проти України або ліквідації (нейтралізації) збройного конфлікту, виконання інших завдань із застосуванням будь-яких видів зброї (озброєння);

воєнні дії — організоване застосування сил оборони та сил безпеки для виконання завдань з оборони України;

район воєнних (бойових) дій — визначена рішенням Головнокомандувача Збройних Сил України частина сухопутної території України, повітряного або/та водного простору, на якій впродовж певного часу ведуться або/та можуть вестися воєнні (бойові) дії»;

б) частину третю статті 2 викласти в такій редакції:

«Для організації оборони держави Президент України за поданням Кабінету Міністрів України затверджує структуру плану оборони України, план оборони України та військово-адміністративний поділ території України на військово-сухопутні, військово-морські та військово-повітряні зони (райони), який є обов'язковим до врахування під час визначення меж зон (ділянок) відповідальності регіональних (територіальних, міжрегіональних, міждержавних) органів управління інших військових формувань, утворених відповідно до законів України та відповідних правоохоронних (спеціальних) органів. Порядок розроблення плану оборони України визначається Кабінетом Міністрів України»;

в) абзац дев'ятий статті 9 після слів «з мобілізаційної підготовки та мобілізації» доповнити словами «територіальної оборони»;

г) абзац восьмий частини третьої статті 12 після слів «територіальної оборони» доповнити словами «та руху опору»;

г) текст статті 18 викласти у такій редакції:

«Територіальна оборона України організовується та здійснюється відповідно до Закону України «Про основи національного спротиву» з урахуванням особливостей, визначених законодавством про оборону, мобілізацію та правовий режим воєнного стану»;

д) у тексті Закону слова «громадський порядок» в усіх відмінках замінити словами «громадська безпека і порядок» у відповідному відмінку;

8) частину третю статті 6 Закону України «Про політичні партії в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 23, ст. 118 із наступними змінами) доповнити пунктом 11 такого змісту:

«11) громадяни України, які зараховані до добровольчих формувань територіальних громад»;

9) у Законі України «Про військовий обов'язок і військову службу» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 38, ст. 324 із наступними змінами):

а) у тексті статті 26² слова «першої черги» виключити;

б) у статті 29:

частину третю викласти у такій редакції:

«3. Військовозобов'язані (крім резервістів) можуть бути призвані районними (міськими) територіальними центрами комплектування та соціальної підтримки один раз на три роки на навчальні збори строком до трьох місяців»;

частину шосту виключити;

в) у статті 39:

частину десяту після слів «передбаченими частиною третьою» замінити словами «передбаченими частинами третьою та п'ятою»;

у частині дванадцятій слова «виплачується грошове забезпечення в розмірі мінімальної заробітної плати» замінити словами «додатково до належного грошового забезпечення військовослужбовця виплачується мінімальна заробітна плата»;

10) частину другу статті 2 Закону України «Про адміністративні послуги» (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 32, ст. 409 із наступними змінами) доповнити пунктом 18 такого змісту:

«18) сертифікації інструкторів, які залучаються до підготовки військових частин (підрозділів) територіальної оборони Сил територіальної оборони Збройних Сил України та підготовки населення України до участі в русі національного спротиву»;

11) у Законі України «Про Національну гвардію України» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 17, ст. 594; 2016 р., № 3, ст. 35; із змінами, внесеними Законом України від 30 березня 2021 року № 1357-IX):

а) пункти 8 і 10 частини першої статті 2 викласти в такій редакції:

«8) охорона центральних баз матеріально-технічного забезпечення Міністерства внутрішніх справ України, охорона і оборона військових об'єктів, баз (закладів, установ) Національної гвардії України»;

«10) участь у спеціальних операціях із знешкодження озброєних злочинців, у боротьбі з диверсійно-розвідувальними силами агресора (противника), припиненні діяльності не передбачених законом воєнізованих або збройних формувань (груп), організованих груп та злочинних організацій на території України, а також у заходах, пов'язаних із припиненням терористичної діяльності»;

б) статтю 6¹ викласти в такій редакції:

«Стаття 6¹. Повноваження Міністра оборони України та Головнокомандувача Збройних Сил України щодо Національної гвардії України

1. Міністр оборони України:

1) спільно з Міністром внутрішніх справ України визначає порядок забезпечення органів військового управління, з'єднань і військових частин Національної гвардії України, які в особливий період підпорядковуються органам військового управління Збройних Сил України;

2) затверджує єдині вимоги щодо якісних характеристик військового озброєння і військової техніки та розрахункову кількість основних видів номенклатури озброєння і військової (спеціальної) техніки, необхідних для оснащення Збройних Сил України та Національної гвардії України, згідно з визначеними потребами та пріоритетами;

3) організовує розроблення єдиних для Збройних Сил України та Національної гвардії України технічних регламентів у сфері військового озброєння і військової техніки;

4) організовує у межах компетенції комплектування Національної гвардії України військовослужбовцями, які проходять строкову військову службу, військову службу за призовом під час мобілізації, на особливий період, військову службу за призовом осіб офіцерського складу;

5) організовує участь у забезпеченні мобілізації та демобілізації в Національній гвардії України;

6) погоджує тактико-технічні (технічні) завдання на виконання дослідно-конструкторських робіт з розроблення нових зразків озброєння, військової (спеціальної) техніки та військової зброї, їх складових частин, а також модернізації зазначених зразків для потреб Національної гвардії України;

7) здійснює інші повноваження у сфері оборони держави, передбачені законом.

2. Головнокомандувач Збройних Сил України:

1) узгоджує програми розвитку Національної гвардії України в частині, що стосується оборони держави, а також плани підготовки її органів військового управління, з'єднань і військових частин, призначених для підпорядкування органам військового управління Збройних Сил України в особливий період та виконання завдань територіальної оборони;

2) організовує участь у забезпеченні мобілізації та демобілізації в Національній гвардії України»;

3) організовує методологічне, методичне та наукове забезпечення мобілізаційної підготовки Національної гвардії України.

3. З настанням особливого періоду Національна гвардія України для виконання завдань з оборони держави приводиться в готовність до виконання завдань за призначенням і підпорядковується Головнокомандувачу Збройних Сил України, крім військових частин (підрозділів), які здійснюють конвоювання та охорону дипломатичних представництв»;

в) у тексті Закону слова «громадський порядок» в усіх відмінках замінити словами «громадська безпека і порядок» у відповідному відмінку;

12) у Законі України «Про правовий режим воєнного стану» (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 28, ст. 250 із наступними змінами):

а) у статті 3:

у частині першій:

абзац другий викласти в такій редакції:

«Головнокомандувач Збройних Сил України, Командувач об'єднаних сил Збройних Сил України, командувачі видів та окремих родів військ (сил) Збройних Сил України, командувачі (начальники) органів військового управління, командири з'єднань, військових частин Збройних Сил України та інших утворених відповідно до законів України військових формувань»;

абзац третій виключити;

доповнити частиною другою такого змісту:

«2. Військове командування, в межах повноважень, визначених цим Законом та Указом Президента України про введення воєнного стану в Україні або окремих її місцевостях, затвердженим Верховною Радою України, видає обов'язкові до виконання накази і директиви з питань забезпечення оборони, громадської безпеки і порядку, здійснення заходів правового режиму воєнного стану»;

б) у статті 8:

у частині першій:

пункт 1 викласти в такій редакції:

«1) встановлювати (посилювати) охорону об'єктів державного значення, об'єктів державного значення національної транспортної системи України та об'єктів, що забезпечують життєдіяльність населення, і вводити особливий режим їх роботи. Порядок встановлення (посилення) охорони таких об'єктів та їх перелік, що із введенням воєнного стану підлягають охороні, а також порядок особливого режиму їх роботи затверджуються Кабінетом Міністрів України»;

пункт 5 після слова «запроваджувати» доповнити словами «у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України»;

пункт 6 після слова «встановлювати» доповнити словами «у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України»;

пункт 7 після слова «перевіряти» доповнити словами «у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України»;

пункт 8 після слова «забороняти» доповнити словами «у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України»;

пункт 10 після слова «встановлювати» доповнити словами «у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України»;

пункт 11 після слова «регулювати» доповнити словами «у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України»;

пункт 12 після слів «правового режиму воєнного стану» доповнити словами «у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України»;

пункт 13 після слова «забороняти» доповнити словами «у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України»;

пункт 15 доповнити словами «у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України»;

пункти 20 і 21 викласти у такій редакції:

«20) запроваджувати у разі необхідності у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України, нормоване забезпечення населення основними продовольчими і не-продовольчими товарами;

21) видавати накази (розпорядження) про відсторонення від роботи керівників підприємств, установ та організацій без збереження заробітної плати за неналежне виконання ними обов'язків, визначених цим Законом, та накази (розпорядження) про призначення виконавчих обов'язків керівників зазначених підприємств, установ і організацій на час дії правового режиму воєнного стану»;

пункт 24 після слова «здійснювати» доповнити словами «у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України»;

частину третю виключити;

в) доповнити статтями 12¹ і 12² такого змісту:

«Стаття 12¹. Діяльність Кабінету Міністрів України в умовах воєнного стану

1. Кабінет Міністрів України в разі введення воєнного стану в Україні або окремих її місцевостях:

1) працює відповідно до Регламенту Кабінету Міністрів України в умовах воєнного стану;

2) розробляє та вводить в дію План запровадження та забезпечення заходів правового режиму воєнного стану в окремих місцевостях України з урахуванням загроз та особливостей конкретної ситуації, яка склалася;

3) організовує та здійснює керівництво центральними та іншими органами виконавчої влади в умовах воєнного стану.

Стаття 12². Діяльність судів, органів та установ системи правосуддя в умовах воєнного стану

1. В умовах правового режиму воєнного стану суди, органи та установи системи правосуддя діють виключно на підставі, в межах повноважень та в спосіб, визначені Конституцією України та законами України.

2. Повноваження судів, органів та установ системи правосуддя, передбачені Конституцією України, в умовах правового режиму воєнного стану не можуть бути обмежені»;

г) у статті 15:

частину другу доповнити пунктом 43 такого змісту:

«43) прийняття рішень про заборону торгівлі зброєю, сильнодіючими хімічними і отруйними речовинами, а також алкогольними напоями та речовинами, виробленими на спиртовій основі»;

частину третю доповнити пунктом 11 такого змісту:

«11) прийняття рішень про заборону торгівлі зброєю, сильнодіючими хімічними і отруйними речовинами, а також алкогольними напоями та речовинами, виробленими на спиртовій основі»;

г) у тексті Закону:

слова «начальник Генерального штабу — Головнокомандувач Збройних Сил України» в усіх відмінках замінити словами «Головнокомандувач Збройних Сил України» у відповідному відмінку;

слова «громадський порядок», «громадський порядок та безпека», «громадський порядок і безпека» в усіх відмінках замінити словами «громадська безпека і порядок» у відповідному відмінку;

13) у Законі України «Про Національну поліцію» (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 40-41, ст. 379 із наступними змінами):

а) у частині першій статті 23:

пункт 24 викласти у такій редакції:

«24) бере участь відповідно до повноважень у забезпеченні та здійсненні заходів правового режиму воєнного або надзвичайного стану, зони надзвичайної екологічної ситуації у разі їх введення на всій території України або в окремій місцевості»;

доповнити пунктами 34 і 35 такого змісту:

«34) здійснює у взаємодії зі Збройними Силами України, Національною гвардією України, Державною прикордонною службою України, Державною спеціальною службою транспорту, Службою безпеки України боротьбу з диверсійно-розвідувальними силами агресора (противника) та не передбаченими законами України воєнізованими або збройними формуваннями»;

35) сприяє Державній прикордонній службі України у виявленні каналів незаконного перетинання державного кордону, переміщення зброї, боєприпасів, вибухових речовин та разом із відповідними правоохоронними органами ліквідує такі канали»;

б) статтю 24 доповнити частинами другою та третьою такого змісту:

«2. У разі виникнення загрози державному суверенітету України та її територіальної цілісності, а також у ході відсічі збройної агресії проти України органи та підрозділи, що входять до системи поліції, відповідно до законодавства України беруть участь у виконанні завдань територіальної оборони, забезпеченні та здійсненні заходів правового режиму воєнного стану у разі його оголошення на всій території України або в окремій місцевості.

3. У ході забезпечення та здійснення заходів правового режиму воєнного стану у разі його оголошення на всій території України або в окремій місцевості, виконання завдань територіальної оборони органи та підрозділи, що входять до системи поліції та дислокуються в межах Автономної Республіки Крим та міста Севастополя, області, міста Києва, підпорядковуються відповідному начальнику Головного управління Національної поліції в Автономній Республіці Крим та місті Севастополі, області, місті Києві»;

в) у тексті Закону слова «громадський порядок» в усіх відмінках замінити словами «громадська безпека і порядок» у відповідному відмінку;

14) у Законі України «Про національну безпеку України» (Відомості Верховної Ради України, 2018 р., № 31, ст. 241 із наступними змінами):

а) абзац перший частини другої статті 12 після слів «Служба безпеки України» доповнити словами «Антитерористичний центр при Службі безпеки України, Служба судової охорони»;

б) доповнити статтею 21¹ такого змісту:

«Стаття 21¹. Служба судової охорони

1. Служба судової охорони — державний орган у системі правосуддя для забезпечення охорони та підтримання громадського порядку в судах, органах та установах системи правосуддя.

2. Статус і повноваження Служби судової охорони визначаються Законом України «Про судоустрій і статус судів».

3. Кабінету Міністрів України у шестимісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації цього Закону;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення у відповідність із цим Законом нормативно-правових актів міністерств та інших центральних органів виконавчої влади.

4. Кабінету Міністрів України у 2022 році поінформувати Верховну Раду України про стан виконання цього Закону.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
16 липня 2021 року
№ 1702-IX

КАБІNET МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 20 серпня 2021 р. № 974-р
Київ

Про схвалення проекту Угоди між Урядом України та Урядом Сполучених Штатів Америки про співробітництво у використанні інформації про тих, хто подорожує

Схвалити проект Угоди між Урядом України та Урядом Сполучених Штатів Америки про співробітництво у використанні інформації про тих, хто подорожує.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІNET МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 26 серпня 2021 р. № 1005-р
Київ

Про погодження реорганізації акціонерного товариства «Завод «Електроважмаш» шляхом приєднання до акціонерного товариства «Турбоатом»

1. Відповідно до пункту 22 частини другої статті 5 Закону України «Про управління об'єктами державної власності» погодитися з пропозицією Фонду державного майна щодо реорганізації акціонерного товариства «Завод «Електроважмаш» (код згідно з ЄДРПОУ 00213121) після завершення перетворення державного підприємства «Завод «Електроважмаш» у процесі приватизації шляхом приєднання до акціонерного товариства «Турбоатом» (код згідно з ЄДРПОУ 05762269).

2. Фонду державного майна здійснити комплекс заходів і процедур, пов'язаних із приєднанням акціонерного товариства «Завод «Електроважмаш» до акціонерного товариства «Турбоатом» відповідно до вимог законодавства.

3. У додатку до розпорядження Кабінету Міністрів України від 16 січня 2019 р. № 36 «Про затвердження переліку об'єктів великої приватизації державної власності» підрозділ «Фонд державного майна» розділу «Машино- та приладобудування» доповнити такою позицією:

«05762269 Акціонерне товариство «Турбоатом» 75,22407664».

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 18 серпня 2021 р. № 911
Київ

Про затвердження Порядку формування та перевірки е-паспорта і е-паспорта для виїзду за кордон, їх електронних копій

Відповідно до частини другої статті 14¹ Закону України «Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус» Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ**:

1. Затвердити Порядок формування та перевірки е-паспорта і е-паспорта для виїзду за кордон, їх електронних копій, що додається.
2. Визнати такими, що втратили чинність, постанови Кабінету Міністрів України згідно з переліком, що додається.
3. Ця постанова набирає чинності з дня її опублікування, крім пункту 16 Порядку, затвердженого цією постановою, який набирає чинності з 1 січня 2022 року.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 18 серпня 2021 р. № 911

ПОРЯДОК
формування та перевірки е-паспорта і е-паспорта для виїзду за кордон, їх електронних копій

1. Цей Порядок визначає механізм формування е-паспорта та е-паспорта для виїзду за кордон, їх електронних копій та процедури їх перевірки органами державної влади, органами місцевого самоврядування, юридичними та фізичними особами.
2. Терміни в цьому Порядку вживаються у значенні, наведеному в Законі України «Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус».
3. Е-паспорт і е-паспорт для виїзду за кордон формуються засобами Єдиного державного вебпорталу електронних послуг (далі — Портал Дія) за бажанням особи, на ім'я якої оформлено паспорт громадянина України у формі картки або паспорт громадянина України для виїзду за кордон, із застосуванням засобів Єдиного державного демографічного реєстру (далі — Реєстр).

Особа, яка досягла 14-річного віку і в установленому законодавством порядку отримала паспорт громадянина України у формі картки та/або паспорт громадянина України для виїзду за кордон, може використовувати е-паспорт та/або е-паспорт для виїзду за кордон у передбачених законом випадках.

Для формування та використання е-паспорта та/або е-паспорта для виїзду за кордон особі необхідно встановити мобільний додаток Порталу Дія на електронний пристрій, критерії якого підтримують використання такого додатка (далі — електронний пристрій), підключений до Інтернету, та пройти електронну ідентифікацію та автентифікацію.

4. Е-паспорт та е-паспорт для виїзду за кордон формуються автоматично засобами Порталу Дія за наявності підключення електронного пристрою до Інтернету, працездатності встановленого мобільного додатка Порталу Дія та наявної електронної інформаційної взаємодії Порталу Дія і Реєстру та/або автоматизованих інформаційних і довідкових систем, реєстрів та банків даних, держателями (адміністраторами) яких є органи державної влади, органи місцевого самоврядування, шляхом використання наявної в Реєстрі інформації, зазначеної у пунктах 5 і 6 цього Порядку та переданої до Порталу Дія інформаційними ресурсами єдиної інформаційної системи МВС, а також з Державного реєстру фізичних осіб — платників податків щодо реєстраційного номера облікової картки платника податків.

Е-паспорт та/або е-паспорт для виїзду за кордон формуються, якщо паспорт громадянина України у формі картки та/або паспорт громадянина України для виїзду за кордон є дійсними та строк їх дії не закінчився.

Сформований е-паспорт, е-паспорт для виїзду за кордон разом з унікальним електронним ідентифікатором (QR-код, штрих-код, цифровий код) (далі — унікальний електронний ідентифікатор) відображається через мобільний додаток Порталу Дія за наявності необхідної інформації в Реєстрі.

Унікальний електронний ідентифікатор автоматично формується засобами Порталу Дія за наявності підключення електронного пристрою до Інтернету та працездатності мобільного додатка Порталу Дія. Сформований унікальний електронний ідентифікатор дійсний протягом трьох хвилин з моменту формування.

Е-паспорт та е-паспорт для виїзду за кордон є дійсними лише за наявності унікального електронного ідентифікатора та не можуть використовуватися без нього.

5. У е-паспорті відображається така інформація:
 - 1) назва держави;
 - 2) назва документа;
 - 3) прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності) особи українською мовою та латинськими літерами;
 - 4) стать;
 - 5) громадянство;
 - 6) дата народження;
 - 7) унікальний номер запису в Реєстрі;
 - 8) місце народження;
 - 9) дата видачі документа;
 - 10) дата закінчення строку дії документа;
 - 11) відцифрований образ обличчя особи;
 - 12) відцифрований підпис особи;
 - 13) номер документа;
 - 14) уповноважений суб'єкт, який видав документ (код);
 - 15) реєстраційний номер облікової картки платника податків з Державного реєстру фізичних осіб — платників податків (за наявності);

- 16) адреса зареєстрованого місця проживання та дата реєстрації (за наявності).
6. У е-паспорті для виїзду за кордон відображається така інформація:

- 1) назва держави;
- 2) назва документа;
- 3) тип документа;
- 4) код держави;
- 5) прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності) особи українською мовою та латинськими літерами;
- 6) стать;
- 7) громадянство;
- 8) дата народження;
- 9) унікальний номер запису в Реєстрі;
- 10) місце народження;
- 11) дата видачі документа;
- 12) дата закінчення строку дії документа;
- 13) відцифрований образ обличчя особи;
- 14) відцифрований підпис особи;
- 15) серія та/або номер документа;
- 16) уповноважений суб'єкт, який видав документ (код);
- 17) реєстраційний номер облікової картки платника податків з Державного реєстру фізичних осіб — платників податків (за наявності);
- 18) адреса зареєстрованого місця проживання та дата реєстрації (за наявності).

7. Відомості (дані) про реєстраційний номер облікової картки платника податків можуть відображатися окремо від е-паспорта та

е-паспорта для виїзду за кордон (відображається інформація, передбачена підпунктами 3, 6, 15 пункту 5 та підпунктами 5, 8, 17 пункту 6 цього Порядку);

Реєстраційний номер облікової картки платника податків (за наявності) відображається з використанням інформації, що міститься в

е-паспорті, та інформації з Державного реєстру фізичних осіб — платників податків.

8. Е-паспорт, е-паспорт для виїзду за кордон пред'являються особою на електронному пристрої, критерії якого підтримують використання мобільного додатка Порталу Дія.

9. Перевірка е-паспорта та е-паспорта для виїзду за кордон з використанням унікального електронного ідентифікатора у режимі реального часу є обов'язковою умовою їх використання особою для отримання адміністративних та інших послуг, у будь-яких інших випадках, передбачених законодавством.

Перевірка е-паспорта, е-паспорта для виїзду за кордон здійснюється за допомогою електронних пристроїв шляхом зчитування або введення унікального електронного ідентифікатора, який забезпечує отримання даних з Реєстру інформаційними ресурсами єдиної інформаційної системи МВС на запит Порталу Дія.

Перевірка та підтвердження даних про реєстраційний номер облікової картки платника податків реєстраційним даним особи, внесеним до Державного реєстру фізичних осіб — платників податків, здійснюється Порталом Дія за допомогою технічних засобів, зокрема з використанням унікального електронного ідентифікатора шляхом інформаційної взаємодії з Державним реєстром фізичних осіб — платників податків з урахуванням вимог законодавства з питань захисту інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах.

За результатами перевірки на електронному пристрої, за допомогою якого здійснювалася така перевірка засобами Порталу Дія, формується відповідне інформаційне повідомлення.

10. Електронні копії е-паспорта та е-паспорта для виїзду за кордон (далі — електронні копії) подаються особою через Портал Дія, зокрема з використанням мобільного додатка Порталу Дія.

Електронна копія містить відомості, зазначені в пунктах 5 та 6 цього Порядку, а також ідентифікатор запити та інформацію про дату запити і отримувача електронної копії.

Електронні копії формуються засобами Порталу Дія із накладенням віддаленого кваліфікованого електронного підпису «Дія.Підпис» («Дія ID») особи та кваліфікованої електронної печатки технічного адміністратора Порталу Дія з відповідною кваліфікованою електронною позначкою часу.

11. Електронні копії, окрема інформація (відомості, дані), що містяться в е-паспорті або в е-паспорті для виїзду за кордон, подаються особою засобами Порталу Дія, зокрема з використанням мобільного додатка Порталу Дія, за умови проведення перевірки таких даних засобами Порталу Дія.

Такі електронні копії передаються особою з використанням мобільного додатка Порталу Дія до визначених нею органів державної влади, органів місцевого самоврядування, юридичних та фізичних осіб, інформаційні системи яких підключені до Порталу Дія.

12. Органи державної влади, органи місцевого самоврядування, юридичні та фізичні особи для забезпечення можливості перевірки е-паспорта та е-паспорта для виїзду за кордон та отримання електронних копій (відомостей, даних) підключають власні інформаційні системи до Порталу Дія.

Для підключення інформаційних систем до Порталу Дія органами державної влади, органами місцевого самоврядування, юридичними та фізичними особами разом з держателем Порталу Дія визначається порядок інформаційної взаємодії та формат файлів, які містять електронні копії (відомості, дані), що передаються.

Інформаційні системи органів державної влади, органів місцевого самоврядування, юридичних та фізичних осіб, що підключаються до Порталу Дія для забезпечення можливості отримання електронних копій (відомостей, даних), повинні відповідати вимогам законодавства у сфері захисту інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах.

Органи державної влади, органи місцевого самоврядування, юридичні та фізичні особи забезпечують належне функціонування та безперерйну роботу власних інформаційних систем для забезпечення можливості перевірки е-паспорта та е-паспорта для виїзду за кордон та для отримання за рішенням особи електронних копій (відомостей, даних).

Органи державної влади, органи місцевого самоврядування, юридичні та фізичні особи під час обробки персональних даних забезпечують виконання вимог Закону України «Про захист персональних даних» у зв'язку з отриманням електронних копій (відомостей, даних).

13. Електронні копії також можуть бути сформовані засобами Порталу Дія, зокрема з використанням мобільного додатка Порталу Дія, для подальшої їх передачі електронною поштою з дотриманням вимог законодавства у сфері захисту інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах, а також за умови укладення органами державної влади, органами місцевого самоврядування, юридичними та фізичними особами з технічним адміністратором Порталу Дія договору приєднання.

14. Особа може ознайомитися з інформацією про передані електронні копії (відомості, дані), а саме про ідентифікатор запити, інформацію про отримувача запити, дату запити та вид документа, що запитувався на Порталі Дія, зокрема з використанням мобільного додатка Порталу Дія.

15. Перевірка електронних копій (відомостей, даних) здійснюється шляхом перевірки накладеного на них віддаленого кваліфікованого електронного підпису «Дія.Підпис» («Дія ID») особи та кваліфікованої електронної печатки технічного адміністратора Порталу Дія відповідно до вимог Закону України «Про електронні довірчі послуги».

16. Використання та/або перевірка е-паспорта та е-паспорта для виїзду за кордон може здійснюватися також з використанням резервного унікального електронного ідентифікатора у формі QR-коду (далі —резервний QR-код) у разі відсутності підключення електронних пристроїв до Інтернету та/або працездатності Порталу Дія, та/або відсутності електронної інформаційної взаємодії між Порталом Дія та Реєстром та/або автоматизованими інформаційними і довідковими системами, реєстрами та банками даних, держателями (адміністраторами) яких є органи державної влади, органи місцевого самоврядування.

Резервний QR-код формується автоматично засобами Порталу Дія та містить інформацію з Реєстру, зазначену в пунктах 5 і 6 цього Порядку, та оновлюється кожні 48 годин за умови підключення електронного пристрою до Інтернету та наявності необхідної інформації в Реєстрі.

Резервний QR-код зберігається з мобільного додатка Порталу Дія на електронний пристрій особи та розміщується в його сховищі.

Використання та/або перевірка е-паспорта та е-паспорта для виїзду за кордон за резервним QR-кодом здійснюється виключно у таких випадках:

перевезення пасажирів транспортом загального користування (залізничним, морським, річковим, автомобільним, авіаційним та міським електротранспортом);

допуску до складання зовнішнього незалежного оцінювання та іспитів у закладах освіти.

17. Інформаційна взаємодія здійснюється з використанням засобів системи електронної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів.

У разі відсутності технічної можливості передачі даних з використанням каналів зв'язку системи електронної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів інформаційна взаємодія суб'єктів інформаційних відносин може здійснюватися з використанням інших інформаційно-телекомунікаційних систем із застосуванням в них відповідних комплексних систем захисту інформації з підтвердженою відповідністю за результатами державної експертизи в порядку, встановленому законодавством.

Технічна процедура інформаційної взаємодії визначається Мінцифри разом із суб'єктами інформаційної взаємодії.

Обмін інформацією здійснюється в електронній формі з дотриманням вимог Законів України «Про електронні довірчі послуги», «Про захист персональних даних», «Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах».

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 18 серпня 2021 р. № 911

ПЕРЕЛІК

постанов Кабінету Міністрів України, що втратили чинність

1. Постанова Кабінету Міністрів України від 15 квітня 2020 р. № 278 «Про реалізацію експериментального проекту щодо застосування відображення в електронному вигляді інформації, що міститься в паспорті громадянина України у формі картки, та відображення в електронному вигляді інформації, що міститься у паспорті громадянина України для виїзду за кордон» (Офіційний вісник України, 2020 р., № 34, ст. 1134).
2. Постанова Кабінету Міністрів України від 16 вересня 2020 р. № 885 «Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 15 квітня 2020 р. № 278» (Офіційний вісник України, 2020 р., № 79, ст. 2525).
3. Постанова Кабінету Міністрів України від 23 вересня 2020 р. № 912 «Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 15 квітня 2020 р. № 278» (Офіційний вісник України, 2020 р., № 82, ст. 2653).

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 1 вересня 2021 р. № 912
Київ

Про внесення зміни до пункту 1 постанови Кабінету Міністрів України від 7 жовтня 2015 р. № 815

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ**:

Внести зміну до пункту 1 постанови Кабінету Міністрів України від 7 жовтня 2015 р. № 815 «Про деякі питання правління акціонерного товариства «Українська залізниця» (Офіційний вісник України, 2015 р., № 82, ст. 2719; 2019 р., № 49, ст. 1661; 2020 р., № 49, ст. 1536), замінивши слово «шість» словом «сім».

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 1 вересня 2021 р. № 913
Київ

Про внесення змін до Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для здійснення заходів з підтримки розвитку лідерства в Україні

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ**:

Внести до Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для здійснення заходів з підтримки розвитку лідерства в Україні, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 10 травня 2018 р. № 384 (Офіційний вісник України, 2018 р., № 42, ст. 1495, № 99, ст. 3285), такі зміни:

в абзацах восьмому і дванадцятому пункту 2 цифри «25» замінити цифрами «15»;

абзац другого пункту 3 після слів «пов'язаних з організацією заходів» доповнити словами «, а також забезпечення участі у таких заходах дітей та молоді (в частині оплати транспортних витрат (авіаційне, залізничне та автобусне перевезення), витрат на харчування і проживання учасників заходів);

у пункті 6:

в абзаці другому цифри «75» замінити цифрами «85»;

в абзаці третьому цифри «25» замінити цифрами «15».

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 1 вересня 2021 р. № 914
Київ

Про затвердження Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для розвитку метрополітену в м. Києві

Відповідно до частини сьомої статті 20 Бюджетного кодексу України Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ**:

Затвердити Порядок використання коштів, передбачених у державному бюджеті для розвитку метрополітену в м. Києві, що додається.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України
від 1 вересня 2021 р. № 914

ПОРЯДОК
використання коштів, передбачених у державному бюджеті для розвитку метрополітену в м. Києві

1. Цей Порядок визначає механізм використання коштів, передбачених у державному бюджеті за програмою «Програма розвитку метрополітену у місті Києві» (далі — бюджетні кошти).
2. Головним розпорядником бюджетних коштів та відповідальним виконавцем бюджетної програми є Мінрегіон.
3. Одержувачі бюджетних коштів визначаються з урахуванням критеріїв, визначених постановою Кабінету Міністрів України від 28 лютого 2002 р. № 228 «Про затвердження Порядку складання, розгляду, затвердження та основних вимог до виконання кошторисів бюджетних установ» (Офіційний вісник України, 2002 р., № 9, ст. 414).
4. Бюджетні кошти використовуються для розроблення (коригування) проектної документації на будівництво метрополітену в м. Києві.
5. Спрямування бюджетних коштів здійснюється відповідно до переліку об'єктів розвитку метрополітену в м. Києві та обсягу бюджетних коштів для їх фінансування у 2021 році згідно з додатком.
6. Видатки, пов'язані з фінансуванням об'єктів капітального будівництва за рахунок бюджетних коштів, здійснюються відповідно до Порядку державного фінансування капітального будівництва, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 27 грудня 2001 р. №1764 (Офіційний вісник України, 2001 р., № 52, ст. 2374).
7. Розроблення (коригування) проектної документації на будівництво метрополітену в м. Києві здійснюється відповідно до Порядку розроблення проектної документації на будівництво об'єктів, затвердженого Мінрегіоном.
8. Затвердження проектної документації на будівництво метрополітену в м. Києві та проведення її експертизи здійснюються відповідно до Порядку затвердження проектів будівництва і проведення їх експертизи, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 11 травня 2011 р. № 560 (Офіційний вісник України, 2011 р., № 41, ст. 1674).
9. Закупівля товарів, робіт і послуг за бюджетні кошти здійснюється в установленому законом порядку.
10. Попередня оплата таких товарів, робіт і послуг проводиться з урахуванням положень бюджетного законодавства.
11. Відображення у первинному та бухгалтерському обліку інформації про отримані (створені) оборотні і необоротні активи, а також відкриття рахунків, реєстрація, облік бюджетних зобов'язань в органах Казначейства та проведення операцій, пов'язаних з використанням бюджетних коштів, здійснюється в установленому законодавством порядку.
12. Одержувачі бюджетних коштів подають щомісяця до 10 числа наступного місяця Мінрегіону інформацію про використання бюджетних коштів у розрізі об'єктів.
13. Складення та подання фінансової і бюджетної звітності про використання бюджетних коштів, а також контроль за їх цільовим та ефективним витрачанням здійснюються в установленому законодавством порядку.

Додаток

до Порядку

ПЕРЕЛІК

об'єктів розвитку метрополітену в м. Києві та обсяг бюджетних коштів для їх фінансування у 2021 році

Найменування об'єкта та його місцезнаходження	Обсяг фінансування, тис. гривень
Коригування проекту будівництва Подільсько-Вигурівської лінії метрополітену в м. Києві від станції «Глибочицька» до станції «Райдужна» з відгалуженням у напрямку житлового масиву Вигурівщина — Троєщина	50 000
Коригування проекту будівництва першої черги Лівобережної лінії метрополітену Троєщина — Осокорки від вул. Милославська до станції «Лівобережна» з електродепо Троєщина	50 000

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 26 серпня 2021 р. № 989-р
Київ

Про звільнення Смаля В. І. з посади заступника Голови Державного агентства лісових ресурсів України з питань цифрового розвитку, цифрових трансформацій і цифровізації

Звільнити Смаля Віктора Ігоровича, призначеного за контрактом про проходження державної служби на період дії карантину, установленого з метою запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2, з посади заступника Голови Державного агентства лісових ресурсів України з питань цифрового розвитку, цифрових трансформацій і цифровізації у зв'язку із закінченням строку дії контракту (частина перша статті 85 Закону України «Про державну службу»).

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 26 серпня 2021 р. № 990-р
Київ

Про призначення Смаля В. І. заступником Голови Державного агентства лісових ресурсів України з питань цифрового розвитку, цифрових трансформацій і цифровізації

Призначити Смаля Віктора Ігоровича заступником Голови Державного агентства лісових ресурсів України з питань цифрового розвитку, цифрових трансформацій і цифровізації з дати початку фактичного виконання ним посадових обов'язків строком на п'ять років з оплатою праці відповідно до законодавства.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 26 серпня 2021 р. № 1007-р
Київ

Про зміну складу Ради безбар'єрності

Вести до складу Ради безбар'єрності, утвореної постановою Кабінету Міністрів України від 14 квітня 2021 р. № 443 «Про утворення Ради безбар'єрності» (Офіційний вісник України, 2021 р., № 37, ст. 2204), Ломакіну Тетяну Анатоліївну — Радника — уповноваженого Президента України з питань безбар'єрності (за згодою).

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД З ПРАВ ЛЮДИНИ ТА УКРАЇНА

СПРАВА «ЗВАРИЧ І МАРЧЕВСЬКА ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE ZVARYCH AND MARCHEVSKA v. UKRAINE) (Заяви № 3391/17 та № 32353/20)

Стислий виклад рішення від 22 липня 2021 року

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявники скаржилися за пунктом 1 статті 6 та статтею 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція), що тривалість цивільних проваджень у їхніх справах була надмірною із вимогою «розумного строку», а у заявників не було ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з цим.

З огляду на всі наявні в Європейського суду документи та відповідно до його практики Європейський суд дійшов висновку, що тривалість цивільних проваджень у цих справах була надмірною і не відповідала вимозі «розумного строку», а у заявників не було ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з цими скаргами, і констатував порушення пункту 1 статті 6 та статті 13 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД ОДНОГОЛОСНО

1. *Вирішує* об'єднати заяви;
2. *Оголошує* заяви прийнятними;
3. *Постановляє*, що ці заяви свідчать про порушення пункту 1 статті 6 та статті 13 Конвенції у зв'язку з надмірною тривалістю цивільних проваджень та відсутністю ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з цим;
4. *Постановляє*, що:

(а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявникам суми, зазначені у таблиці в додатку, які мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти.

5. *Відхиляє* решту вимог заявника щодо справедливої сатисфакції у заяві № 3391/17».

СПРАВА «МАРТИНЕНКО ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF MARTYNYENKO v. UKRAINE) (Заяви № 4582/20 та № 19320/20)

Стислий виклад рішення від 22 липня 2021 року

Заявник тримався під вартою у державній установі «Дніпровська установа виконання покарань (№ 4)».

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявник скаржився за статтями 3 та 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) на неналежні умови тримання його під вартою та відсутність у національному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з цим. Заявник також висував інші скарги за Конвенцією.

Розглянувши скарги заявника за статтями 3 та 13 Конвенції, Європейський суд нагадав, що під час встановлення, чи є умови тримання такими, «що принижують гідність» у розумінні статті 3 Конвенції, серйозний брак простору у в'язничних камерах вважається дуже впливовим чинником та може становити порушення як сам собою, так і в сукупності з іншими недоліками. Посилаючись на свою попередню практику, Європейський суд дійшов висновку, що умови тримання заявника під вартою були неналежними, і заявник не мав у своєму розпорядженні ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з його скаргами, та констатував порушення статей 3 та 13 Конвенції.

Щодо інших скарг заявника Європейський суд, посилаючись на свою попередню практику у справах проти України, дійшов висновку про порушення пункту 3 статті 5 Конвенції у зв'язку з надмірною тривалістю тримання заявника під вартою під час кримінального провадження, пункту 5 статті 5 Конвенції у зв'язку з відсутністю або наданням неналежного відшкодування за надмірно тривале тримання заявника під вартою, а також пункту 1 статті 6 Конвенції у зв'язку з надмірною тривалістю кримінального провадження щодо заявника.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

1. *Вирішує* об'єднати заяви;
2. *Оголошує* заяви прийнятними;
3. *Постановляє*, що було порушено статті 3 та 13 Конвенції у зв'язку з неналежними умовами тримання під вартою та відсутністю у національному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з цим;
4. *Постановляє*, що було порушено Конвенцію у зв'язку з іншими скаргами, поданими відповідно до усталеної практики Суду (див. таблицю у додатку);
5. *Постановляє*, що:

(а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявнику суми, зазначені у таблиці в додатку, які мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти».

СПРАВА «Іштван Степанович СТОЙКА проти України» (Ishlvan Stepanovich STOYKA against Ukraine) (Заява № 5372/20)

Стислий виклад рішення від 08 липня 2021 року

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявник скаржився за пунктом 1 статті 6 та статтею 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) на надмірно тривалість кримінального провадження та відсутність у національному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту.

Уряд України (далі — Уряд) повідомив Європейський суд про односторонню декларацію з метою врегулювання питань, які порушувались у цих скаргах. Уряд визнав надмірну тривалість кримінального провадження та відсутність у національному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту, та зобов'язався сплатити заявнику відповідне відшкодування.

Європейський суд не отримав відповіді від заявника про прийняття умов односторонньої декларації та нагадав, що за певних обставин може вилучити заяви відповідно до підпункту «с» пункту 1 статті 37 Конвенції на підставі односторонньої декларації Уряду держави-відповідача, навіть якщо заявник бажає продовження розгляду його справи.

З огляду на характер визнань, які містяться в декларації Уряду, а також запропоновану суму відшкодування, яка є співмірною із сумами, що присуджуються у подібних справах, Європейський суд дійшов висновку, що подальший розгляд цієї заяви є не виправданим.

Враховуючи викладене, Європейський суд визнав за доцільне вилучити заяву з реєстру справ.

За цих підстав Суд одноголосно

Бере до уваги умови декларації Уряду держави-відповідача та засоби забезпечення дотримання зазначених у ній зобов'язань.

Вирішує вилучити заяву зі свого реєстру справ відповідно до підпункту «с» пункту 1 статті 37 Конвенції.

СПРАВА «ОПАНАШЧУК ТА ІНШІ ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OPANASHCHUK AND OTHERS v. UKRAINE) (Заява № 6426/19 та 2 інші)

Стислий виклад рішення від 22 липня 2021 року

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявники скаржилися за пунктом 1 статті 6 та статтею 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція), що тривалість кримінальних проваджень у їхніх справах була несумісною із вимогою «розумного строку» та на відсутність у них ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з цим.

З огляду на всі наявні в Європейського суду документи та відповідно до його практики Європейський суд дійшов висновку, що тривалість кримінальних проваджень у цих справах була надмірною і не відповідала вимозі «розумного строку», а у заявників не було ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з цими скаргами, і констатував порушення пункту 1 статті 6 та статті 13 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД ОДНОГОЛОСНО

1. *Вирішує* об'єднати заяви;
2. *Оголошує* заяви прийнятними;
3. *Постановляє*, що ці заяви свідчать про порушення пункту 1 статті 6 та статті 13 Конвенції у зв'язку з надмірною тривалістю кримінальних проваджень та відсутністю ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з цим;
4. *Постановляє*, що:

(а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявникам суми, зазначені у таблиці в додатку, які мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти».

СПРАВА «ПЛЕТАК ТА ІНШІ ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE PLETYAK AND OTHERS v. UKRAINE) (Заява № 11601/19 та 2 інші)

Стислий виклад рішення від 22 липня 2021 року

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявники скаржилися за пунктом 1 статті 6 та статтею 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція), що тривалість цивільних проваджень у їхніх справах була несумісною із вимогою «розумного строку» та на відсутність у них ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з цим.

З огляду на всі наявні в Європейського суду документи та відповідно до його практики Європейський суд дійшов висновку, що тривалість цивільних проваджень у цих справах була надмірною і не відповідала вимозі «розумного строку», а у заявників не було ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з цими скаргами, і констатував порушення пункту 1 статті 6 та статті 13 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД ОДНОГОЛОСНО

1. *Вирішує* об'єднати заяви;
2. *Оголошує* заяви прийнятними;
3. *Постановляє*, що ці заяви свідчать про порушення пункту 1 статті 6 та статті 13 Конвенції у зв'язку з надмірною тривалістю цивільних проваджень та відсутністю ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з цим;
4. *Постановляє*, що:

(а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявникам суми, зазначені у таблиці в додатку, які мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти».

СПРАВА «ТКАЧ ТА ІНШІ ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF TKACH AND OTHERS v. UKRAINE) (Заява № 13372/20 та 5 інших заяв)

Стислий виклад рішення від 22 липня 2021 року

Заявники трималися під вартою у різних установах виконання покарань і слідчих ізоляторах Державної кримінально-виконавчої служби України.

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявники скаржилися за статтями 3 та 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) на неналежні умови тримання їх під вартою та відсутність у національному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з цим. Заявники також висували інші скарги за Конвенцією.

Розглянувши скарги заявників за статтями 3 та 13 Конвенції, Європейський суд нагадав, що під час встановлення, чи є умови тримання такими, «що принижують гідність» у розумінні статті 3 Конвенції, серйозний брак простору у в'язничних камерах вважається дуже впливовим чинником та може становити порушення як сам собою, так і в сукупності з іншими недоліками. Посилаючись на свою попередню практику, Європейський суд дійшов висновку, що умови тримання заявників під вартою були неналежними, і заявники не мали у своєму розпорядженні ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з їхніми скаргами, та констатував порушення статей 3 та 13 Конвенції.

Щосовно поданих у заяві № 22199/20 скарг, які також порушували питання за Конвенцією з огляду на відповідну усталену практику, Європейський суд, беручи до уваги всі наявні у нього матеріали, дійшов висновку, що ці скарги також свідчать про порушення Конвенції в контексті його висновків у рішенні «*Меріт проти України*».

Щодо поданих інших скарг за положеннями Конвенції Європейський суд зауважив, що у контексті всіх наявних у нього документів та з огляду на належність оскаржуваних питань до сфери його компетенції, ці скарги не відповідають критеріям прийнятності за статтями 34 та 35 Конвенції або не виявляють жодних ознак порушення прав і свобод, гарантованих Конвенцією або протоколами до неї, та відхилив цю частину заяви відповідно до пункту 4 статті 35 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

1. *Вирішує* об'єднати заяви;
2. *Оголошує* скарги щодо неналежних умов тримання під вартою у періоди, зазначені у таблиці в додатку, відсутності у національному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з неналежними умовами тримання під вартою інші скарги, подані відповідно до усталеної практики Суду, наведені в таблиці у додатку, прийнятними, а решту скарг у заявах № 22199/20, № 22463/20, № 22970/20 та № 22972/20 — неприйнятними;
3. *Постановляє*, що ці скарги свідчать про порушення статей 3 та 13 Конвенції у зв'язку з неналежними умовами тримання під вартою та відсутністю у національному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту з огляду на це;
4. *Постановляє*, що було порушено Конвенцію у зв'язку з іншими скаргами, поданими відповідно до усталеної практики Суду (див. таблицю у додатку);
5. *Постановляє*, що:

(а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявникам суми, зазначені у таблиці в додатку; ці суми мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти».

СПРАВА «ПАНЧУК ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF PANCHUK v. UKRAINE) (Заява № 14607/16)

Стислий виклад рішення від 22 липня 2021 року

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявник скаржився за пунктом 1 статті 5 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) на незаконне тримання його під вартою.

Розглянувши скаргу заявника на незаконне тримання під вартою, Європейський суд вказав, що пункт 1 статті 5 Конвенції вимагає, щоб будь-яке позбавлення свободи відповідало меті захисту особи від свавілля та, посилаючись на рішення у справі «*Руслан Яковенко проти України*», констатував порушення цього положення Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

1. *Оголошує* заяву прийнятною;
 2. *Постановляє*, що ця заява свідчить про порушення пункту 1 статті 5 Конвенції у зв'язку з незаконним триманням під вартою;
 3. *Постановляє*, що:
- (а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявнику суми, зазначені у таблиці в додатку, які мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;
- (b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти.
4. *Відхиляє* решту вимог заявника щодо справедливої сатисфакції».

СПРАВА «ДУБІЛЬ ТА ІНШІ ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE DUBIL AND OTHERS v. UKRAINE) (Заява № 22846/20 та 2 інші)

Стислий виклад рішення від 22 липня 2021 року

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявники скаржилися за пунктом 1 статті 6 та статтею 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція), що тривалість кримінальних проваджень у їхніх справах була несумісною із вимогою «розумного строку» та на відсутність у них ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з цим.

З огляду на всі наявні в Європейського суду документи та відповідно до його практики Європейський суд дійшов висновку, що тривалість кримінальних проваджень у цих справах була надмірною і не відповідала вимозі «розумного строку», а у заявників не було ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з цими скаргами, і констатував порушення пункту 1 статті 6 та статті 13 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД ОДНОГОЛОСНО

1. *Вирішує* об'єднати заяви;
2. *Оголошує* заяви прийнятними;
3. *Постановляє*, що ці заяви свідчать про порушення пункту 1 статті 6 та статті 13 Конвенції у зв'язку з надмірною тривалістю кримінальних проваджень та відсутністю ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з цим;
4. *Постановляє*, що:

(а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявникам суми, зазначені у таблиці в додатку, які мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти».

СПРАВА «ТРОФИМЕНКО І МАХМУТОВ ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF TRYFIMENKO AND MAKHMUTOV v. UKRAINE) (Заяви № 23635/20 та № 45408/20)

Стислий виклад рішення від 08 липня 2021 року

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявники скаржилися за пунктом 1 статті 6 та статтею 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) на надмірну тривалість кримінальних проваджень та відсутність у національному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з цим.

Розглянувши всі надані матеріали та з огляду на свою практику з цього питання, Європейський суд дійшов висновку, що тривалість кримінальних проваджень у цій справі була надмірною і не відповідала вимозі «розумного строку», а у заявників не було ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з їхніми скаргами. Європейський суд констатував порушення пункту 1 статті 6 та статті 13 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

1. *Вирішує* об'єднати заяви;
2. *Оголошує* заяви прийнятними;
3. *Постановляє*, що ці заяви свідчать про порушення пункту 1 статті 6 та статті 13 Конвенції у зв'язку з надмірною тривалістю кримінальних проваджень та відсутністю ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з цим;
4. *Постановляє*, що:

(а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявникам суми, зазначені у таблиці в додатку; ці суми мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на вищезазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти».

СПРАВА «ЛЕБЕДЕВ ТА ІНШІ ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF LEBEDEV AND OTHERS v. UKRAINE) (Заява № 33994/20 та 7 інших заяв)

Стислий виклад рішення від 22 липня 2021 року

На момент подання заяв до Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявники відбували покарання у виді довічного позбавлення волі в різних установах виконання покарань.

До Європейського суду заявники скаржилися за статтею 3 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) на їхнє покарання у виді довічного позбавлення волі без перспективи звільнення.

Розглянувши скарги заявників, Європейський суд зауважив, що Конвенція не забороняє застосування покарання у виді довічного позбавлення волі до осіб, яких було визнано винними у вчиненні особливо тяжких злочинів, наприклад, умисному вбивстві. Однак, для того, щоб таке покарання відповідало вимогам статті 3 Конвенції, воно має бути *de jure* та *de facto* скоротним, що означає як наявність у засудженого перспективи звільнення, так і можливість перегляду вироку.

Посилаючись на свою попередню практику, зокрема рішення у справі «*Петухов проти України (№2)*», Європейський суд зазначив, що не вбачає жодних фактів або аргументів, здатних переконати його діяти іншого висновку щодо прийнятності та суті скарг заявників, та констатував порушення статті 3 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

1. *Вирішує* об'єднати заяви;
2. *Оголошує* заяви прийнятними;
3. *Постановляє*, що вони свідчать про порушення статті 3 Конвенції у зв'язку з довічним позбавленням волі без перспективи звільнення;
4. *Постановляє*, що встановлення порушення само по собі становить справедливую сатисфакцію».

СПРАВА «ДУБОВИЧ ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF DUBOVYCH v. UKRAINE) (заяви № 47821/10 та № 66460/12)

Стислий виклад рішення від 22 липня 2021 року

У липні 2007 року відповідно до постанови Черкаського районного суду про надання згоди на проведення обшуку житла та інших володінь заявників на підставі подання працівників міліції з посиланням на «оперативну інформацію», що другий заявник міг займатися торгівлею наркотичними засобами та викраденнями речами, працівники міліції провели обшук житла заявників (подружжя).

Другий заявник звернувся зі скаргою до Управління Міністерства внутрішніх справ України в Черкаській області (далі — Управління МВС України) на свавільність проведення обшуку та порушення їхніх з дружиною прав. За результатами службової перевірки Управління МВС України направило висновок про підроблення документів, поданих до суду для отримання постанови про надання згоди на проведення обшуку, до прокуратури Черкаської області, яка в подальшому неодноразово відмовляла у відкритті кримінальної справи, однак прокуратура вищого рівня або суми скарсували такі постанови та направляли справу на додаткове розслідування. Зрештою, у лютому 2011 року прокуратура винесла постанову про відмову в порушенні кримінальної справи у зв'язку із смертю головного підозрюваного у підробленні документів.

У різні дати кожен із заявників звертався із цивільними позовами до Управління МВС України та Державного казначейства України про відшкодування шкоди у зв'язку із свавільним обшуком їхнього житла, однак їм було відмовлено в задоволенні позовних вимог.

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявники скаржилися за статтями 6, 8 і 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) на незаконний обшук їхнього житла працівниками міліції та неналежний розгляд органами державної влади їхніх скарг у зв'язку з цим, а також ненадання справедливого відшкодування. Європейський суд вирішив розглядати ці скарги за статтями 8 та 13 Конвенції.

Європейський суд, розглянувши скарги заявників, дійшов висновку, що обшук, який було проведено працівниками міліції згідно з ухвалою на підставі підроблених документів постановою, здійснювався не «згідно із законом», та констатував порушення статті 8 Конвенції.

Посилаючись на свою попередню практику, Європейський суд дійшов висновку, що заявники не мали у своєму розпорядженні ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з їхніми скаргами та констатував порушення статті 13 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

1. *Вирішує* об'єднати заяви;
 2. *Оголошує* заяви прийнятними;
 3. *Постановляє*, що було порушено статтю 8 Конвенції;
 4. *Постановляє*, що було порушено статтю 13 Конвенції;
 5. *Постановляє*, що:
- (а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявникам спільно такі суми, які мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;
- (i) 4 000 (чотири тисячі) євро та додаткову суму будь-якого податку, що може нараховуватися, в якості відшкодування моральної шкоди;
- (ii) 160 (сто шістдесят) євро та додаткову суму будь-якого податку, що може нараховуватися заявникам, в якості компенсації судових та інших витрат;
- (b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти».

СПРАВА «КРУПКО ТА ІНШІ ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF KRUPKO AND OTHERS v. UKRAINE) (Заява № 53152/16 та 8 інших)

Стислий виклад рішення від 22 липня 2021 року

На момент подання заяв до Європейського суду з прав людини (дал

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД З ПРАВ ЛЮДИНИ ТА УКРАЇНА

СПРАВА «ЄГОРОВ ТА ІНШІ ПРОТИ УКРАЇНИ»
(CASE OF YEGOROV AND OTHERS v. UKRAINE)

(Заява № 54337/19 та 2 інші)

Стислий виклад рішення від 08 липня 2021 року

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заяви-ники скаржилися за пунктом 3 статті 5 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) на надмірну тривалість тримання їх під вартою під час кримінального провадження. Заявники також висували інші скарги за Конвенцією.

Розглянувши скарги заявників за пунктом 3 статті 5 Конвенції, Європейський суд, посилаючись на рішення у справах «Харченко проти України» та «Ігнатов проти України», дійшов висновку, що у цій справі тривалість тримання заявників під вартою під час кримінального провадження була надмірною, та констатував порушення цього положення Конвенції.

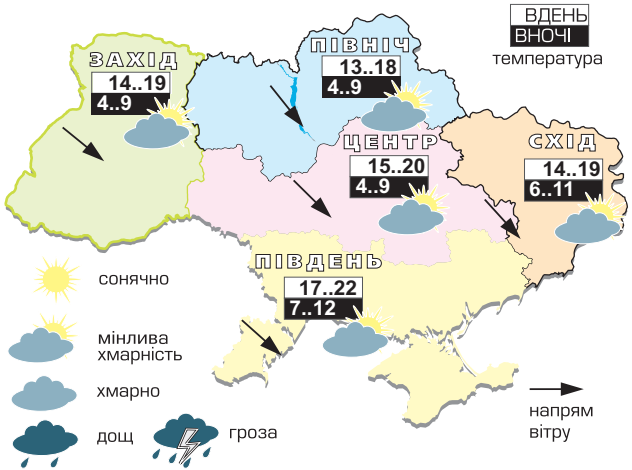
Щодо інших скарг заявників Європейський суд, посилаючись на свою попередню практику у справах проти України, дійшов висновку про порушення пункту 5 статті 5 Конвенції у заявах № 29723/20 та № 31263/20 у зв'язку з відсутністю або наданням неналежного відшкодування за надмірно тривале тримання заявників під вартою; пункту 1 статті 6 Конвенції у заявах № 54337/19 та № 31263/20 у зв'язку з надмірною тривалістю кримінальних проваджень щодо заявників.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

- «1. *Вирішує* об'єднати заяви;
2. *Оголошує* заяви прийнятними;
3. *Постановляє*, що ці заяви свідчать про порушення пункту 3 статті 5 Конвенції у зв'язку з надмірною тривалістю тримання під вартою під час кримінального провадження;
4. *Постановляє*, що було порушено Конвенцію у зв'язку з іншими скаргами, поданими відповідно до усталеної практики Суду (див. таблицю у додатку);
5. *Постановляє*, що:
(а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявникам суми, зазначені у таблиці в додатку; ці суми мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;
(б) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти».

Інформацію надано Урядовим уповноваженим у справах Європейського суду з прав людини

ПОГОДА НА ЗАВТРА

ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ НА 3 ВЕРЕСНЯ

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	+4 +9	+13 +18	Черкаська	+4 +9	+14 +19
Житомирська	+4 +9	+13 +18	Кіровоградська	+4 +9	+15 +20
Чернігівська	+3 +8	+13 +18	Полтавська	+4 +9	+14 +19
Сумська	+3 +8	+12 +17	Дніпропетровська	+4 +9	+15 +20
Закарпатська	+6 +11	+16 +21	Одеська	+7 +12	+17 +22
Рівненська	+3 +8	+14 +19	Миколаївська	+7 +12	+17 +22
Львівська	+4 +9	+14 +19	Херсонська	+7 +12	+17 +22
Івано-Франківська	+4 +9	+14 +19	Запорізька	+7 +12	+16 +21
Волинська	+4 +9	+14 +19	Харківська	+6 +11	+14 +19
Хмельницька	+4 +9	+14 +19	Донецька	+7 +12	+15 +20
Чернівецька	+4 +9	+14 +19	Луганська	+7 +12	+14 +19
Тернопільська	+4 +9	+14 +19	Крим	+8 +13	+17 +22
Вінницька	+4 +9	+15 +20	Київ	+6 +8	+16 +18

УкрГідрометцентр

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ОПРИЛЮДНЕННЯ
ПРОЄКТУ ДОКУМЕНТА ДЕРЖАВНОГО ПЛАНУВАННЯ ТА
ЗАЯВИ ПРО ВИЗНАЧЕННЯ ОБСЯГУ ДОСЛІДЖЕНЬ, МЕТОДІВ
ЕКОЛОГІЧНОЇ ОЦІНКИ, РІВНЯ ДЕТАЛІЗАЦІЇ СТРАТЕГІЧНОЇ ЕКОЛОГІЧНОЇ
ОЦІНКИ ПРОЄКТУ РОЗПОРЯДЖЕННЯ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ
«Про затвердження плану управління шахтними водами Кривбасу»
1. Повна назва документа державного планування та стислий виклад його змісту.

Проект розпорядження Кабінету Міністрів України «Про затвердження плану управління шахтними водами Кривбасу» (далі — План).

Проект розпорядження розроблено з метою поетапного зменшення обсягів скидання надлишків зворотних вод гірничодобувних підприємств Кривбасу в річку Інгулець та доведення показників вмісту забруднюючих речовин у водах, що скидаються зі ставка-накопичувача б.Свистунова в річку Інгулець, до фонових концентрацій забруднюючих речовин у її водах; поліпшення якості води у басейні річки Інгулець, Карачунівському водосховищі, водозаборі Інгулецької зрошувальної системи на період до 2025 року;забезпечення постійного контролю за якістю води в р. Інгулець в зоні скиду надлишків шахтних вод зі ставка-накопичувача б. Свистунова; забезпечення правового статусу гідротехнічної споруди з накопичення і скидання шахтних вод — ставка-накопичувача б.Свистунова; забезпечення екологічно безпечної експлуатації гідротехнічної споруди в процесі накопичення і скидання шахтних вод гірничорудних підприємств Кривбасу.

2. Орган, що прийматиме рішення про затвердження документа державного планування — Кабінет Міністрів України.

3. Передбачувана процедура громадського обговорення, у тому числі:

а) дата початку та строки здійснення процедури:

Дата подання заяви про визначення обсягу стратегічної екологічної оцінки (оприлюднення її в засобах масової інформації):
02.09.2021 року — в газеті «Урядовий кур'єр»;
02.09.2021 року — в газеті «Вісті Придніпров'я»

З проектом документа державного планування та звітом про стратегічну екологічну оцінку проекту розпорядження Кабінету Міністрів України «Про затвердження плану управління шахтними водами Кривбасу» та заявою про визначення обсягу досліджень, методів екологічної оцінки, рівня деталізації стратегічної екологічної оцінки проекту розпорядження Кабінету Міністрів України «Про затвердження плану управління шахтними водами Кривбасу» можна ознайомитись на офіційному веб-сайті Міністерства економіки України — www.me.gov.ua

Публікація повідомлення в друкованих засобах масової інформації:
02.09.2021 року — в газеті «Урядовий кур'єр»;
02.09.2021 року — в газеті «Вісті Придніпров'я»

б) способи участі громадськості (надання письмових зауважень і пропозицій, громадські слухання):

Громадськість у межах строку громадського обговорення має право подати в письмовій формі (у тому числі в електронному вигляді) зауваження та пропозиції до Звіту про стратегічну екологічну оцінку та проекту документа державного планування.

Письмові пропозиції подаються: фізичними особами — із зазначенням ПІБ, місця проживання, із особистим підписом; юридичними особами — із зазначенням найменування та місця знаходження.

Анонімні зауваження та пропозиції не реєструються і не розглядаються.

г) орган, від якого можна отримати інформацію та адресу, за якою можна ознайомитися з проектом документа державного планування, звітом про стратегічну екологічну оцінку та екологічною інформацією, у тому числі пов'язаною зі здоров'ям населення, що стосується документа державного планування:

Ознайомитись з матеріалами проекту документа державного планування та заявою про визначення обсягу досліджень, методів екологічної оцінки, рівня деталізації стратегічної екологічної оцінки проекту розпорядження Кабінету Міністрів України «Про затвердження плану управління шахтними водами Кривбасу» можна на офіційному веб-сайті Міністерства захисту довкілля та природних ресурсів розділі «Діяльність» — «Стратегічна екологічна оцінка (CEO)».

г) орган, до якого подаються зауваження і пропозиції, поштова та електронна адреси та строки подання зауважень і пропозицій:

Зауваження і пропозиції до Звіту про стратегічну екологічну оцінку подаються до директорату цінової політики та розвитку реального сектору економіки Міністерства економіки України — адреса: 01008, Україна, м. Київ, вулиця М. Грушевського, 12/2

Строк прийняття зауважень та пропозицій до зазначеного нормативного акта від фізичних та юридичних осіб, їх об'єднань становить 15 днів з дня оприлюднення.

Дніпровський апеляційний суд повідомляє, що розгляд кримінального провадження за апеляційними скаргами заступника керівника Дніпропетровської обласної прокуратури, захисників Логойди О.В., Кайноги Є.В., Бабаніної М.П. та представника потерпілих Погосьяна В.Е. на вирок Красногвардійського районного суду м. Дніпропетровська від 15 березня 2021 року щодо Плотницького І.В., обвинуваченого за ч. 3 ст.258 КК України, Патрушева А.О., обвинуваченого за ч. 3 ст.258, ч.2 ст.260, ч.2 ст.27, ч.2 ст.28, ч.2 ст.437 КК України, та Гурєва О.В., обвинуваченого за ч. 3 ст.258 КК України, відкладено на 13.00 год. 20 вересня 2021 року.

У відповідності до ч. 3 ст.323 КПК України з моменту опублікування повістки про виклик у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження обвинувачені вважаються належним чином ознайомленими з її змістом.

Суддя С.І.Крот

ПОВІСТКА
про виклик обвинуваченого

Рубіжанський міський суд Луганської області викликає в якості обвинуваченого Цихиселі Левана Ростомовича, 25.02.1981 року народження, зареєстрованого за адресою: Луганська область, Антрацитівський р-н, м. Антрацит, вул. Кальницької, 5/65, за матеріалами кримінального провадження № 607/10933/17, 1-кп/425/11/21, на підставі обвинувального акта відносно Цихиселі Л.Р. за ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 258-3 КК України.

Обвинуваченому Цихиселі Л.В. необхідно прибути до підготовчого судового засідання, яке відбудеться 08 вересня 2021 року о 09 год. 00 хв. в приміщенні Рубіжанського міського суду за адресою: Луганська область, м. Рубіжне, вул. Миру, 34.

Після опублікування оголошення в пресі обвинувачений вважається повідомленим про дату, час та місце розгляду справи. У разі неявки обвинуваченого справу буде розглянуто за його відсутності.

Суддя Козюменська В.В.

Повістка про виклик підозрюваного при здійсненні судового засідання в порядку спеціального судового провадження

Обвинувачений Петренко Михайло Анатолійович, 27.06.1977 р.н., зареєстрований за адресою: м. Одеса, вул. Пушкінська, 74, кв. 12, відповідно до вимог 297-5, 323 КПК України викликається в судові засідання, що відбудеться 10 вересня 2021 року о 09.30 годині в залі судових засідань № 222 Приморського районного суду м. Одеси за адресою: м. Одеса, вул. Балківська, 33, для участі в судовому засіданні в якості обвинуваченого.

Поважні причини неприбуття особи на виклик суду згідно зі статтею 138 КПК України. Наслідки неприбуття обвинуваченого передбачені статтями 139, 323 КПК України.

Суддя А.В. Дерус

Повістка про виклик обвинуваченого при здійсненні судового засідання в порядку спеціального судового провадження

Обвинувачений Воронін Павло Сергійович, 03.03.1987 року народження, відповідно до вимог ст. ст. 297-5, 323 КПК України викликається в судові засідання, що відбудеться 14.09.2021 року об 11 годині 30 хвилин в залі судових засідань № 233 Приморського районного суду м. Одеси за адресою: м. Одеса, вул. Балківська, 33, для участі в судовому засіданні в якості обвинуваченого.

Суддя С.М. Кічмаренко

В провадженні Костянтинівського міськрайонного суду Донецької області знаходиться кримінальне провадження № 296/7349/17 за обвинуваченням Панька Романа Григоровича, 07.04.1974 року народження, Байрачного Андрія Миколайовича 04.07.1963 року народження, у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України. Суд викликає обвинувачених Панька Романа Григоровича, Байрачного Андрія Миколайовича в судові засідання на 09 вересня 2021 року о 15 годині 00 хвилин, яке відбудеться у приміщенні Костянтинівського міськрайонного суду Донецької області за адресою: Донецька область, м. Костянтинівка, пр. Ломоносова, 157, корпус 2.

Суддя Стадченко О.В.

Втрачене свідоцтво на право власності на житло за адресою: м. Київ, вул. Салютна, буд. 5, кв.41, видане Радянською районною державною адміністрацією 30.12.1997 на ім'я Рижик Д.Е., Рижик С.В., Рижик Д.С., Рижик С.С. вважати недійсним.

Після смерті

БОНДАРЧУКА РОСТИСЛАВА ВОЛОДИМИРОВИЧА, 30.07.1953 р.н., який помер 21.04.2021 р., відкрилася спадкова справа. Спадкоємцям необхідно звернутися до приватного нотаріуса Уманського райнотокругу Черкаської обл. Камуз Ю.В.

Втрачене посвідчення громадянина, потерпілого від Чорнобильської катастрофи категорії 3 серії Б №298402 від 14.08.1998 року, видане Київською обласною державною адміністрацією на ім'я Осипенко Миколи Петровича, вважати недійсним.

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК ВОЛОБУЄВА С.В.

Громадянин України Волобуєв Сергій Вікторович, 27.12.1971 року народження, уродженець с. Піски Ясинуватського району Донецької області, зареєстрований за адресою: Донецька область, с. Піски Ясинуватського району, вул. Тарасенка, буд. № 16, кв. 3, на підставі ст. ст. 133, 135, 139 КПК України, Вам необхідно з'явитись в період часу з 09 год.00 хв. до 12 год. 00 хв. 06.09.2021 та 07.09.2021 до слідчого відділу 2 управління (з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області) ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях, до слідчого Бутенка Тараса Андрійовича за адресою: Донецька область, м. Маріуполь, вул. Морських Десантників, буд. 20, кабінет №6, для вручення Вам письмового повідомлення про зміну раніше повідомленої підозри та проведення інших слідчих (процесуальних) дій за Вашою участю у кримінальному провадженні №2202005000000179, внесеному до Єдиного реєстру досудових розслідувань 30.09.2020 за ч. 2 ст. 110, ч. 1 ст. 258-3 та ч. 2 ст. 260 КК України.

Разом з цим повідомляємо, що у разі неприбуття на виклик слідчого без поважних причин, перелік яких наведений у ст. 138 КПК України, настають наслідки, передбачені ст. 139 КПК України.

Четверта Харківська міська державна нотаріальна контора повідомляє про те, що після смерті

ГРИГОРЬЄВА МИХАЙЛА ОЛЕКСІЙОВИЧА,
15 березня 1931 р.н.,

який помер 29 травня 2020 року, відкрилася спадщина. Спадкоємці, які бажають оформлювати спадщину, запрошуються до відокремленого підрозділу 4-ї ХМДНК за адресою: м. Харків, вул. Василя Мельникова, 2.

Повідомлення про ліквідацію міського комунального підприємства «Жидачівтеплокомуненерго», шляхом його ліквідації. ЄДРПОУ 13812691, місцезнаходження: 81700, Львівська область, м. Жидачів, вул. Грушевського, 28а. Підстава для ліквідації — рішення сесії Жидачівської міської ради (Засновник) від 19.08.2021 р. №796. Вимоги кредиторів приймаються до 25.10.2021 року за адресою: 81700, Львівська область, м. Жидачів, вул. Шашкевича, 2. Голова ліквідаційної комісії Хомин Микола Миколайович.

Олександрійський міськрайонний суд Кіровоградської області викликає в судові засідання, призначене на 10 вересня 2021 року на 10 год. 30 хв. Кушніра Євгена Олександровича, 08.04.1989 року народження, який обвинувачується у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України. Останнє відоме місце проживання: місто Олександрія Кіровоградської області, вулиця 2-го Українського фронту, 32. Судове засідання відбудеться в приміщенні Олександрійського міськрайонного суду за адресою: м. Олександрія Кіровоградської області, вул. Першотравнева, 30.

Суддя Орловський В.В.